

కార్మిక లోకం

మాసపత్రిక

సంచిక : 11

సంపుటి : 28

నవంబర్ - 2015

రూ. 7/-

ముగ్గురిని మింగిన బాయిలర్ ఇదే

ఈశ్వర్

రవీంద్ర

రవి

ప్యాక్టరీ కార్మికుల భద్రత గాలికి

ప్రజాసేవలో ఏడు దశాబ్దాలపైగా పండి ఒరిగిన వృద్ధ నాయకుడు కామ్రేడ్ నందూరి ప్రసాదరావుగారితో నా పరిచయానికి సంబంధించిన జ్ఞాపకాలు.

సిఐటియు నూతన ట్రేడ్ యూనియన్ కేంద్రాన్ని 1970 మే నెలలో కలకత్తాలో స్థాపించిన నాటి నుండి 2001 నవంబరు 29 వరకు మూడు దశాబ్దాలపైగా సిఐటియు సంస్థ ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర శాఖకు అధ్యక్ష కార్యదర్శులుగా రాష్ట్ర కేంద్రం నుండి (విజయవాడ - హైదరాబాద్ నగరాలలో) కలిసి పని చేసినాము. ఈ సుదీర్ఘకాలంలో ఆయనతో కలిసి పని చేసిన అనుభవాలు ఎందరికో - ఎన్నెన్నో నదీ గర్భంలో చెలమలు తోడితే తోడిన కొలదీ నీరు ఊరుతుంది. ప్రసాదరావుగారి జీవిత ప్రవాహం అనే నదిలో కూడా అంతే. ఆయనతో అనుభవాలు పంచుకొన్న కార్యకర్తలు వారు ఏ రంగానికి సంబంధించిన వారైనా ఎంతో విలువైన జ్ఞాపకాలను గ్రంథస్థం చేయగలుగతారు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ సిఐటియు మొదటి రాష్ట్ర మహాసభ రాజమండ్రి పట్టణంలో సిఐటియు అధ్యక్షుడు కామ్రేడ్ బి.టి.రణదివె సమక్షంలో జరిగింది. కొద్ది మందితో స్థాపించబడిన రాష్ట్ర శాఖ మూడు దశాబ్దాలలో 23 జిల్లాలకు విస్తరించి రెండున్నర లక్షల సభ్యత్వంతో వందల మంది నాయకత్వ కేడర్తో రాష్ట్రంలో సమరశీల కార్మిక సంస్థగా వివిధ పరిశ్రమల సెక్షన్ల కార్మికులతోనూ, ఉద్యోగులతోనూ గుర్తింపును పొంది ఇతర కార్మికులకు సైతం మార్గదర్శిగా పని చేస్తున్నది.

సిఐటియు సభ్యులను చైతన్యపరచేందుకు విశాల సెక్షన్లను పోరాటాలలోనికి ఆకర్షించేందుకు సమైక్యంగా పని చేయించేందుకు ముఖ్యసాధనంగా “కార్మికలోకం” అనే మాసపత్రికను గడిచిన మూడు దశాబ్దాలలోను (ఎమర్జెన్సీ రెండు సంవత్సరాల కాలం మినహా) కామ్రేడ్ ప్రసాదరావుగారి సంపాదకత్వాన నిర్వహించుట జరిగినది. సంస్థను పోరాటాల దిశలో నడపడంలోను కార్మికుల తలలో నాలుకగా పత్రికను నిర్వహించుటలో ప్రసాదరావుగారి సామర్థ్యం, విశిష్ట వ్యక్తిత్వం వెల్లడవుతాయి.

రైతుల పోరాటాలలో ప్రత్యక్షండా పాల్గొని విశేష అనుభవం గడించి పార్లమెంటు రాజ్యసభ సభ్యులుగా సేవలు అందించారు. చివరి మూడు దశాబ్దాలలోను ట్రేడ్ యూనియన్ రంగంలో ఆంధ్రదేశంలో సిఐటియు విశిష్టస్థానం గుర్తింపు చేకూర్చుటలో ప్రసాదరావుగారి పాత్ర గణనీయమైనది. పోరాటాలకు, కార్మికుల సమస్యల పరిష్కారానికి ఎడతెగని కృషి చేస్తూనే అదే సమయంలో ట్రేడ్ యూనియన్ కార్యకర్తలకు వివిధ స్థాయిలలోని వారికి రాజకీయ విద్యను, ట్రేడ్ యూనియన్ ఉద్యమ ఎత్తుగడలను, కార్మికుల ఐక్య కార్యాచరణ అవసరాన్ని

తెలియజెప్పుటకు అనేక శిక్షణా తరగతులు నిర్వహించారు. వందల మంది రెండవ శ్రేణి నాయకులను, ఉపాధ్యాయులను తీర్చిదిద్దినారు. కార్మికులను ఎదుర్కొనే తక్షణ సమస్యలపైన. కార్మికులకు వ్యతిరేకంగా కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు చేపడుతున్న అనేక చర్యలను బట్టబయలు చేస్తూ అనేక రకాల ప్రచార సాహిత్యాన్ని వెలువరించారు. వేతన స్తంభన,

పారిశ్రామిక సంబంధాల చట్టంలో మార్పులు, గ్రాట్యూటీ చట్టం, ప్రావిడెంట్ ఫండ్ స్కీమును పెన్నను స్కీముగా మార్చుట, పెన్నన్ స్కీములోని లోపాలు, ఎమర్జెన్సీ చట్టాలు, కార్మికులపై సాగించిన నిర్బంధ విధానం, ప్రభుత్వరంగ పరిశ్రమలపై జరుగుతున్న దాడి, ప్రపంచబ్యాంకు, ఐ.ఎం.ఎఫ్, డబ్ల్యు.టి.ఓ. లాంటి అంతర్జాతీయ సంస్థలు ప్రజలనెత్తిన రుద్దుతున్న దాడులు మొదలగు అనేక విషయాలపైన ఎప్పటికప్పుడు ప్రచారసాహిత్యాన్ని సంస్థ తరపున ప్రచురించుటలో ప్రముఖ పాత్ర వహించారు.

ప్రతి సందర్భంలోను ఉద్యమ కార్యకర్తలు సీనియర్ కామ్రేడ్గాను అనుభజ్జుడైన నాయకుడుగాను, ఆయనను గౌరవించి ముందుగా మాట్లాడమని ఆయనను ఎంతగా వేడినా ఆయన ఒప్పుకొనేవారుకారు. ఈ పని అధ్యక్షుడే నిర్వహించాలి అనేవారు. నేను ఎంత బ్రతిమలాడినా నా అభ్యర్థనను మన్నించే వారు కారు. “ముందు నీవే మాట్లాడాలి, తరువాత నేను మాట్లాడుతాను, సంకోచించక ప్రారంభించు.” అని నన్ను ముందుకు నెట్టేవారు. కామ్రేడ్ వ్యవహరించుటలో ఎంతో కలుపుగోలుతనం ఉండేది. ఆయా సందర్భాలలో హాస్యోక్తులు జోడించి కామ్రేడ్స్ను ఉత్సాహపరిచేవారు.

ఆయన జీవిత అనుభవాలు ఒక రిఫరెన్సు పుస్తకం లాంటివి. ఎప్పుడు ఏ సమస్య మీదనైనా చారిత్రక అంశాలతో ఒక వ్యాసం ఇవ్వండి అని అడిగితే, రడీగా అంగీకరించేవారు. కొద్ది వ్యవధిలోనే అధికార పూర్వకమైన సమాచారంతో చక్కని వ్యాసం తయారుచేసి అందించేవారు. మూడు దశాబ్దాల ట్రేడ్ యూనియన్ అనుభవంలో ఆయన హాజరుకావల్సిన ఏ సమావేశానికి ఆయన హాజరు కాకుండా పోలేదు. ఈ కార్యకలాపాలు అన్నింటా రైలు, బస్సు ప్రయాణాలలోను అన్ని కార్యకలాపాలలోను ఆయనతో జంటగా పని చేసే అవకాశం, అదృష్టం నాకు కలిగింది.

మూడు దశాబ్దాలలో సిఐటియు ఉద్యమానికి రాష్ట్రంలో అగ్రనాయకుడుగానే కాక, నాతోడి ప్రయాణికుడిగా, నా కుటుంబానికి పెద్ద దిక్కుగా వ్యవహరించి నా పట్ల ఎంతో ఆప్యాయతతో, సానుభూతితో, నాకు గురుతుల్యుడుగా నన్ను ప్రోత్సహించిన కామ్రేడ్ నందూరి గారికి ప్రేమపూర్వకంగా నా విప్లవ జోహార్లు తెల్పుకొంటున్నాను.

కార్మిక లోకం

సె.ఐ.టి.యు. ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీ మాసపత్రిక

సంపుటి : 28
సంచిక : 11
విడి ప్రతి వెల : రూ. 7/-
సం. చందా : రూ. 75/-

విషయసూచిక

సంపాదకీయం	3
బొమ్మలు చెప్పిన కథలు	4
ఈ మాసం కవిత	5
డాక్టర్ డాక్టర్-వైద్యం	6
కవర్ పేజి కథనం	7-9
బలమైన ట్రేడ్ యూనియన్	10-11
అంగన్వాడి రాష్ట్ర మహాసభ	12-13
బాలల రక్షణ దేశ రక్షణ	14-15
మతోన్మాదం, కుల విద్వేషాలు	16-17
మధ్యపేజి కథనం	18-19
రాష్ట్రరంగాలు	20
ఈ మాసం పోరాటం	21
జిల్లాలో కార్మికమాటలు	22-27
శ్రామిక మహిళ	28
అంతర్జాతీయం	29
ఈ మాసం కథ	30-31
ఈ మాసం చర్చ	32
సినిమా సమీక్ష	33
పాఠకుల పేజి-వినమయ ధరల సూచి	34

అడ్రస్ :

నందూరి ప్రసాదరావు భవన్,
24-24-14, రజకవీధి,
దుర్గాపురం, విజయవాడ-3

సెల్ : 9490300371- 0866-2442988

మేనేజర్ : పి. రోజా

ఎడిటోరియల్ బోర్డు :

ఎస్.పుణ్యవతి, పి.అజయ్ కుమార్,
అజశర్మ, ఉష, ఎ.రఘునాథరెడ్డి

ఎడిటర్ : కారుసాల శ్రీనివాసరావు

సంపాదకీయం

అక్టోబరు మహా విప్లవం అజరామరం

మానవజాతి చరిత్రలో అక్టోబరు సోషలిస్టు మహా విప్లవం ఒక మహత్తర సంఘటన. ఆధునిక క్యాలండర్ ప్రకారం నవంబర్ 7న ప్రపంచంలోనే మొదటిసారి విప్లవం ద్వారా రష్యాలో కార్మిక వర్గం అధికారంలోకి వచ్చింది. ఒక మానవుడు మరో మానవుణ్ణి దోపిడీ చేసే పెట్టుబడిదారీ సమాజాన్ని అంతం చేసింది. కొద్ది సంవత్సరాల్లోనే పేదరికాన్ని, నిరుద్యోగాన్ని రూపుమాపింది. మహిళలందరికీ సమాన అవకాశాలు కల్పించింది. వలస పాలన నుండి విముక్తి కోసం సాగిన స్వాతంత్రోద్యమాలకు యునైటెడ్ సోవియట్ సోషలిస్టు రిపబ్లిక్ (యుఎస్ఎస్ఆర్) స్థాపన మరింత ఊపునిచ్చింది. అందరికీ ఉపాధి, సామాజిక భద్రత, ఆరోగ్య సౌకర్యాలు కల్పించాలని కోరుతూ చేసే ఉద్యమాలకు స్ఫూర్తి నిచ్చింది.

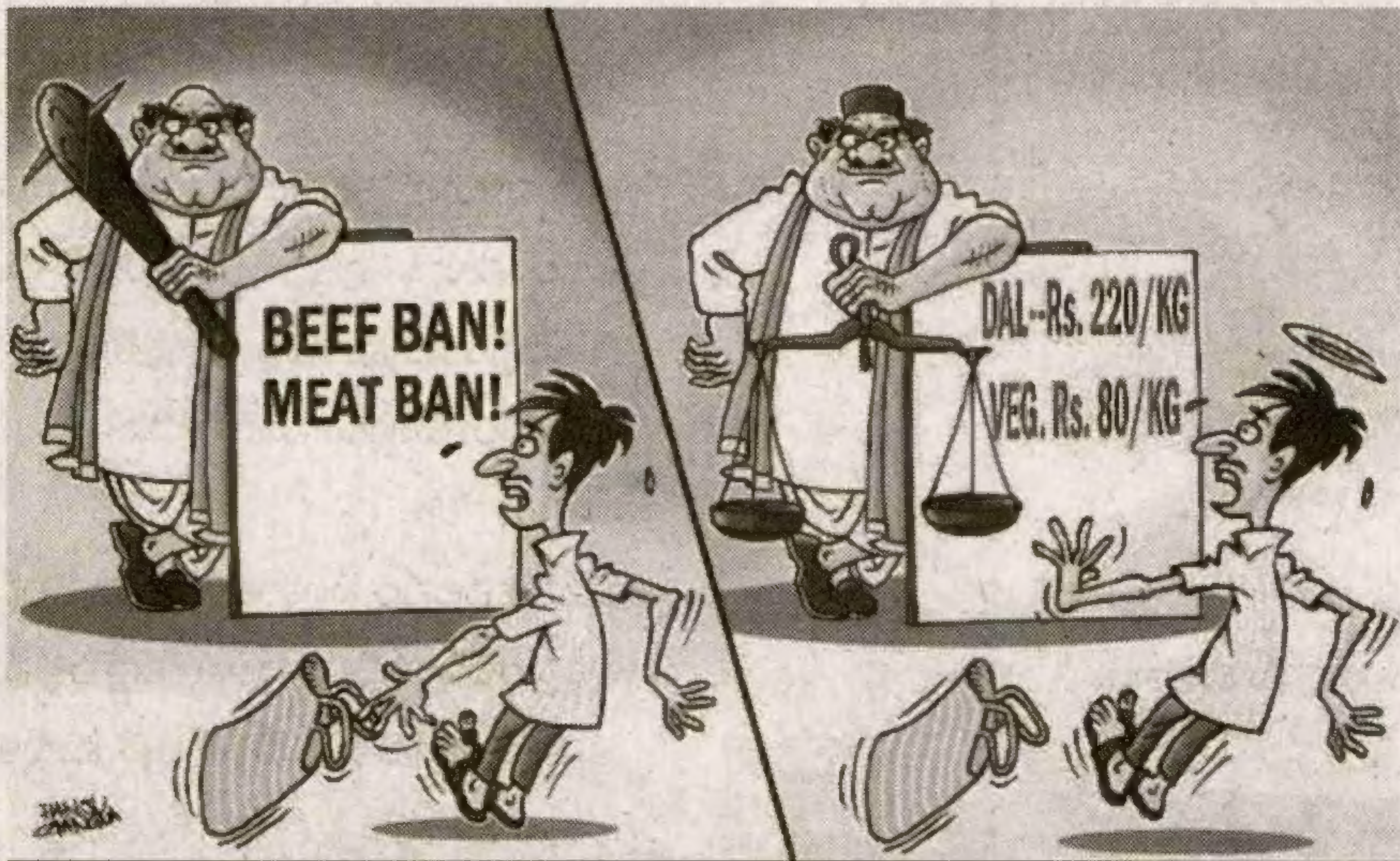
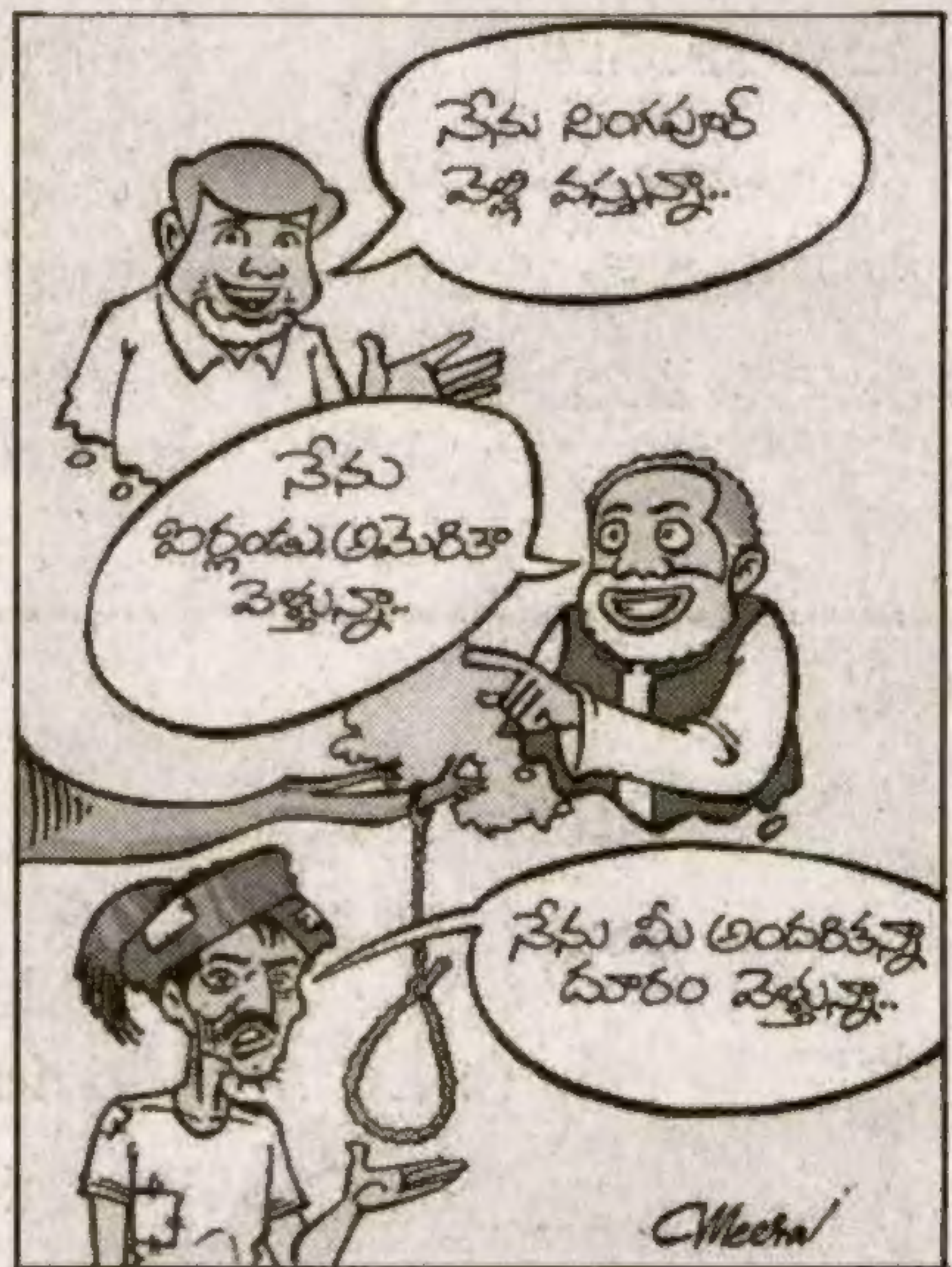
రెండో ప్రపంచ యుద్ధంలో జర్మనీ, ఇటలీ, జపాన్ల నియంతృత్వ మూకల్ని ఓడించటంలో సోషలిస్టు రష్యా నిర్ణయాత్మక పాత్ర పోషించింది. 2 కోట్ల మంది ఎర్రసైనికులు తమ ప్రాణాల్ని బలిదానం చేసి నాజీనియంత హిట్లర్ సేనల్ని జర్మనీ దాక వెనక్కిగొట్టి మట్టికరిపించారు. దారిలో నాజీ దురాక్రమణ నుండి అనేక యూరప్ దేశాలను విముక్తి చేసి అవి సోషలిస్టు రాజ్యాలుగా ఏర్పడేందుకు సోవియట్ రష్యా దోహదపడింది. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధంలో సోవియట్ రష్యా విజయం పొందటంతో స్వాతంత్రోద్యమ పోరాటాలు ఉదృతమై అనేక దేశాలు వలస పాలన నుండి విముక్తమయ్యాయి. భారతదేశ స్వాతంత్రోద్యమం కూడా ఆ స్ఫూర్తితోనే బ్రిటీష్ వలస పాలకులను మూటాముల్లై గట్టి వెనక్కి పంపించగలిగింది.

తూర్పు జర్మనీ, బల్గేరియా, యుగోస్లావియా, చెకోస్లోవేకియా, పోలాండ్, రుమేనియా, అల్బేనియా తదితర తూర్పు యూరప్ దేశాలు, చైనా, ఉత్తర కొరియా, వియత్నాం, క్యూబా మరియు లావోస్ దేశాలు సోషలిస్టు దేశాలుగా రూపాంతరం చెందాయి. సోషలిస్టు చైనా ఇప్పుడు ప్రపంచంలో రెండో ఆర్థిక వ్యవస్థగా ఎదిగి అమెరికాను సవాల్ చేసే స్థితికి వచ్చింది. అమెరికా పెరట్లో ఉన్న సోషలిస్టు క్యూబా సామ్రాజ్యవాద అమెరికా దిగ్బంధనాన్ని తట్టుకొని నిలబడటంతో అమెరికా దిగివచ్చి దిగ్బంధనాన్ని ఎత్తేసి క్యూబాతో సాధారణ సంబంధాలను నెలకొల్పుకోవాల్సి వచ్చింది.

సోషలిస్టు రష్యా ఉన్నంత కాలం సామ్రాజ్యవాదాన్ని నిలువరించి, మూడో ప్రపంచ దేశాలపై అది దాడి చేయకుండా కాపాడింది. భారతదేశంతో సహా మూడో ప్రపంచ దేశాలు ఆర్థికంగా అభివృద్ధి కావటానికి సహాయ పడింది.

తదనంతర కాలంలో సోషలిస్టు రష్యా పాలకుల్లో వచ్చిన మితవాద ధోరణులు సామ్రాజ్యవాదంపై నిర్లక్ష్యంగా ఉండేందుకు దారితీసి, సోవియట్ రష్యాపై, సోషలిజంపై దాడికి అవకాశం కల్పించాయి. మరోపక్క విప్లవం విజయవంతం అయిన తర్వాత, ఉత్పత్తి శక్తులను అభివృద్ధి చేసుకోవటంలో సోవియట్ రష్యాలో లోపం జరిగింది. లోపల, బైట కారణాలతో రష్యాలో సోషలిస్టు వ్యవస్థ కూలిపోయినా, సోషలిజం మాత్రమే మానవాళి ఎదుర్కొనే ప్రాథమిక సమస్యలని పరిష్కరించగలదని సోషలిస్టు రష్యా నిరూపించింది.

నేడు పెట్టుబడిదారి వ్యవస్థ ఆర్థిక సంక్షోభం నుండి బయటపడలేకపోతుంది. మానవాళి ఎదుర్కొనే సమస్యలకు పరిష్కారం చూపలేకపోగా, దోపిడీని తీవ్రతరం చేస్తోంది. అమెరికా, యూరప్ దేశాలతో సహా ప్రపంచంలోని అన్ని మూలల్లో కార్మిక వర్గం పెట్టుబడిదారీ దోపిడీని వ్యతిరేకిస్తూ పోరాటాల్లోకి వస్తోంది. సమాజం ముందుకు పోవాలంటే ఎప్పటికైనా దోపిడీ సమాజం అంతం కావల్సిందే. సమసమాజం ఏర్పడాల్సిందే. అందుకే అక్టోబరు విప్లవం అజరామరం.

గురజాడ అప్పారావు 1910 సంవత్సరంలో రచించిన ఈ గేయం ప్రజల్లో దేశ భక్తిని ప్రభోదించి, దేశాభివృద్ధికై ప్రజలను కార్యోన్ముఖుల్ని చేస్తుంది. ఈ ప్రముఖ గేయానికి ద్వారం వెంకటస్వామి నాయుడు స్వరాలను కూర్చారు.

దేశమును ప్రేమించుమన్నా
మంచి యన్నది పెంచుమన్నా
వొట్టి మాటలు కట్టిపెట్టోయ్
గట్టిమేల్ తలపెట్టవోయ్

యీసురోమని మనుషులుంటే
దేశమేగతి బాగు అగునోయ్
జల్దుకుని కళలన్ని నేర్చుకు
దేశి సరకులు నింపవోయ్

చెట్టపట్టాల్ పట్టుకొని
దేశస్థులంతా నడువవలెనోయ్
అన్నదమ్ముల వలెను జాతులు
మతములన్నియు మెలగవలెనోయ్

పాడి పంటలు పొంగిపొరై
దారిలో నువు పాటు పడవోయి
తిండి కలిగితే కండ కలుగును
కండ కలవాడేను మనిషోయ్

దేశాభిమానం నాకు కద్దని
వొట్టి గొప్పలు చెప్పుకోకోయ్
పూని ఏదైనాను ఒక మేల్
కూర్చి జనులకు చూపవోయ్

సొంత లాభం కొంత మానుకు
పొరుగు వానికి తోడుపడవోయ్
దేశమంటే మట్టి కాదోయ్
దేశమంటే మనుషులోయ్

పాట

అడుగుజాడ మన గురజాడది
తెలుగుసాహితీ వెలుగుజాడది

ప్రజలకోసం ఎత్తిన కలం
ప్రగతికోసం పలికిన పదం

“కన్యాశుల్కం”-బీభత్సాన్ని కళ్ళకు కట్టిన కళా ప్రదర్శనం
కలం కత్తిగా కాలం అంచున నిప్పుల ఉప్పెన ఊపిరికెత్తి
జాతికి పట్టిన గిరీశాలను రచ్చకీడ్చిన రగడ రచనల

||అడుగు||

గిడుగుజట్టుగా భుజంకలిపి - మన
వాడుకభాషకు పాదులుకట్టి తెలుగుజీవనం
ముత్యాలు సరాలుగ కూర్చిపేర్చిన - గుండెను
పొదిగిన - సాంస్కృతికోద్యమ తూరుపురేఖ
సాహిత్యోద్యమ ప్రజాపతాక ||అడుగు||

‘దిద్దుబాటుతో కథనంచేసిన తెలుగుచాలులో కథలసేద్యం
పిల్లల పాటల పూవులతో తేనెలసోనల హరివిల్లు మీదిన
వందేళ్ళకంటే ముందు చూపుతో
వెలుతురు విత్తులు నాటిచాటిన

||అడుగు||

పుత్తడి బొమ్మ పూర్ణమ్మను కన్నీటికణంగా రగుల్గొల్చి
కన్యక తెగువను గానంచేసి మహిళా జీవన
మహోదయాన్ని రెండుపగాల ఆకాశంలో
మేలుకొలిపిన వైతాళికుడు

||అడుగు||

సమాజచలనం సంఘర్షణలో మనిషిని రచనకు
కేంద్రంచేసి వట్టిమాటలను కట్టిపెట్టమని పూనికతో
ఆచరణ చూపమని దేశమంటే మట్టికాదని
ప్రజల పాటయై పలికిన కోయిల

||అడుగు||

ఇవి మీకు తెలుసా ?

ఆహారమే... పరిష్కారం !

- ఓట్మీల్ యాంగ్లయిటీని తట్టుకుని నివారిస్తుంది.
- డార్క్ చాక్లెట్ ఫ్రైస్ హార్మోన్లను తగ్గిస్తుంది.
- ఒక గ్లాసు గోరువెచ్చని పాలు ఆందోళనను తగ్గించి ఉపశమనాన్ని ఇస్తాయి.
- ఆరంజ్లోని విటమిన్ సి ఫ్రైస్ విరుగుడుగా పనిచేస్తుంది.
- నల్ల ద్రాక్ష ఒత్తిడికి చెక్ పెడుతుంది.
- అరటి పండు ఆందోళనను అపుతుంది
- వెల్లుల్లి, క్యాబేజి, గింజలు, యాపిల్స్ సైతం ఒత్తిడిని తగ్గిస్తాయి.
- ఒత్తిడి తలనొప్పులు ఉన్నప్పుడు గ్రీన్ యాపిల్ వాసన చూస్తే ఉపశమనంగా ఉంటుందని అధ్యయనాలు చెబుతున్నాయి.
- బ్లాక్ లేదా గ్రీన్ టీలో ఉన్న థెనైన్ అనే అమినో ఆసిడ్ చిరాకు తగ్గించి ఏకాగ్రత పెంచుతుంది.
- మనసు బాగాని సందర్భాల్లో పచ్చి కొబ్బరి వాసన చూస్తే ప్రశాంతంగా ఉంటుందని, హార్ట్ బీట్ చక్కబడుతుందని కొలంబియా యూనివర్సిటీ పరిశోధకులు చెబుతున్నారు.

టీ, కాఫీలాదు మంచినీళ్ళే ముద్దు

చాలామంది నిద్రలేవగానే కనీసం నోరు శుభ్రం చేసుకోకుండానే కాఫీ, టీ తాగడం చేస్తుంటారు. ఇలా చేయడం అంటే స్వయాన ఆరోగ్యానికి హానిచేసే చెడు బ్యాక్టీరియాను కడుపులోకి ఆహ్వానించడమే అంటున్నారు డాక్టర్లు. కొన్ని గంటలపాటు నిద్రపోవడం వల్ల కడుపులోని

గాలి పూర్తిగా వచ్చేందుకు వీలుండదు. దీనివల్ల బ్యాక్టీరియా తయారై, నోటి నుంచి దుర్వాసన వస్తుంది. అలాంటి స్థితిలో ఆహారపదార్థాలు, ద్రవపదార్థాలు తీసుకుంటే చెడు బ్యాక్టీరియాను మరింతగా విస్తరించిన వాళ్ళమవుతాము. అందుకే నిద్రలేవగానే నోటిని శుభ్రం చేసుకోవడం ఆరోగ్యపరంగా ఎంతో ఉత్తమం. నిద్రలేవగానే టీ, కాఫీ జోలికి పోకుండా కనీసం రెండు గ్లాసుల నీళ్ళు తాగితే జీర్ణాశయం తేలికపడుతుంది. నీటిలోవున్న లవణాలు శరీరాన్ని మరింత ఉత్సాహంగా ఉంచేందుకు దోహదపడతాయి.

నిమ్మతో ప్రయోజనమెంతో...

నిమ్మకాయ అందం, ఆరోగ్యానికే కాకుండా ఇంటిని శుభ్రపరిచేందుకు కూడా ఉపయోగపడుతుంది. ఇంట్లో సింక్, తలుపులు, కిటికీలకు దుమ్ము పేరుకుపోతుంటుంది. కొన్నిచోట్ల మరకలు ఎంత శుభ్రం చేసినా వదలవు. అలాంటప్పుడు నిమ్మ ఎంతో సహాయపడుతుంది. ఇంటికి కొత్త శోభ రావాలంటే నిమ్మను మించిన క్లీనింగ్ ప్రొడక్ట్ మరొకటి లేదు.

గాలితో పాటు వచ్చే దుమ్ము, ధూళి కిటికీలకు అతుక్కుపోతుంది. అలాంటప్పుడు, నిమ్మకాయ రసం ఒక మగ్గు నీళ్ళలో వేసి, దానికి కాస్త బేకింగ్ సోడా కలుపుకోవాలి. ఈ నీటిలో కాటన్ వస్త్రాన్ని ముంచి కిటికీ చెక్కను, అద్దాలను తుడిస్తే.. దుమ్ము వదిలి, కొత్తవాటిలా మెరుస్తాయి.

వంటగదిలోని సింక్లో జిడ్డును వదిలించాలంటే రెండు నిమ్మకాయల రసం, కళ్ళుప్పును సింక్ మొత్తం చల్లి... టూత్ బ్రష్ తో రుద్ది, గోరువెచ్చని నీటితో శుభ్రం చేస్తే సరి.

టాయిలెట్ సీట్ కొంతకాలం గడిచేసరికి పాతవాటిలా మారిపోతాయి. అలాంటప్పుడు నిమ్మ రసం, బేకింగ్ సోడాను విడివిడిగా చల్లి టాయిలెట్ బ్రష్ తో రుద్దితే కొత్త మెరుపు వస్తుంది.

నాన్ వెజ్ వండిన పాత్రలన్నీ జిడ్డుతో, వాసన వస్తుంటాయి. అలాంటప్పుడు ముందుగా పాత్రలన్నీ కడిగేశాక.. నిమ్మరసం, వెనిగర్ కలిపిన నీటితో మళ్ళీ పాత్రలను రుద్దాలి. తర్వాత గోరువెచ్చని నీటితో కడిగేసుకుంటే... జిడ్డుతో పాటు వాసన మటుమాయం.

ఫ్యాక్టరీ కార్మికుల భద్రత గాలికి

- సి.హెచ్.నరసింగరావు

ఫ్యాక్టరీల్లో ప్రమాదాలు తరచుగా జరుగుతున్నాయి. ఫార్యాకంపెనీల్లో రియాక్టర్లు పేలుతున్నాయి. నెల్లూరు ఆక్వా కంపెనీల్లో గ్యాస్ లీకయ్యింది. గూడూరు కాఫీ పౌడర్ యూనిట్లో బ్రాయిలర్ పేలింది. భవన నిర్మాణాల్లో ప్రమాదాలు నిత్యకృత్యం. శ్రీకాకుళం రణస్థలం ప్రాంతంలోని ఫార్యా, కెమికల్ కంపెనీల్లో ప్రమాదాలు జరుగుతున్నాయి. ఇటీవల విశాఖ జిల్లా అచ్యుతాపురం ఎస్ఇజెడ్ ఆంజనేయ ఫెర్రో ఎల్లాయిస్, పరవాడ ఫార్యాసిటీలో విజయశ్రీ, సాయినార్, గ్లోకమ్, ఆక్వాస్ పరిశ్రమల్లో జరిగిన ప్రమాదాల్లో 11 మంది మరణించారు. గతంలో విశాఖలో హిందుస్తాన్ పెట్రోలియంలో 1996లో 64 మంది గ్యాస్ లీక్ వల్ల, 2012లో 19 మంది కూలింగ్ టవర్ పేలుడు వల్ల ఘోరప్రమాదాల్లో మంటల్లో మాడి చనిపోయారు. విశాఖ స్టీల్ ప్లాంట్లో ఆక్సిజన్ యూనిట్లో జరిగిన ఘోర ప్రమాదంలో 16 మంది ఆఫీసర్లతో సహా 19 మంది ఒకే రూములో సజీవ దహనమయ్యారు. ఇంత ఘోర ప్రమాదాలు జరగడానికి బాధ్యులెవరు? చట్టాలు ఏం చెబుతున్నాయి? ప్రభుత్వం చట్టాలను ఏ విధంగా అమలు చేస్తున్నది? ప్రమాదాలు నివారించడం కోసం కార్మిక సంఘాలు ఏమి చేయాలి? అనే అంశాలను మనం పరిశీలించాలి. ఫ్యాక్టరీలలో భద్రతా బాధ్యత రాష్ట్ర ప్రభుత్వం మరియు యజమాన్యాలదే.

సెప్టెంబర్-29న ముఖ్యమంత్రి చంద్రబాబు విశాఖ గ్రాండ్ బే హోటల్లో, కంపెనీల్లో భద్రతపై యజమానులతో సమావేశం జరిపారు. ఆ ముందు రోజే విశాఖ ఫార్యాసిటీలోని సాయినార్ కంపెనీలో జరిగిన ప్రమాదంలో ఇద్దరు కార్మికులు, గంగవరం పోర్టులో ఒకరు ప్రమాదాల్లో చనిపోయారు. ఈ సమీక్షకు ఏ కార్మిక నాయకుడ్ని ఆహ్వానించలేదు. ప్రమాదాలకు కారణాలను విచారించి భద్రతా ఏర్పాట్లు ఎలా తీసుకోవాలో ఏమాత్రం చర్చించలేదు. యజమానులు తమ కంపెనీలు నడపడానికి ఎటువంటి అటంకాలు రానీయకుండా కాపాడతానని హామీ ఇచ్చారు. కార్మికులు నోరెత్తకుండా చూస్తామని, యూనియన్లను సహించనని బిజెపి, డిడిపి పార్టీలను కూడా కంపెనీల వద్ద ఆందోళనలు జరిపితే సహించనని హెచ్చరికలు జారీ చేశారు. ప్రమాదాలు అరికట్టవలసిన రాష్ట్ర ప్రభుత్వం యజమానులకు తొత్తుగా వ్యవహరించడం దుర్మార్గం. ప్రమాదాలు నివారించే పద్ధతి ఇదేనా? చంద్రబాబు యజమానులకు మంచి మిత్రుడుగానూ, (మేనేజ్మెంట్ ఫ్రెండ్లీ) మరియు కార్మిక వ్యతిరేక వైఖరి ఈ ప్రభుత్వం అవలంబిస్తుందని స్పష్టంగా తెలియజేశారు.

మనిషి ప్రాణాలకంటే విలువైనది ఈ ప్రపంచంలో ఏదీ లేదు. పరిశ్రమల్లో ప్రాణాలకు భద్రత కల్పించడానికి 1948లోనే 'ఫ్యాక్టరీస్ చట్టం' వచ్చింది. ఈ చట్టం చాప్టర్ 4లో భద్రత గురించి "సెక్షన్ 21 నుండి 41 వరకు అనేక అంశాలు పొందుపర్చబడ్డాయి. ఈ చట్టం ఫ్యాక్టరీ నడిచేటప్పుడు పాటించవలసిన అనేక జాగ్రత్తలు పేర్కొన్నారు. ఈ చట్టాన్ని ఉల్లంఘిస్తే యజమానులను జైల్లో

పెట్టడానికి కూడా అధికారులకు హక్కు వుంది. ప్రపంచబ్యాంకు ఆదేశాల ప్రకారం తెలుగుదేశం 2002లో కొన్ని సవరణలు చేసింది. ఈ సవరణలలో ముఖ్యంగా అధికార్ల తనిఖీలను తగ్గించాలని జి.వో. నెం: 33 విడుదల చేసింది. ఇప్పుడు తనిఖీలు 5 సంవత్సరాలకు ఒక్కసారే చేస్తామని ప్రపంచబ్యాంకుకు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం హామీ ఇచ్చింది. యజమానులు చట్టాలను అమలు చేస్తున్నానని స్వంత ప్రకటన (సెల్ఫ్ డిక్లరేషన్) చేస్తే దాన్నే అధికార్లు ఆమోదించాలి. ఫ్యాక్టరీ చట్టమే కాకుండా ప్రసూతి చట్టం, పాప్స్ చట్టం, కాంట్రాక్టు లేబర్ జీతాలు చెల్లింపు, కనీసవేతనాలు, ఎంప్లాయ్మెంట్ ఎక్సేంజ్ చట్టాలను బలహీనపర్చి యజమానులు అమలు చేయకపోయినా ఎటువంటి చర్యలు చేపట్టకుండా వ్యవహరిస్తున్నది. ముఖ్యంగా ఐ.టి., స్పెషల్ ఎకనమిక్ జోన్ల నుండి ప్రారంభించి మిగిలిన పరిశ్రమలకు కూడా అమలు చేస్తున్నారు. "వడ్డించేవారు మనవారైతే బంతిలో చివరున్నా పరవాలేదన్న" చందంగా వుంది.

ఫ్యాక్టరీ చట్టం 41 (జి) ప్రకారం వెయ్యిమంది కార్మికులున్న ప్రతి ఫ్యాక్టరీలోను సేఫ్టీ కమిటీని తప్పకుండా నియమించాలి. ఈ కమిటీలో యజమానుల ప్రతినిధులతో సమానంగా కార్మిక ప్రతినిధులు వుంటారు. భద్రతకు సంబంధించి అమలు చేయవల్సిన అన్ని అంశాలను ఈ కమిటీలో చర్చించాలి. మినిట్స్ నమోదు చేయాలి. యజమానులు ఏవి ఉల్లంఘించినా ఫ్యాక్టరీ అధికార్లకు ఫిర్యాదు చేయవచ్చు. ప్రమాదాలు నివారించేందుకు బ్రేడ్ యూనియన్లు కృషి చేయాలి. యజమానులు, ప్రభుత్వం కుమ్మకై చట్టాలు అమలు కాకుండా అడ్డుపడుతున్న సమయంలో ఈ బాధ్యత మరింత ఎక్కువగానే బ్రేడ్ యూనియన్లపై వుంటుంది.

ప్రమాదాల్లో చనిపోయిన, గాయపడిన వారికి నష్టపరిహారం యజమాన్యాలు తప్పకుండా చెల్లించాలి. వర్క్మెన్ కాంపెన్షేషన్ చట్టాన్ని పూర్తిగా ఉపయోగించుకోవాలి. డ్యూటీలో చేరిన మొదటిరోజే ప్రమాదం జరిగినా కూడా నష్టపరిహారం చెల్లించాలి. పర్మినెంట్

అయినా కాకున్నా కూడా నష్టపరిహారం వర్తిస్తుంది. అయితే చట్టంలో ఉన్న నష్టపరిహారం చాలా తుక్కువగా ఉండడం వల్ల ఎక్స్‌గ్రేషియా చెల్లించాలని ఆందోళనలు అనివార్యంగా జరుగుతున్నాయి. విశాఖ స్టీల్‌ప్లాంట్, హిందుస్తాన్ పెట్రోలియం కంపెనీల్లో జరిగిన భారీ ప్రమాదంలో కాంట్రాక్టు కార్మికులకు కూడా 20 లక్షల వరకు ఎక్స్‌గ్రేషియా చెల్లించారు. చట్టప్రకారం కాంపెన్షేషన్ దీనికి అదనంగా వుంటుంది. చనిపోయిన కుటుంబానికి ఉద్యోగం ఇవ్వాలనే నిబంధన చట్టాల్లో లేదు. ప్రభుత్వ ఉద్యోగులకు కంపెనీనేట్ గ్రౌండ్ క్లాజ్ ప్రకారం వర్తిస్తుంది. ప్రభుత్వేతర పరిశ్రమలు, కంపెనీల్లో యజమాని ఆమోదం కోసం ఆందోళన చేయవల్సి వస్తున్నది. అత్యధిక సందర్భాల్లో యజమానులు కుటుంబ సభ్యులకు ఉపాధి కల్పించడానికి పోరాడిన తరువాత ఆమోదిస్తున్నారు.

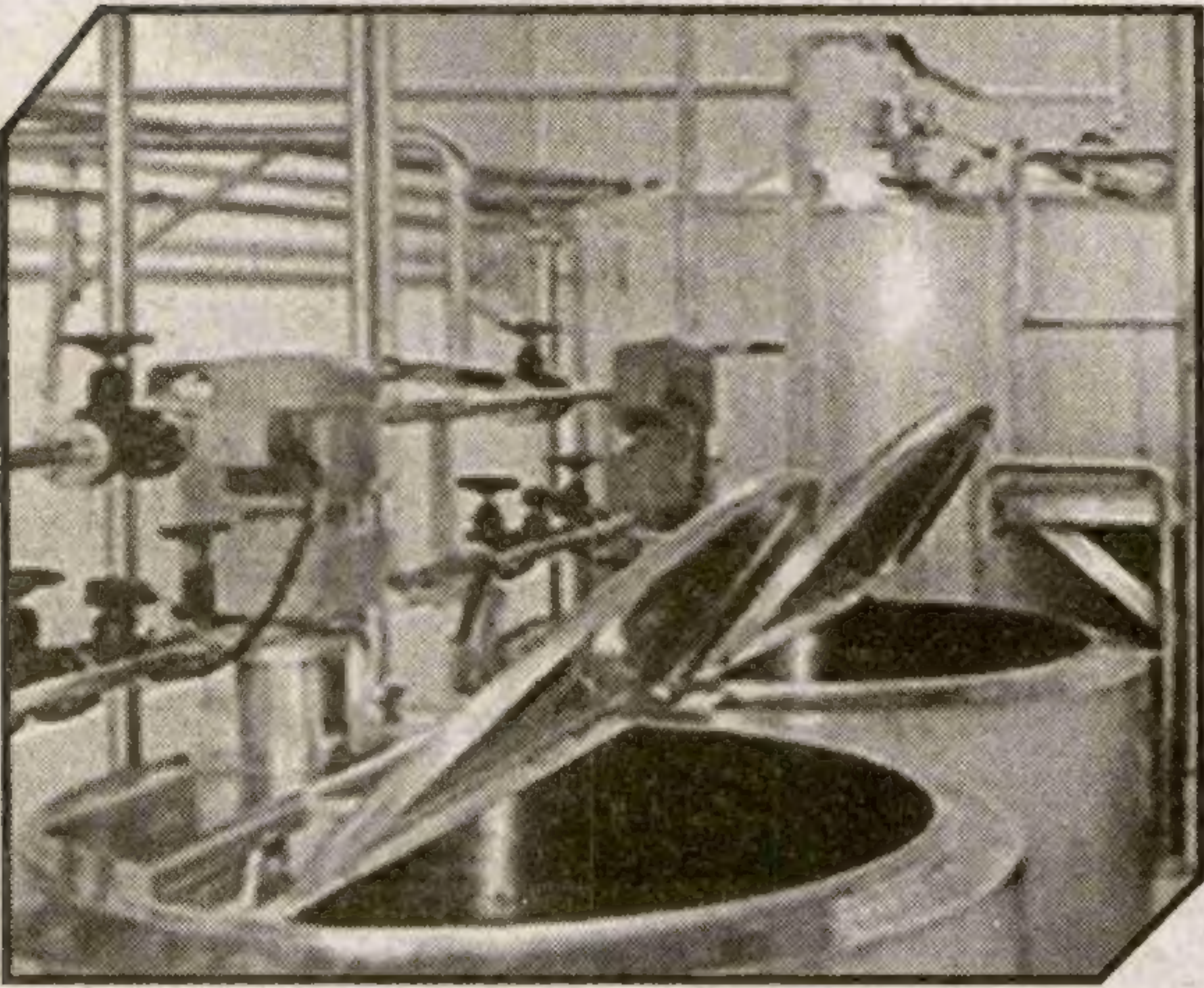
ప్రమాదాలు జరగకుండా నివారించడం చాలా ముఖ్యం. ప్రమాదం జరిగిన తరువాత కూడా నష్టపరిహారం ఉపాధి సాధించడానికి కూడా అనివార్యంగా ఆందోళన చేయవలసి

వస్తున్నది. ప్రమాదాలు జరిగిన తరువాత దాని ప్రాధాన్యతను విస్మరించకుండా భవిష్యత్‌లో ప్రమాదాలు నివారించడానికి తీసుకోవల్సిన చర్యలపై కూడా కార్మిక సంఘాలు నిరంతరం వత్తిడి కొనసాగించాలి. సేఫ్టీ కమిటీలను సక్రమంగా పనిచేస్తే టిట్లు యూనియన్లు శ్రద్ధ తీసుకోవాలి.

చట్టాలు పటిష్టంగా అమలు చేయకపోవడంతో ప్రమాదాలు తరచుగా పెరుగుతున్నాయి. ఇందులో యజమానుల నిర్లక్ష్యం, ప్రభుత్వాల వత్తాసు స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నది. విదేశాలకు వెళ్లి ప్రధాని, ముఖ్యమంత్రులు మా దేశాల్లో పెట్టుబడులు పెట్టండి, మా దేశంలో చట్టాలు అమలు చేయకుండా చూస్తాం అని చెబుతున్నారు. అయినా విదేశాల నుండి వచ్చిన కంపెనీలు లేవు. భారత దేశంలో కార్మికులను బానిసలుగా మార్చాలనే కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు తీవ్రంగా ప్రయత్నిస్తున్నాయి. కార్మికవర్గం అంతే తీవ్రంగా త్రిప్పికొట్టాల్సిన బాధ్యత వుంది.

సిఐడియు రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షులు

ముగ్గురు ఇండస్ కాఫీ వర్మర్ల దుర్మరణం

నెల్లూరు జిల్లాలోని సరిహద్దు మండలం తడ తమిళనాడు రాజధాని చెన్నైకు 70కి.మీ దూరం. విమాన, నౌకాశ్రయాల రవాణా సౌకర్యం వున్నందున పరిశ్రమాధిపతుల కోరికల ప్రకారం ఈ ప్రాంతం అనువైనదని అప్పటి కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం (2004 -2009) రైతుల దగ్గర నుండి పంట భూములను ఎపిహెచ్‌సి ద్వారా సేకరించి పరిశ్రమాధిపతులకు కట్టబెట్టడం జరిగింది. కార్మిక సంఘాల ఉనికి లేకుండుటకు ఎస్‌ఇజెడ్ లని నామకరణం చేశారు.

ఇండస్ కాఫీ పొడి పరిశ్రమ 30 ఎకరాలలో వందకోట్లు పెట్టుబడితో సింగపూరు మరియు భారతదేశపు యజమానులతో 2015 మే నెలలో ప్రారంభమై, జూలై నుండి సెప్టెంబరు నెలలో ట్రయల్స్‌గా ఉత్పత్తి ప్రక్రియను చేపట్టారు. సెప్టెంబరు 8వ తారీఖున

ఎలాంటి భద్రతా ఏర్పాట్లు చేయక “కాఫీ లిక్విడ్ స్టోరేజి ట్యాంక్‌లోకి ముగ్గురు కార్మికులను దింపి శుభ్రపరచమని లోపలకు పంపారు. ప్రాణవాయువు అందక ట్యాంక్‌లో అప్పటికే నిల్వ వున్న ఇతర వాయువులు ఈశ్వర్, రవి, రవీంద్ర ప్రాణాలు బలిగొంది. ప్లాట్ ఫారం మీద వున్న మరో ముగ్గురు కార్మికులు అస్పృశ్యతకు గురైన వారిని చికిత్స నిమిత్తం మద్రాసుకు పంపారు. అదృష్టవశాత్తు వారు కోలుకున్నారు. విషయం తెలిసిన వెంటనే సిఐడియు కమిటీ స్పందించి మృతుల కుటుంబ సభ్యులతో సంప్రదించి వారికి అండగా మేమున్నామని హామీ ఇచ్చారు. పరిశ్రమ వద్దకు వెళ్లి ప్రమాద ప్రదేశాన్ని చూసి వచ్చిన తరువాత సంబంధిత అధికారులకు, పోలీసులను కలసి వినతిపత్రాలను యిచ్చారు. యాజమాన్యం మృతులకు ఒక్కొక్కరికి 10 లక్షలు ఎక్స్‌గ్రేషియా, దహన సంస్కారాలకు రూ.20,000/- లు ఇచ్చేటట్లు ఒప్పందం చేసుకున్నారు.

ప్రమాదాలకు యాజమానిదే బాధ్యత

విశాఖజిల్లాలో ఫార్మాపరిశ్రమల్లో ప్రమాదాలు నిత్యకృత్యాలుగా మారిపోయాయి. ఈ మధ్యనే జరిగిన ఫార్మాసిటీలో సాయి నాథ్ ఫార్మాలో ఇద్దరు కార్మికులు మృతి దీనికి పరాకాష్ట. కార్మికుల ప్రాణాలకు విలువలేకుండా, పురుగుల్లా కార్మికుల ప్రాణాలు మాడిపోతున్నా పట్టించుకోని యాజమాన్యాల వైఖరికి ఈ ప్రమాదాలు నిదర్శనం. కేవలం లాభాపేక్షే ధ్యేయంగా కార్మికుల ప్రాణాలను ఫణంగా పెట్టి, శవాలపై ఆస్తులు కూడబెట్టే నికృష్టమైన నీతికి ఇవి తార్కాణం. భద్రతా చర్యలు లోపభూయిష్టం, ఫైర్ సర్వీసు అనుమతులు లేవు. అవుట్‌డేటెడ్ యంత్రాలు, రియాక్టర్ల కండిషన్లు ఘోరంగా వుంటాయి.

గ్లాజులు, సేఫ్టీషూస్, మాస్క్లు ఇలా ఏవీ కార్మికులకు సక్రమంగా సరఫరా చేయరు. చేసినా నాణ్యత లోపించిన వాటిని ఇస్తారు. ఈభద్రతాచర్యలు సరిగాలేని కారణంగానే ప్రమాదాలు ఎక్కువగా జరుగుతాయి. నిపుణులతో చేయించాల్సిన పనులను అన్ స్కిల్డ్

కార్మికులతో చేయించడం వలన తరచుగా ప్రమాదాలు జరుగుతున్నాయి.

పరవాడ ఫార్మాసిటీ, అచ్యుతాపురం ఎస్.ఇ.జెడ్., నక్కపల్లి హైడ్రోడ్రగ్స్ లో ఇలా ప్రమాదాలు జరుగుతున్నాయి. సిఐటియు కార్మికుల పక్షాన నిలుస్తుంది. కార్మికుల సంసిద్ధతతో పోరాటాలు నిర్వహిస్తుంది. ప్రమాద ఘటన వద్దే కార్మికుల ప్రమాద దేహాలతో ఆందోళనలు చేసిన ఘటనలు చాలావున్నాయి. 25 లక్షలనుండి 12 లక్షల వరకు నష్టపరిహారాలను సాధించుకోవడం జరిగింది. కుటుంబానికి ఉపాధి, క్షతగాత్రులకు మెరుగైన వైద్యం కోసం పోరాడి ఆకుటుంబాలకు, కార్మికులకు న్యాయం చేయడం జరిగింది. పారిశ్రామిక అభివృద్ధి అనే పేరుతో కార్మికుల ప్రాణాలు బలౌతున్న ఈ ప్రమాదాలకు యాజమాన్యాలదే ప్రధాన బాధ్యత. ఈ ప్రమాదాలు నివారించకుండా యాజమానుల పక్షాన సేవలు చేస్తున్న ప్రభుత్వ వైఖరి మారాలి. ప్రమాద నియంత్రణా చర్యలు చేపట్టాలి. కార్మికులను దీనిలో భాగస్వాములను చేయాలి.

- ఎస్.రమేష్, విశాఖపట్నం, సిఐటియు జిల్లా ప్రధానకార్యదర్శి

అనూహ్యమైన రీతిలో జరిగిన పారిశ్రామిక ప్రమాదం... అప్పటికప్పుడు వేలాది ప్రజల కన్నుమూత.. అదో పెద్ద విషాదం.. అది 1984 డిసెంబర్ రెండవ తేదీ. మధ్యప్రదేశ్ లోని భోపాల్ ప్రజలు గాఢ నిద్రలో ఉండగా నగరమంతటా రసాయనిక విష వాయువులు దట్టంగా అలముకొన్నాయి. నగరంలోని యూనియన్ కార్పొరేషన్ పెస్టిసైడ్ ఫ్యాక్టరీ ఈ ప్రమాదానికి కారణమైంది. భోపాల్ లోని యూనియన్ కార్పొరేషన్ కర్మాగారంలో కీటకాల బారి నుంచి పంటలను కాపాడేందుకు వాడే కార్బోరిల్, కార్బమేట్ వంటి క్రిమి సంహారిణులు తయారయ్యేవి. స్టోరేజీ ట్యాంకులలో లోపం వల్ల దాదాపు నలభై టన్నుల మిథైల్ ఐసోసైనేట్ రసాయనం గాలిలోకి విడుదలైంది. మిథైల్ ఐసోసైనేట్ వాయువు బాష్పీభవన ఉష్ణోగ్రత 39 డిగ్రీల సెంటీగ్రేడ్. ఇది సాధారణ వాయువుకంటే బరువుగా ఉంటుంది. ఇది తొలుత వాతావరణంలోకి విడుదలై ఆకాశానికి ఎగిసింది. చల్లబడిన తర్వాత భూఉపరితలానికి చేరి ఆ ప్రాంతాన్నంతటినీ విష పూరితం చేసింది. ఆ ప్రాంతంలోని మనుషులు, జంతువులు, పక్షులు, క్రిమి కీటకాదుల శ్వాస కోశాలలో ఈ వాయువు ప్రవేశించి, శ్వాస కోశాలకు రంధ్రాలు పడి వెంటనే ప్రాణాపాయం సంభవించింది. ఈ వాయువు చురుకుగా రసాయన చర్యలలో పాల్గొంటుంది. ఇది రైబో న్యూక్లియేజ్ ను చురుకుదనం లేకుండా చేసి కణజీవ చర్యలో జోక్యం చేసుకుంది. దాంతో ప్రజలు కోమా దశకు చేరిన తర్వాత మరణం సంభవించింది. విషవాయువుల ప్రభావంతో దాదాపు 4,000 మంది మరణించారు. మరో అయిదు లక్షల మంది గాయపడటమో, అనారోగ్యానికి గురి కావటమో జరిగింది. ఈ విషవాయువులు జన్మ లోపాలతో పిల్లలు జన్మించేందుకు కూడా కారణ మయ్యాయి. గాయపడిన వారిలో చాలామంది తర్వాత వేర్వేరు ఆసుపత్రుల్లో కన్నుమూశారు.

భోపాల్ దుర్ఘటన ఛాయలు

ఇంతటి దారుణం ఎలా జరిగింది? అంటే కారణాలు అనేకం. హానికర రసాయనాల విని యోగమూ, ఉత్పత్తి జరిగే ఫ్యాక్టరీలో తగు రక్షణచర్యలు చేపట్టక పోవటం ఇందుకు ప్రధాన కారణం. ఫ్యాక్టరీ చుట్టూ జనావాసాలు ఉండటం మరొక కారణం. అన్నిటికీ మించి ఫ్యాక్టరీలోని రసాయనాలేమిటి? అవి ఎటువంటి ప్రభావం చూపుతాయి? వంటి సమాచారం ఎవరికీ తెలియకపోవటం. ఫలితం- మిక్ వాయువు విడుదలైనప్పుడు చాలా కొద్దిమందికి మాత్రమే అదేమిటో తెలుసు. విష ప్రభావానికి గురైన ప్రజలకు ఏ చికిత్స ఇవ్వాలో వైద్యులకు అర్థం కాలేదు. నిస్సహాయులైన ప్రజలకు ముందు జాగ్రత్తలు ఏమి తీసుకోవాలో తెలియలేదు. అర్ధరాత్రి వేళ సంక్షోభాన్ని ఎదుర్కొనే సమర్థత పరిపాలనా యంత్రాంగానికి కరవైంది. అన్నీ కలిసి పెను విషాదం చరిత్రలో నిలిచిపోయింది.

బలమైన ట్రేడ్ యూనియన్లు నిర్మించాలి

- ఎం.వి.గృహర్

దేశంలో పెట్టుబడిదారీ విధానాన్ని వేగంగా అభివృద్ధి చేయాలని పాలకవర్గాలు తీవ్రంగా ప్రయత్నిస్తున్నాయి. గతంలో కాంగ్రెస్ నేడు బి.జె.పి పార్టీ అవలంబిస్తున్న ఆర్థిక విధానాలు ఒకే స్వభావాన్ని కలిగి ఉన్నాయి. పెట్టుబడిదారులకు రాయితీలు ప్రజలపై భారాలు ఈ విధానాల సారాంశం. ప్రపంచ బ్యాంకు నిర్దేశిత న్వదేశీ, విదేశీ పెట్టుబడిదారుల కోర్కెలకు అనుగుణంగా ఆర్థిక వ్యవస్థ నిర్మాణమే ఈ రెండు ప్రధాన పార్టీల ధ్యేయం. “మేము కాంగ్రెస్ కంటే మీకు మరింత విధేయులం” అంటూ నరేంద్ర మోడి కార్పొరేట్ల వద్ద మోకరిస్తున్న విధానం భారతీయ జనతాపార్టీ పెట్టుబడిదారులకు మరింతగా సేవ చేయ నిర్దేశంగా ఉందని స్పష్టం చేస్తున్నది. కార్మిక సంస్కరణల పేరిట కార్మికుల హక్కులను కుదించి చట్టాల్లో సవరణలు చేసి పెట్టుబడికి శ్రమను బానిసగా మార్చే ప్రయత్నం నేటి కేంద్ర ప్రభుత్వం తీవ్రంగా చేస్తున్నది. రాష్ట్రంలో ప్రపంచబ్యాంకు జీతగాడుగా పేరుపొందిన చంద్రబాబునాయుడు ముఖ్యమంత్రి అయినప్పటి నుండి విదేశీ పెట్టుబడిదారుల చుట్టూ చక్కర్లు కొడుతూ హామీ ఇస్తున్న తీరు నరేంద్రమోడి, చంద్రబాబునాయుడుల జోడి కార్పొరేట్ల ఏజెంట్లుగా కార్మిక వర్గానికి వ్యతిరేకులుగా ప్రభుత్వాన్ని నడపడలచుకున్నారని కనపడుతున్నా ఉన్నది.

ఈ విధానాలను ప్రతిఘటించే శక్తి, ఓడించే చావ, చైతన్యం, కార్మిక వర్గానికి మాత్రమే ఉన్నాయి. శ్రమ దోపిడికి వ్యతిరేకంగా పోరాడటమే గాక దోపిడి వ్యవస్థను సమూలంగా నిర్మూలించి దోపిడి రహిత సమాజాన్ని నిర్మించే శక్తి కూడా కార్మిక వర్గానికి ఉన్నది. అయితే కార్మిక వర్గాన్ని ఒక వర్గంగా ఐక్యంచేసి, పోరాటాల్వారా వారి చైతన్యానికి పదునుపెట్టి, దోపిడి వ్యవస్థకు వ్యతిరేకంగా పోరాడేటట్లు చేయడం లక్ష్యంగా పెట్టుకొని అందుకనుగుణంగా కార్మిక సంఘాలను బలంగాను, సంఘటితంగానూ నిర్మించవలసిన బాధ్యత ఉన్నది. సెప్టెంబర్ 2 సమ్మె ఓ చారిత్రాత్మకమైనది. పాలకులు ఎన్ని అవాస్తవాలు ప్రచారం చేసినా, కుయుక్తులు పన్నినా కార్మికవర్గం సెప్టెంబరుజయప్రదం చేసింది. సుమారు 15 కోట్లమంది కార్మికులు, అందు ప్రత్యేకించి 2 కోట్ల మంది రవాణా కార్మికులు ఈ దేశవ్యాప్త సమ్మెలో పాల్గొని ఉంటారని ప్రాథమిక అంచనా. ప్రభుత్వ రంగం లేదా ప్రైవేటు రంగం, సంఘటిత రంగం లేదా అసంఘటిత రంగం అనే తేడా లేకుండా మొత్తం కార్మికులు ఏక కంఠంతో “మా హక్కులపై దాడి చేస్తే మేము సహించం” అని గర్జించిన సందర్భం ఇది. ఈ సమ్మె తర్వాత ప్రభుత్వం తన వైఖరిని మార్చుకుంటుందని కొంత మంది ఆశించారు. అయితే

పాలకవర్గాలలో జ్ఞానోదయం కాలేదు. తాము కార్మిక సంస్కరణలను అమలు చేసి తీరుతామని కేంద్ర కార్మిక మంత్రి పదే పదే ప్రకటిస్తున్నారు. అలాగే రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రి కార్మిక సంఘాల అభివృద్ధికి ఆటంకంగా మారాయి, వాటిని అణచివేయాలి అని చెప్పడాన్ని బట్టి కార్మికవర్గ పోరాటం పాలక వర్గాన్ని ఓడించే స్థితికి ఇంకా చేరలేదని, ప్రస్తుతం సమ్మె చేసిన బలం ఇంకా సరిపోలేదని అర్థమవుతూనే ఉన్నది. ట్రేడ్ యూనియన్లను మరింత బలంగా నిర్మించుకోవల్సిన ఆవశ్యకతను తెల్పుతున్నది.

దేశంలో లేదా రాష్ట్రంలో కార్మికవర్గంలో ప్రధాన భాగం ఇప్పటికీ ట్రేడ్ యూనియన్లలో సంఘటితం కాలేదు అనే అంశం గమనంలో ఉండాలి. దేశంలో

సుమారు 40 కోట్ల మంది కార్మికులు ఉండగా సమ్మె చేసినవారు 15 కోట్లు మాత్రమే. సమ్మె చేసిన వారిలో కూడా సగం మంది ట్రేడ్ యూనియన్లలో సభ్యులుగా కూడా లేరు అనేది ఒక చేదు నిజం. ఈ సమ్మెకు పిలుపు నివ్వడంలో గాని సమ్మె విజయవంతానికి కృషి చేయడంలోగాని కీలకపాత్ర నిర్వహిస్తున్న ఒక విప్లవకర కార్మిక సంఘం అయిన సిఐటియు సభ్యత్వం 50 లక్షలకు మించి లేదు. ఈ పరిమిత శక్తితో ప్రభుత్వ విధానాలని మార్చేంత తీవ్రమైన పోరాటాలను నిర్మించగలదా? ఈ పరిస్థితిని సరిదిద్ది సిఐటియు నిర్మాణ పరిధిని విస్తృతం చేసి అన్ని రాష్ట్రాల్లో మొత్తం కార్మిక వర్గాన్ని ప్రభావితం చేయగలిగేదిగా సిఐటియుని నిర్మించుకోకపోతే ఉద్యమాలకు, పోరాటాలకు పరిమితమైన శక్తిమాత్రమే ఉంటుందని గ్రహించాలి. ఇతర కేంద్ర కార్మిక సంఘాల సభ్యత్వాన్ని కలిపి చూసినా మొత్తం కార్మికరంగంలో సంఘాలలో వున్నవారు 15 శాతం లోపే. ఈస్థితిలో కార్మికవర్గాన్ని అంతటినీ సంఘటితం చేయడం ద్వారానే మరింత బలమైన ఉద్యమాలను నిర్మించగలం.

రాష్ట్రంలో సుమారు కోటిమంది కార్మికులు ఉన్నారని అంచనాలు చెబుతున్నాయి. మనం చాలా బలంగా సమ్మెను విజయవంతం చేసినా సమ్మెలో 15 లక్షల మంది మాత్రమే పాల్గొన్నారు. వీరిలో అనేక మంది ట్రేడ్ యూనియన్లలో సభ్యులుగా కూడా లేరు. అన్ని కార్మికసంఘాల పిలుపు వల్ల తమ పరిశ్రమలో యూనియన్లు లేకపోయినా సమ్మె డిమాండ్ల పట్ల ఉన్న సానుకూలత మరియు ప్రభుత్వ విధానాలపట్ల వ్యతిరేకతతో కార్మికులు పెద్ద సంఖ్యలో సమ్మెలో పాల్గొన్నారు. ప్రభుత్వ విధానాలపట్ల కార్మికుల్లో పెరుగుతున్న అసంతృప్తి, ఈ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడాలనే కార్మికుల చైతన్యానికి తగినట్లుగా ట్రేడ్ యూనియన్ల నిర్మాణంపట్ల శ్రద్ధ చూపాలి. ప్రస్తుత పాలకవర్గాల దాడిని ఎదుర్కోవాలంటే

నిర్మాణాన్ని అభివృద్ధి చేసుకోవటం, పునాదిని మరింత విస్తృతం చేసుకోవడం ఎంతైనా అవసరం.

అంగన్ వాడీల సమస్యలపైన అనేక సమరశీల పోరాటాలు మరియు మధ్యాహ్నభోజన కార్మికులు, ఆశాకార్మికులు, యానిమేటర్లు, ఫీల్డ్ అసిస్టెంట్లు తదితర కార్మికుల సమస్యలపై నిరంతరం పోరాడుతున్న చరిత్ర సిఐటియు సంఘాలకు ఉన్నది. అయితే ఆరంగాలలో కూడా మొత్తం కార్మిక వర్గాన్ని ఐక్యం చేసి నిర్మాణంలో సంఘటితం చేసుకోవడంలో కృషి మరింత పెరగాలి. రాష్ట్రంలో 3 లక్షలకు పైగా వివిధ శాఖలలో కాంట్రాక్టు, జెబ్ సోర్సింగ్ ఉద్యోగులు మరియు కార్మికులను చైతన్యపరిచి సంఘటితం చేయాలి. మున్సిపల్ కార్మికుల సమ్మెలో చాలా చురుకైన పాత్ర నిర్వహించాము. సమ్మె విజయవంతం అయింది. కీలకరంగాలైన విద్యుత్, రోడ్డురవాణా సంస్థల్లో మన సంఘాలు బలహీనంగా ఉన్నాయి. అనేక సమస్యలతో సతమవుతున్న వీరందరిపై సిఐటియు కార్యకర్తలు కేంద్రీకరించాలి.

ప్రైవేటు రంగంలో పరిశ్రమలు కేంద్రీకరించి అభివృద్ధి చెందిన ప్రాంతాలు, అనేక పారిశ్రామిక క్లస్టర్లు ఈ రాష్ట్రంలో ఉన్నాయి. వాటిలో చాలా పరిశ్రమల్లో కార్మిక సంఘాలు లేవు. ప్రత్యేక పారిశ్రామిక సముదాయాల్లో భారీ పరిశ్రమలు కూడా వచ్చాయి. లక్షల మంది యువ కార్మికులు ఈ పరిశ్రమల్లో ఉంటున్నారు. యాజమాన్యాలు కార్మికులను నిలుపు దోపిడి చేస్తూ ఏ హక్కులు లేని బానిసలుగా కొల్లగొడుతున్నారు. అక్కడా కార్మిక సంఘాలు లేవు. యువకార్మికులను సంఘటిత పర్చుకుండా కార్మికవర్గ పోరాటాల్లో గుణాత్మక మార్పులు తీసుకురాలేము. ఈ దిశగా కృషి పెరగాలి.

రాష్ట్రంలో అసంఘటిత రంగం చాలా వేగంగా విస్తరిస్తూ ఉన్నది. రాష్ట్రంలోని కోటి మంది కార్మికులలో దాదాపు 80 లక్షల మంది అసంఘటిత రంగ కార్మికులే. వీరిలో కృషి పెరగకుండా రాష్ట్రంలో కార్మికోద్యమాన్ని ముందుకు తీసుకు పోలేము. కార్మిక సంఘాలు సాంప్రదాయకంగా తాము వున్న రంగాలు, ప్రాంతాలకే పరిమితమైతే పాలకుల కార్మిక ప్రజా వ్యతిరేక విధానాలను త్రిప్పికొట్టలేము. ఈదిశగా కార్మిక సంఘాల నాయకత్వం ఆలోచించాలి. కార్మికవర్గంలో పునాదిని విస్తరింప చేసుకోవాలి. బలమైన సంఘాలను నిర్మించాలి. కార్మిక వర్గ చైతన్యాన్ని పెంచాలి. సంఘాల మధ్య ఐక్యత మరింత పెరగాలి.

భవన నిర్మాణ రంగంలోనే ఏ జిల్లాలో చూసినా 2 లక్షల మందికి పైగానే కార్మికులు ఉన్నారు. భవన నిర్మాణ కార్మిక సంఘాన్ని బలంగా నిర్మించడానికి అన్ని జిల్లాలు ఉమ్మడిగా పట్టుపట్టాలి. అలాగే ప్రైవేటు రవాణా రంగంలో పరిస్థితి చూస్తే ఊహించిన దానికంటే చాలా ఎక్కువగా కార్మికులు సమస్యలపై స్పందిస్తున్నారు. పోలీసు, రవాణా, అధికారుల వత్తిడులకు వ్యతిరేకంగా ఎక్కడిక్కడ కార్మికులు కదులుతున్నారు. కేంద్ర ప్రభుత్వం ప్రతిపాదించిన రోడ్డు భద్రతా బిల్లుకు వ్యతిరేకంగా ఏప్రిల్ 30న రాష్ట్రవ్యాప్తంగా ఆటో కార్మికులు చేసిన సమ్మె అనేక పట్టణాల్లో బంద్ వాతావరణాన్ని సృష్టించింది. నిరుద్యోగ సమస్య తీవ్రంగా ఉన్నందున ప్రభుత్వ

ఉద్యోగాలు దొరకని పరిస్థితులలో గ్రాడ్యుయేట్ స్థాయి చదువు ఉన్నా యువకులు అనేక మంది ఆటో కార్మికులుగా పని చేస్తున్నారు. రవాణా వ్యవస్థ ప్రాధన్యత దృష్ట్యా ఈ రంగాలపై కేంద్రీకరించాలి. బలమైన కార్మిక సంఘం ఏర్పడితే దీని ప్రభావం మొత్తం సమాజంపై కూడా ఉంటుంది. లారీ, టాక్సీ, స్కూల్ బస్లలో కూడా వేలాది కార్మికులు ఉంటున్నారు. వారిని సంఘటిత పర్చడం కోసం యూనియన్ల ప్రయత్నాలు నామమాత్రంగా ఉన్నాయి.

రాష్ట్రంలో ముఠా కార్మికులు చాలా పెద్ద సంఖ్యలో ఉన్నారు. వ్యవసాయ ఉత్పత్తుల ఎగుమతి, దిగుమతి అలాగే ఎరువులు క్రిమిసంహారక మందులు వాటి దిగుమతి పనుల దృష్ట్యా పట్టణాల్లో కాకుండా, గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో కూడా ముఠా కార్మికులు ఒక గుంపుగా ఏర్పడి ఆ పనిలో ఉంటున్నారు. రాష్ట్రవ్యాప్తంగా ముఠాకార్మికులను ఐక్యంచేస్తే ప్రజలపై రాజకీయంగా కూడా ప్రభావాన్ని కలిగించగలం. పట్టణ కేంద్రాల్లో షాపింగ్ మాల్స్, షోరూమ్స్, సర్వీస్ సెంటర్లు చాలా వేగంగా విస్తరిస్తున్నాయి. వందల, వేల సంఖ్యలో యువకార్మికులు ఇందులో పనిచేస్తున్నారు. రాష్ట్రంలో ఎక్కడా వీరికొరకు పనిచేస్తున్న యూనియన్లు లేవు. రాష్ట్రంలోని అన్ని పట్టణాల్లో ప్రైవేటు ఆసుపత్రులు భారీ సంఖ్యలో ఏర్పడినాయి. ప్రతి ఆసుపత్రిలో పదుల నుండి వందల సంఖ్యలో కార్మికులు పనిచేస్తున్నారు. ప్రజల వద్ద నుంచి భారీ మొత్తాల్లో డబ్బు వసూలు చేసే ఈ సంస్థలు కార్మికులకు మాత్రం నామమాత్ర వేతనాలు చెల్లిస్తూ దోచుకుంటున్నాయి. అలాగే ప్రైవేటు విద్యాసంస్థలు, ఇజనీరింగ్ కళాశాలలు రాష్ట్రంలో కోకొల్లలుగా ఉన్నాయి. అక్కడ పనిచేస్తున్న ఉద్యోగుల పరిస్థితి దయనీయంగా వుంది.

ప్రతి పట్టణంలో వందల సంఖ్యలో రోడ్డుసైదు వ్యాపారాలు చేసుకునే చిన్నచిన్న వ్యాపారస్తులు ఉంటున్నారు. పోలీసు, మున్సిపల్ అధికారుల వేధింపులు వారిపై తీవ్రంగా ఉన్నాయి. బలమైన కార్మిక సంఘాన్ని నిర్మించగలిగితే చిన్న వ్యాపారస్తులకు ఎంతో ఉపశమనం కలిగించవచ్చు. అలాగే భారీ సంఖ్యలో బీడి తదితర రంగాల్లో పని చేసే గృహ కార్మికులు (హోంబేసిడ్ వర్కర్స్) రాష్ట్రంలో ఉన్నారు. కార్మిక శాఖ వీరి సమస్యల పరిష్కారంలో ఘోరంగా విఫలమైనది. అలాగే అనేక జిల్లాల్లో గని కార్మికులు, పాలిషింగ్ కార్మికులు, కోస్తా ప్రాంతాల్లో ఆక్వా రంగంలో మహిళలు, పురుషులు కొబ్బరివలపు వృత్తిలోనూ, లేసుల అల్లికలలోనూ పెద్ద సంఖ్యలో కార్మికులు ఉన్నా వారి సమస్యలపై పనిచేసే సంఘాలు బలహీనంగా ఉండటంవల్ల వారికి న్యాయం జరగటంలేదు.

టియు కార్యకర్తలు కొత్త సంఘాల వైపు కృషి పెంచాలి. ప్రస్తుత పాలకవర్గాల దాడులను ప్రతిఘటించాలంటే కార్మిక సంఘాలు అనేక రెట్లు తమ బలాన్ని పెంచుకోవాలి. దోపిడీకి వ్యతిరేకంగా సాగే పోరాటంలో కార్మిక వర్గానికి నిర్మాణమే ఆయుధం. ఆ నిర్మాణంపై శ్రద్ధపెట్టని కార్యకర్త తన విప్లవ కర్తవ్యాన్ని నిర్వహించడంలో వెనుకబడుతున్నారని చెప్పక తప్పదు. ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రంలో మన సంఘాలన్నీ ఉమ్మడిగా పట్టుబడితే ప్రస్తుత నిర్మాణ శక్తిని అభివృద్ధి చేసుకోవచ్చు.

-సి.ఐ.టి.యు. రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి

తల్లి బిడ్డల సంక్షేమానికి ఐసిడిఎస్ను కాపాడుకుందాం!

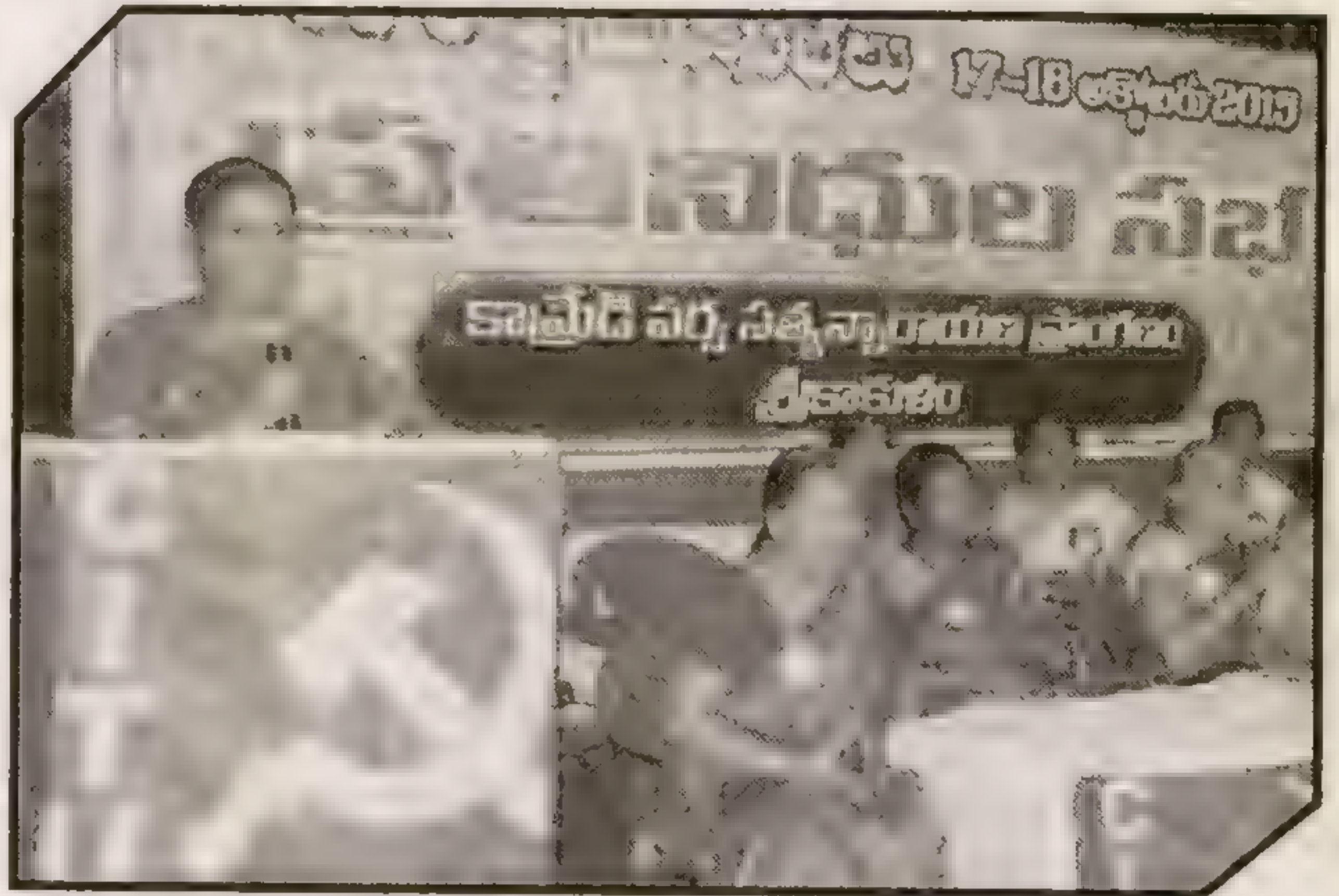
పెరిగిన వేతనాల జి.ఓను విడుదల చేయాలి!!

అంగన్వాడీ వర్కర్లు & హెల్పర్లు రాష్ట్ర 8వ మహాసభలు అక్టోబరు-17,18తేదీలలో, శ్రీకాకుళం జిల్లాలో జరిగాయి. ఈ మహాసభలకు 13 జిల్లాల నుండి 213 మంది ప్రతినిధులు హాజరయ్యారు, మహాసభలు అక్టోబరు 17 తేదీన రైసుమిల్లర్ అసోషియేషన్ హాలులో ఘనంగా ప్రారంభమైనవి. ఆహ్వాన సంఘం అధ్యక్షులు చౌదరి పురుషోత్తమనాయుడు అధ్యక్షోపన్యాసం చేస్తూ శ్రీకాకుళం జిల్లా చరిత్రను వివరించారు. అఖిలభారత నాయకులు డా॥కె. హేమలతగారు ప్రారంభోపన్యాసంలో ఐసిడిఎస్ను ప్రైవేటీకరణలో భాగంగానే వేదాంత కంపెనీకి 10 రాష్ట్రాల్లో 4వేల కేంద్రాలను అప్పగించారు. లబ్ధిదారుల సమన్వయంతో ఐసిడిఎస్ను కాపాడుకోవాలని పిలుపు నిచ్చారు. సిఐటియు రాష్ట్రప్రధాన కార్యదర్శి ఎం.ఎ.గౌహర్ కేంద్ర, రాష్ట్రప్రభుత్వాలు అవలంబిస్తున్న కార్మిక వ్యతిరేక విధానాలను వివరించారు. సి.ఐ.టి.యు రాష్ట్ర అధ్యక్షులు ఎన్. పుణ్యవతిగారు ప్రసంగిస్తూ అంగన్వాడీ ఉద్యోగులు ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలు, ఉద్యమాన్ని ముందుకు తీసుకెళ్ళటానికి తీసుకోవల్సిన చర్యలను వివరించారు. జిల్లా సెంటర్, ప్రాజెక్టు స్థాయిలో టీంను ఏర్పాటు చేసుకొని టీం వర్క్ చేయాలని సూచించారు. యన్.జి.ఓ, ఎల్.ఐ.సి, యు.టి.ఎఫ్, ఐద్యా, మధ్యాహ్నభోజన పథకం సంఘాల నుండి సౌహార్ద సందేశాలు ఇచ్చారు.

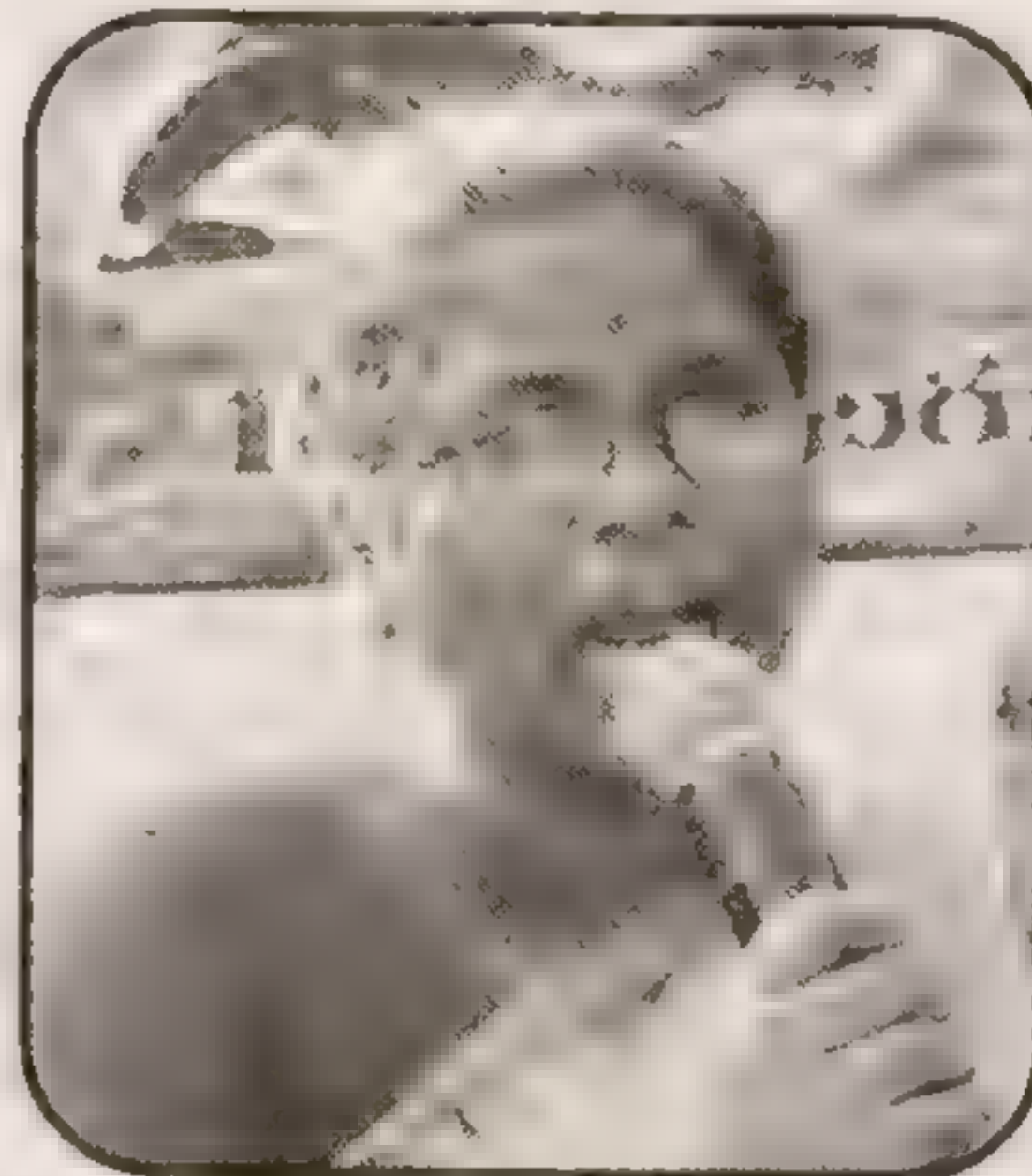
చర్చలు-నిర్ణయాలు

13 జిల్లాల నుండి 25 మంది చర్చల్లో పాల్గొన్నారు. చర్చల్లో ప్రధానంగా అన్ని జిల్లాల్లో 4 నుంచి 6 నెలలు వేతనాలు బకాయిలు, 7,8 నెలలు ఇంటి అద్దెలు, సంవత్సరం నుండి పోప్ సామాన్ల బిల్లులు ఇవ్వలేదు, గ్యాస్ సరఫరా ఆగిపోయింది. ఇన్ని ఆటంకాల మధ్య సెంటర్ నడపటం కష్టంగా మారి అంగన్వాడీ సెంటర్లకు ఇస్తున్న ఫీడింగ్ నవంబర్ 1 నుండి రేషన్ షాపులకు ఇవ్వాలని నిర్ణయించి బ్యాంకు అకౌంట్లు ఓపెన్ చేయటం, పెన్షన్తో కూడిన రిటైర్డ్మెంట్ బెనిఫిట్స్, అదనపు పనులు స్థానిక సమస్యల మీద నిరంతరం ఆందోళన చేయాలని నిర్ణయించారు.

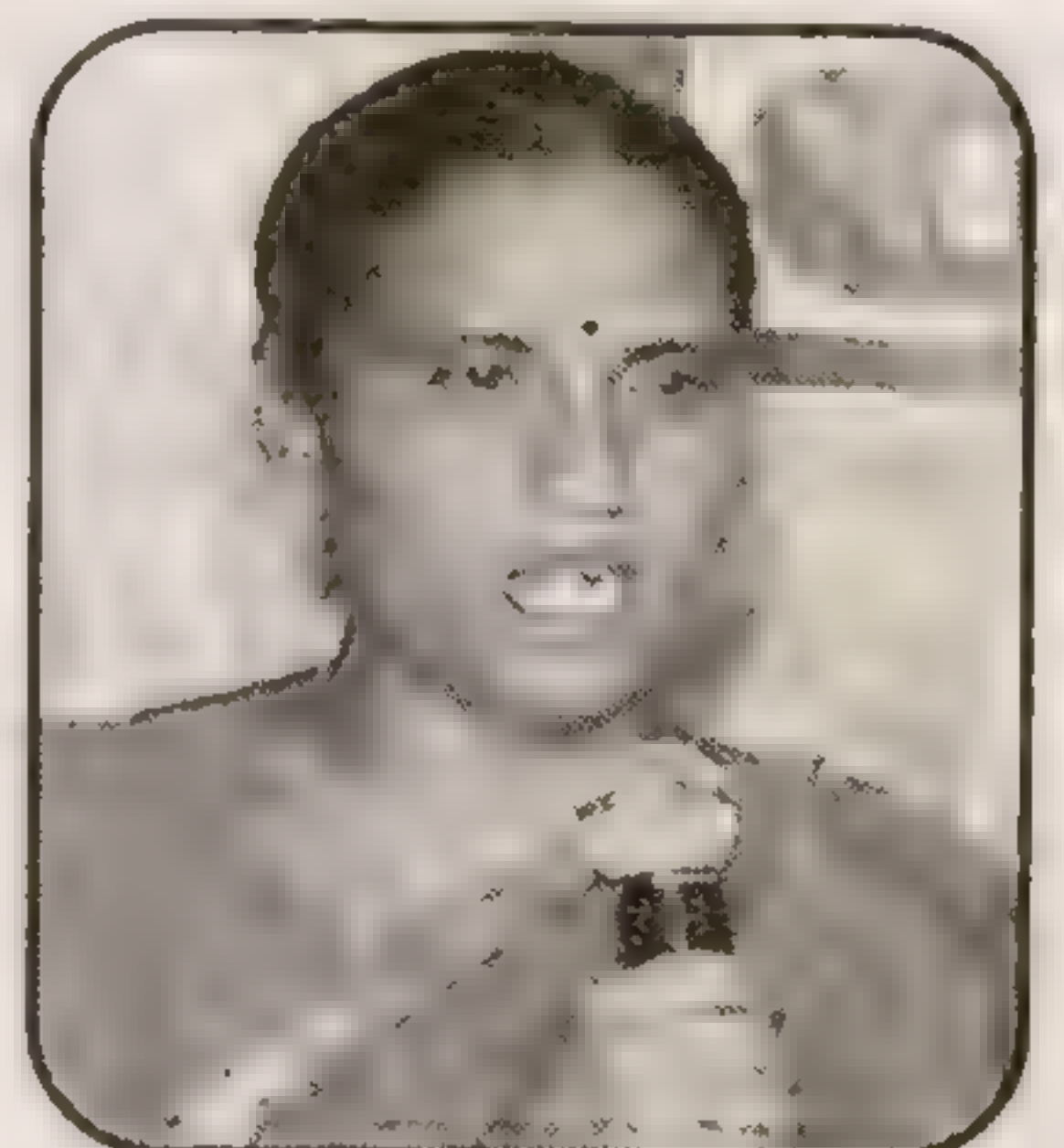
మొత్తం మహాసభలో 10 తీర్మానాలు ప్రవేశపెట్టారు. తల్లిబిడ్డలకు సంక్షేమానికి తూట్లు పొడుస్తున్న ప్రభుత్వ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా ప్రజల మద్దతుతో ఐసిడిఎస్ను కాపాడుకోవాలని ఐసిడిఎస్ 4 దశాబ్దాలు పూర్తిచేసుకొని దేశవ్యాపితంగా 13.40 లక్షల అంగన్వాడీ కేంద్రాలు ద్వారా 10 కోట్లు మందికి సేవలందిస్తుంది. మన రాష్ట్రంలో డేష్ బోర్డు నివేదిక ప్రకారం గర్భిణీలు, బాలింతలు, చిన్నపిల్లలకు సేవలందించటంతోపాటు, పిల్లలకు వ్యాధి నిరోధక టీకాలు వేయించటంలో అంగన్వాడీవర్కర్లు, ఆయాల కృషి కీలకమైనది. అభివృద్ధి నినాదంలో అధికారంలోకి

వచ్చిన బి.జె.పి, టి.డి.పి ప్రభుత్వాలకు భావిభారత పొరులైన పిల్లల, వారిని కనే తల్లులసంక్షేమాన్ని పట్టించుకోవటంలేదు. బడ్జెట్లో 10వేల కోట్లు కోత పెట్టారు. ఇప్పటికి మొత్తం 6 సం॥లోపు పిల్లల్లో 50%కు మాత్రమే ఐసిడిఎస్ సేవలు అందుబాటులో ఉన్నాయి. ఎన్.సి, ఎన్.టి ఇతర బలహీన వర్గాలు ప్రజలు నివశించే ప్రాంతాలన్నింటికీ ఐసిడిఎస్ సేవలు అందించడంలో ప్రభుత్వం విఫలం చెందింది. 2011లో కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం ప్రవేశపెట్టిన మిషన్ను వేగంగా అమలుచేయడానికి బి.జె.పి ప్రభుత్వం 10 రాష్ట్రాల్లో వివాదస్పద వేదాంతకంపెనీకి 4వేల అంగన్వాడీ కేంద్రాలను అప్పగించింది. దీనికి వ్యతిరేకంగా ప్రజల మద్దతుతో ఐసిడిఎస్ను కాపాడుకోవాలని వీరలక్ష్మి పెట్టిన తీర్మానాన్ని ప్రతినిధులు ఏకంగ్రీవంగా ఆమోదించారు.

బేబిరాణి
అధ్యక్షురాలు

సుబ్బరావమ్మ
ప్రధాన కార్యదర్శి

నూతన కమిటీ ఎంపిక

అనంతరం 19 మంది ఆఫీస్ బేరర్స్, 45 మందితో నూతన కమిటీని ఎన్నుకున్నారు. గౌరవాధ్యక్షురాలుగా పి.రోజా, అధ్యక్షులుగా జి.బేబిరాణి, ప్రధానకార్యదర్శిగా కె.సుబ్బరావమ్మ, కోశాధికారిగా

ఎన్.వాణీశ్రీలు కార్యదర్శులుగా వి.వనజ, యం.కృష్ణవేణి, యం.సుప్రజ, కె.వీరలక్ష్మి, యన్.హిమప్రభ, జి.షీబా, ఉపాధ్యక్షులుగా జి.కుమారి, పి.భారతి, మెటిల్లా రాణి ఎన్నికయ్యారు. తూర్పుగోదావరి జిల్లా అంగన్‌వాడీ ఉద్యోగులు వేసిన నాటికలు, కోతాటం, పాటలు, కల్చరల్ ప్రోగ్రామ్స్ ప్రతినిధులను ఉత్సాహపర్చింది.

అనంతరం ప్రదర్శన, బహిరంగ సభ జరిగింది. బహిరంగ సభలో సిఐటియు రాష్ట్ర అధ్యక్షులు ఎస్. పుణ్యవతిగారు, ఉపాధ్యక్షులు సి.హెచ్.నరసింగరావు, శ్రామిక మహిళా నాయకులు నాగమణి, సిఐటియు శ్రీకాకులం అధ్యక్ష కార్యదర్శులు గోవిందు, తిరుపతిరావులు ప్రసంగించారు.

★

విజయనగరం అంగన్‌వాడీ జిల్లా మహాసభ

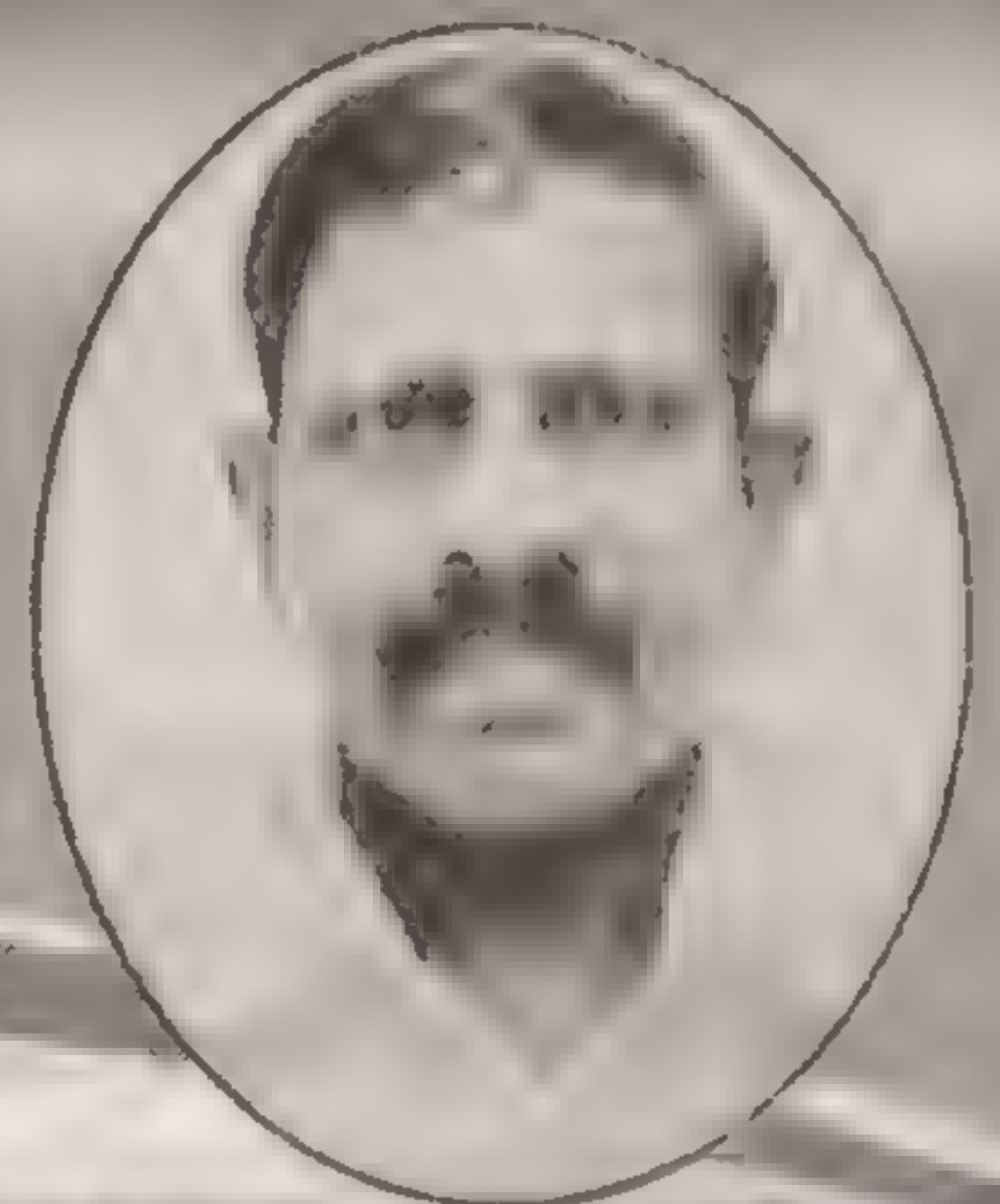
ప్రజల సహకారంతో ఐసిడిఎస్‌ను రక్షించుకుందామని, ఇందుకోసం మీ గొంతుకై మేము నిలబడతామని ఉత్తరాంధ్ర పట్టభద్రుల ఎమ్మెల్సీ ఎం.వి.ఎస్ శర్మ అంగన్‌వాడీలను ఉద్దేశించి అన్నారు. ఎపి అంగన్‌వాడీ వర్క్స్ అండ్ హెల్ప్స్ యూనియన్ 6వ జిల్లా మహాసభ ఆదివారం ఘనంగా ప్రారంభమైంది. ఈ సందర్భంగా అంగన్‌వాడీ కార్యకర్తలు పట్టణంలో భారీ ప్రదర్శన నిర్వహించారు. అనంతరం శ్రామిక మహిళా కన్వీనర్ బి.సుధారాణి, సిపిఎం పట్టణ కార్యదర్శి రెడ్డి శంకరరావు, అంగన్‌వాడీ వర్క్స్ అండ్ హెల్ప్స్ యూనియన్ జిల్లా ప్రధాన కార్యదర్శి ఎం.ఉమామహేశ్వరి, గౌరవాధ్యక్షులు ఎ. విజయలక్ష్మి మాట్లాడారు. సభకు అధిక సంఖ్యలో వర్కర్లు, ఆయాలు పాల్గొన్నారు. అనంతరం కెఎల్‌పురంలోని ఎన్‌పిఆర్ భవనంలో మహాసభ జరిగింది.

అంగన్‌వాడీ పశ్చిమగోదావరి జిల్లా మహాసభలు

అంగన్‌వాడీ జిల్లా మహాసభ ఏలూరులో జరిగింది. రాష్ట్రప్రధాన కార్యదర్శి పి. రోజా గారు హాజరయ్యారు. ఈ మహాసభకు 18 ప్రాజెక్టులనుండి 130 మంది హాజరయ్యారు. ప్రజల సహకారంతో ఐసిడిఎస్‌ను రక్షించుకుందామని, ప్రైవేటీకరణ ఆపాలని, స్వచ్ఛంద సంస్థలకు అప్పగించొద్దని, అంగన్‌వాడీ వేతనాల జీతను వెంటనే అమలు చేయాలని రోజా డిమాండ్ చేసారు. 17 మందితో ఆఫీసు బేరర్స్, 51మందితో కమిటీ ఎన్నికైంది. అధ్యక్ష కార్యదర్శులుగా పి. హైమావతి, పి. భారతి ఎన్నికయ్యారు.

CNR CLASSIC PG FOR GENTS

177/Z, Savoy Villas Block No. E, Near Kundanahalli Gate,
Vartur Road, Opp. Tubarahalli Bus stop, Bangalore-560 066.

Land Mark : Gurukul Sports Academy

Cell : 096111 56436, 073530 70458, E-mail : cnr.chebrolu@gmail.com

Ch. Nageswara Rao

బాలల రక్షణ దేశ రక్షణ

భారతదేశం ఇక ఎంత మాత్రం పేద దేశం కాదు. కానీ దేశంలో పేదరికం ఉంది. ఏమిటి వైరుధ్యం? ప్రపంచంలోనే అతి పెద్ద కోటీశ్వరుల్లో ఒకడైన ముఖేష్ అంబానీ మన భారతీయుడే. చెత్తకుప్పల దగ్గర చిత్తుకాగితాలు ఏరుకునే బడి వయస్సు బాలలు లక్షల్లో ఉన్నారు మనదగ్గర. వారూ భారతీయులే. ఎందుకిలా? తలరాత ఎలా ఉంటే అలా అనుకుందామా? ఎవరు రాశారు ఈ తలరాత? పైనున్న బ్రహ్మదేవుడా? లేక మన ఓట్లతో గెలిచి మనల్ని పరిపాలిస్తున్న ప్రభుత్వమా?

68 ఏళ్ళ స్వతంత్రం బాలలకేమిచ్చింది?

ఈ దేశ తల్లి బిడ్డల ఆరోగ్య పరిస్థితి జాతి యావత్తు సిగ్గుతో తలవంచుకునేట్లు చేస్తున్నది. ఆర్థికాభివృద్ధిని అద్భుతంగా సాధిస్తున్నాం అని చెప్పుకుంటున్న అతి పెద్ద ప్రజాస్వామ్య దేశంలో సంవత్సరానికి 9 లక్షల మంది శిశువులు, అనగా నిమిషానికి ఒక బిడ్డ పురిటి మంచంలోనే చనిపోతున్నారని యునిసెఫ్ నివేదిక చెపుతోంది. మరణిస్తున్న పిల్లల్లో 54 శాతం పోషకాహారం లేక చనిపోతున్నారని, ఇప్పటికీ 55 శాతం మహిళలు, 70 శాతం పిల్లలు రక్తహీనతతో ఉన్నారని ఖలితంగా వసికందుల, గర్భవతుల మరణాలు సంభవిస్తున్నాయని జాతీయ ఫ్యామిలీ హెల్త్ సర్వే చెపుతోంది. మన ప్రధానమంత్రిగారి స్వంత రాష్ట్రమైన గుజరాత్‌లో పుట్టిన పిల్లల్లో ప్రతి ముగ్గురులో ఒకరు తక్కువ బరువుతో పుడుతోంది. ఈ ప్రభుత్వాలకి గోరక్షణ మీదున్న శ్రద్ధ పసిబిడ్డల రక్షణ మీద లేదు.

భిక్ష కాదు హక్కు :

బాలల సంక్షేమం ప్రభుత్వ బాధ్యతే కాని బీద పిల్లలపై ప్రభుత్వం చూపే జాలి, కరుణ లేదా భిక్ష కాదు. ఈ దేశంలో సిరిసంపదలు సృష్టించేది శ్రామికులే. ఇది ఏలుతున్న వారికి తెలియని సత్యం కాదు. కానీ, ప్రజల హక్కుగా కాకున్నా కనీసం సంపదను సృష్టించే శ్రామికులను, శ్రామిక కుటుంబాలను, భవిష్యత్తు శ్రామికుల్ని, వారి ఆయురారోగ్యాలను సంరక్షించాల్సిన బాధ్యత ప్రభుత్వాలదే. అదే జరిగితే ఈ దేశంలో తల్లి బిడ్డల సంరక్షణ ఇంత దౌర్భాగ్య స్థితిలో ఉండదు.

పిల్లల సంరక్షణ :

ఇటీవలి కాలంలో పిల్లల సంరక్షణకు ప్రాధాన్యత పెరిగింది. కనక ముందు, కన్న తరువాత కూడా తల్లి, బిడ్డల సంరక్షణ ఒక సమస్యగా మారింది. వైట్ కాలర్, బ్లూ కాలర్ అనే తేడా లేకుండా శ్రామిక కుటుంబాలన్నింటిలోను ఇంటి యజమానిగా పరిగణింపబడే పురుషునితో పాటు తల్లి-పిల్లా అందరూ చాకిరీ చేస్తే గానీ ఇల్లు గడవని స్థితికి శ్రామిక కుటుంబాలను ఈ ప్రభుత్వాలు నెట్టేశాయి.

మెజారిటీ ఆడవాళ్ళు, ఇంటా బయటా చాకిరీ చేస్తూ కుటుంబ పోషకులుగా ఉన్న వారే. అటువంటి చాకిరిలో మగ్గిపోయే తల్లుల పిల్లల్ని ఎవరు చూడాలి? ఏ అవ్వనో, అమ్మమ్మనో బ్రతిమాలుకోవాలి. లేకుంటే ఆ దేవుడే దిక్కు అని ఇంట్లో పెట్టి బయట తలుపు గడిపెట్టి పోవాలి. లేదా తల్లి పని మానుకోవాలి. గత కాలంలో కనీసం మధ్యతరగతి, దిగువ మధ్యతరగతి కుటుంబాలలోనైనా అవ్వలు, అమ్మమ్మల సంరక్షణలో పిల్లలు పెరిగేవారు.

అంగన్‌వాడీ కేంద్రాలు :

1975లో కేంద్రప్రభుత్వం సమగ్ర శిశు అభివృద్ధి పథకం (ఇంటిగ్రేటెడ్ చైల్డ్ డెవలప్‌మెంట్ సర్వీసెస్) - ఐసిడిఎస్ ప్రారంభించింది. ప్రస్తుతం అన్ని రాష్ట్రాలలో కలిపి 7,000 లకు పైగా ప్రాజెక్టుల పరిధిలో 13 లక్షలకు పైగా అంగన్‌వాడీ కేంద్రాలు పనిచేస్తున్నాయి. దేశం మొత్తం మీద 10 కోట్ల మందికి పైగా పిల్లలకు, తల్లులకు, యుక్త వయస్సు బాలికలకు ఈ కేంద్రాలలో సేవలు అందుతున్నాయి.

బాలల ఆయురారోగ్యాలు కాపాడటం, పిల్లల మానసిక, శారీరక అభివృద్ధితోపాటు, ఆటపాటలతో పిల్లలకు చదువుచెప్పడం మొదలుపెట్టి, క్రమంగా 'బడి-బెత్తం మాస్టారు' అంటే ఉండే భయం పోగొట్టి పిల్లల్ని బడిలో చదువుకు అలవాటు చేసే కేంద్రం, ఇంకా చెప్పాలంటే అమ్మమ్మ, పెద్దమ్మల ఒడి అంగన్‌వాడీ కేంద్రం. జాతి మత కుల భేదాలకు, ఆర్థికపరమైన అంతరాలకు, డాబు దర్బాలకు తావు లేకుండా, పిల్లలందరూ అంగన్‌వాడీ మామ్మ (అయ్యా) చేతి గోరుముద్దలు తింటూ, మారాం చేయకుండా ఆడుతూ పాడుతూ టీచర్ అంటే చెప్పే కథలు, కబుర్లు వింటూ చుట్టూ ఉన్న పరిసరాలను పరిశీలిస్తూ అ, ఆ లు దిద్దే అమ్మ ఒడి అంగన్‌వాడీ బడి.

ఆ బడికి మరింత సత్తువనిచ్చి, పసిబిడ్డలు ఉండటానికి, ఆడుకోడానికి, నిద్ర వస్తే పడుకోడానికి, మలమూత్రాలకు పోవడానికి

మరుగుదొడ్డి, దానికి అవసరమైన నీటి వసతి, ఎదిగే పిల్లల పోషణకు కావలసిన తిండి - వీటన్నిటినీ సమకూర్చాల్సిన బాధ్యత ప్రభుత్వానిది. 3 సం॥లు పైబడ్డ పిల్లలతో పాటు ఇంకా చిన్న పిల్లల్ని కూడా అంగన్‌వాడీ కేంద్రాలలో చూసే ఏర్పాటు చేసి దే కేర్ సెంటర్లుగా మార్చాలని, అందుకు అవసరమైన ఉద్యోగుల సంఖ్యను పెంచాలని, ఇవన్నీ చేయాలంటే తల్లిబిడ్డల సంరక్షణకు ప్రభుత్వమే పూర్తి బాధ్యత పడాలని అంగన్‌వాడీ యూనియన్లు కోరుతున్నాయి.

నర్సరీల నిర్వహణలో ప్రైవేటు కంపెనీలు :

తల్లిబిడ్డల సంరక్షణలో ఐసిడిఎస్‌ను మించిన పథకం మరొకటి లేదు. ఎన్నో అధ్యయనాలు, మరెన్నో సంస్థలు ఈ వాస్తవాన్ని తెలియజేస్తున్నాయి. ఐసిడిఎస్‌తో పాటు నర్సరీలు, కిండర్‌గార్డెన్‌లు, ప్రీ స్కూళ్ళు లేకపోలేదు. విద్య వ్యాపారమైన ఈ రోజుల్లో నర్సరీలు కూడా వ్యాపార కేంద్రాలయ్యాయి. నర్సరీ స్కూళ్ళ నిర్వహణ కోసం కొన్ని కార్పొరేట్ కంపెనీలు వెలిశాయి. వాటితో పోల్చుకుంటే అంగన్‌వాడీ కేంద్రాలు ఎన్నో రెట్లు సేవలు అందిస్తున్నట్లు లెక్క ప్రైవేటు నర్సరీ స్కూళ్ళలో ఒక పూట మాత్రమే స్కూలు నడుస్తుంది. సంవత్సరానికి రు.30 నుండి 50 వేల వరకు ఫీజులు వసూలు చేస్తారు.

అంగన్‌వాడీ కేంద్రంలో ఇచ్చినట్లు పిల్లలకు అవసరమైన గుడ్లు, పప్పులు వంటి పోషకాహారము గాని, టీకాలు వగైరా వైద్యసేవలకు గాని బాధ్యత పడరు. అంగన్‌వాడీ కేంద్రం అందుకు భిన్నంగా పిల్లల సంరక్షణతో పాటు గర్భవతుల, బాలింతల సంరక్షణకు కూడా బాధ్యత పడుతుంది. వైద్య సౌకర్యం కాదు కదా కనీసం మాట సహాయం కూడా అందని మారుమూల గ్రామీణ, గిరిజన స్త్రీలకు ఒక అక్కగానో, ఒక పెద్దమ్మ, పిన్నమ్మగానో వారికి తలలో నాలుకలాగా ఉంటుంది. బిడ్డ మాటలో చెప్పాలంటే అంగన్‌వాడీ కేంద్రం దేశ మానవ వనరుల అభివృద్ధిలో బహుముఖ సేవలు అందిస్తున్నది.

సుప్రీం కోర్టు ఏం చెప్పింది?

వివిధ ప్రభుత్వేతర సంస్థల ప్రశంసలతో పాటు సుప్రీంకోర్టు కూడా ఈ పథకం ప్రాధాన్యతను గుర్తించింది. ప్రతి ఊరు, వాడల్లో ప్రతి నివాస ప్రాంతంలో అంగన్‌వాడీ బడులు ఏర్పాటు చేయాలని 2001 సం॥లో సుప్రీంకోర్టు కేంద్ర ప్రభుత్వాన్ని ఆదేశించింది. కానీ ప్రస్తుత ప్రభుత్వం సుప్రీంకోర్టు తీర్పుకు, ఐసిడిఎస్ స్ఫూర్తికి భిన్నంగా వ్యవహరిస్తోంది. ఇప్పటికీ దేశంలో 6 సం॥ల లోపు పిల్లల్లో సగం మందికి మాత్రమే ఐసిడిఎస్ సేవలు అందుతున్నాయి. మళ్ళీ కోర్టు జోక్యం చేసుకుని కేంద్ర మహిళా శిశు అభివృద్ధి శాఖను వివరణ కోరవలసి వచ్చింది.

ప్రభుత్వ కేటాయింపులు :

సుప్రీంకోర్టు తీర్పును అమలు చేయాలంటే ప్రభుత్వం అవసరమైన నిధులు కేటాయించాలి. ప్రభుత్వం కేటాయింపులు చూస్తే మరీ అన్యాయంగా ఉన్నాయి. ఐసిడిఎస్‌ను దేశమంతటా విస్తరించడానికి సమర్థవంతంగా నిర్వహించడానికి రు.2,58,000 కోట్ల రూపాయలు అవసరమవుతాయని అంచనా వేశారు. అంటే సుమారు సంవత్సరానికి 50వేల కోట్ల రూపాయలు అవసరం. అయితే అవి కూడా బడ్జెట్‌లో కేటాయించట్లేదు. 2014-15 సం॥లో 16,000 కోట్ల రూపాయలు

ఖర్చు పెట్టి ఈ సం॥ము అనగా 2015-16 కు మరీ దారుణంగా సగానికి సగం తగ్గించి రు.8,000 కోట్లు కేటాయించారు. ఇప్పటికే సగానికి పైగా అంగన్‌వాడీ కేంద్రాలకు సొంత భవనాలు కాని, పిల్లలకు కనీస అవసరాలైన త్రాగునీరు, మలమూత్ర విసర్జనానికి అవసరమైన మరుగుదొడ్లు గాని లేవు.

కోట్లాది మంది పేద పిల్లలకు తిండి పెట్టేందుకు సిద్ధం కాని ప్రభుత్వం వేళ్ళ మీద లెక్కపెట్టగలిగిన కార్పొరేట్ సంస్థలకు ఏడాదికి 5 లక్షల 30 వేల కోట్లు రూపాయలు రాయితీలు ఇస్తున్నది. ప్రపంచంలోనే అతి పెద్ద కుబేరులుగా వారిని తయారు చేస్తున్నది.

అంగన్‌వాడీ ఉద్యోగుల స్థితి :

ఈ స్కీము నిర్వహణలో కీలక పాత్ర పోషించే అంగన్‌వాడీ టీచరు, ఆయాల బాధలు అన్నిఇన్నీ కాదు. ఐసిడిఎస్ నిర్వహణ బాధ్యతలే శక్తికి మించిన భారంగా ఉన్నాయి. వాటికి తోడు గ్రామ/బస్టీ స్థాయిలో ప్రభుత్వ రేషన్‌కార్డుల సర్వే, మరుగుదొడ్ల సర్వే, ఎన్నికల విధులు వంటి పలు రకాల ప్రభుత్వ విధులు వారిపైకి నెడుతున్నారు. పని ఒత్తిడి ప్రభుత్వ ఉద్యోగులకన్నా తీవ్రంగా ఉంది. సమాజంలో స్త్రీల పట్ల ఉన్న చిన్న చూపును ఆసరాగా చేసుకొని వారి శ్రమను కారుచౌకగా ప్రభుత్వం వాడుకుంటున్నది. సంఘసేవికలనే 'హోదా' ఇచ్చి జీతం ఇవ్వకుండా గౌరవ వేతనం పేరుతో టీచర్‌కు నెలకు రు.4,200/- ఆయాకు రు.2,200/-లు ఇచ్చి చేతులు దులుపుకుంటున్నది. ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం పెంచుతామని వాగ్దానం చేసిన జీతాలు కూడా ఇంతవరకు పెంచలేదు.

ప్రైవేటీకరణ :

ఇదిలా ఉంటే ఈ కేంద్రాలు కూడా 'మిషన్ మోడ్' పేరుతో 'వేదాంత' వంటి పెద్ద పెద్ద కంపెనీలకు, 'ఇస్కాన్' వంటి స్వచ్ఛంద సంస్థలకు అప్పజెప్పి చేతులు కడుక్కోవాలని చూస్తోంది. ఇస్కాన్ సంస్థ వండి పెట్టిన మధ్యాహ్న భోజనం అనబడే 'పాచిపోయిన కూడు' పిల్లలు తిని రోగాలు తెచ్చుకుంటున్నారని నెల్లూరు పట్టణంలో తల్లులు రోడ్లెక్కి గోల చేశారు. ఇటీవల కేంద్ర ప్రభుత్వం దేశవ్యాప్తంగా 4వేలు అంగన్‌వాడీ కేంద్రాలను వేదాంత కంపెనీకి అప్పగించడానికి ఒప్పందం కుదుర్చుకుంది. ఈ వేదాంత కంపెనీ వ్యవహారం ఎంత తక్కువ చెపితే అంత మంచిది. ఒరిస్సా రాష్ట్రంలో 'వేదాంత' సారధ్యంలోని అల్యూమినా కంపెనీ వెలువరించే విషపూరిత వ్యర్థాల కారణంగా గిరిజనుల ప్రాణాలకు ముప్పు ఏర్పడిందని, మృత్యువాత పడుతున్నారని ఆమ్మెస్టీ ఇంటర్నేషనల్ హెచ్చరించింది. దయ్యాలు వేదాలు వల్లించినట్లు 'వేదాంత' గర్భవతులు, బాలింతలు, పసిబిడ్డల రక్షణ బాధ్యత తీసుకుంటుందా? ఎవర్ని నమ్మించడానికి ఈ కుటిల యత్నాలు.

ఈ స్థితిలో మన ముందున్న కర్తవ్యం ఏమిటి? పసిబిడ్డల ప్రయోజనాలను మించిన జాతి ప్రయోజనం మరొకటి ఉండదు. దేశమంటే మట్టి కాదోయ్ ! దేశమంటే మనుషులోయ్ ! అన్నాడు మహాకవి గురజాడ. ఐసిడిఎస్ స్కీమును, అంగన్‌వాడీ కేంద్రాలను పరిరక్షించుకోవడం, తద్వారా మన బిడ్డల భవిష్యత్తును, జాతి భవిష్యత్తును కాపాడుకోవడం మనందరి కర్తవ్యం.

ఎస్.పుణ్యవతి, అధ్యక్షురాలు

మతోన్నాదం, కుల విద్వేషాల పట్ల స్పందిస్తున్నామా?

- ఎంఎస్ శర్మ

సెప్టెంబర్ 28న రాత్రి 10 గంటలకు మహమ్మద్ అఖ్లాక్ ని అతని ఇంటివద్దే ఒక గుంపు చితకాట్టి చంపేసింది. ఉత్తర ప్రదేశ్ రాష్ట్రంలో దాద్రీ జిల్లా బిసాడా గ్రామంలో ఈ దారుణం జరిగింది. అఖ్లాక్ గొడ్డు మాంసం తిన్నాడు గనుక చంపేయాల్సిందేనన్నది దారుణానికి పాల్పడిన వాళ్ల వాదన.

అంతకు కొన్ని వారాల ముందు కర్నాటక రాష్ట్రంలో ధర్వాడ్ జిల్లాకు చెందిన ప్రముఖ రచయిత, అభ్యుదయ వాది కల్బుర్గిని ఇంటి గుమ్మంలో కాల్చి చంపారు. కల్బుర్గి లౌకిక భావాలను, హేతువాదాన్ని ప్రచారం చేస్తూ రచనలు చేయడమే అతని హత్యకు కారణం.

తమిళనాడులో కొన్ని నెలల క్రితం పన్నీరు సెల్వం అన్న రచయిత కులతత్వాన్ని, ఛాందసత్వాన్ని ఎండగట్టి రచనలు చేసినందుకు అతడిని కుల దురహంకారులు బెదిరించారు. ప్రభుత్వం మౌనంగా ఉండిపోయింది. దీనితో “పన్నీరు సెల్వం రచయితగా చచ్చిపోయాడు” అన్న ప్రకటన చేసి అతడు రచనలు చేయడం మానుకున్నాడు. గులాం ఆలీ ప్రపంచ ప్రఖ్యాత గజల్ గాయకుడు పాకిస్తాన్ దేశం నుండి అతని కచేరి నిర్వహించడానికి సంగీత ప్రియులు పూనుకున్నారు. శివసేన నాయకులు పాకిస్తాన్ దేశానికి చెందిన వాడు. ముంబైలో కచేరి చేయడానికి వీల్లేదని వార్నింగ్ ఇవ్వడంతో గులాం ఆలీ ప్రోగ్రాం రద్దయింది.

శివసేన ఇచ్చిన వార్నింగ్ ని ఖాతరు చేయకుండా పుస్తకావిష్కరణ సభ జరిపి (దానికి పాకిస్తాన్ మాజీ మంత్రి కసూరి అతిథిగా హాజరయ్యాడు) శివసేన దుండగులు సభ నిర్వహించిన సుధీంద్ర కులకర్ణి ముఖానికి నల్లరంగు పులిమి తమ కచ్చ తీర్చుకున్నారు. ఐనా వెనకడుగు వేయకుండా కులకర్ణి సభ నిర్వహించాడు.

మమతా బెనర్జీ మీద వ్యంగ్యంగా కార్టూన్లు వేసినందుకు, మోడీని విమర్శిస్తూ ట్వీట్లలో కామెంట్లు రాసినందుకు అరెస్టయిన వారు, కేసులెదుర్కొన్న వారూ ఉన్నారు. 2002 గుజరాత్ మారణహోమానికి నరేంద్ర మోడీ ప్రధాన నిందితుడని న్యాయస్థానంలో కేసు వేసిన తీస్తా సెతల్వాద్, ఆమె భర్త, కమ్యూనిజం కంబాట్ పత్రిక నిర్వాహకులు తీవ్రమైన వేధింపుల నెదుర్కొంటున్నారు. వారి మీద రకరకాల కేసులు బనాయించి జైల్లోకి

నెట్టాలని ప్రభుత్వం ప్రయత్నిస్తోంది. తాజాగా జమ్మూ కాశ్మీర్ అసెంబ్లీలోనే బిజెపి శాసన సభ్యులు సహచర ఎమ్మెల్యే, స్వతంత్ర అభ్యర్థి అబ్దుల్ రషీద్ పై దాడి చేసి కొట్టారు. తాను ఇచ్చిన విందులో గొడ్డు మాంసం వడ్డించడమే అతని నేరం.

ఇలా దేశం నలుమూలలా జరుగుతున్న ఘటనల లిస్టు రాసుకుంటూ పోతే చాలా పెద్దదే అవుతుంది. గతంలో ఏ మూలో, అదీ అరుదుగా జరిగే ఇటువంటి సంఘటనలు ఇప్పుడు అన్ని వైపులా జరుగుతున్నాయి.

నువ్వు ఏం తినాలి? ఏ దుస్తులు వేసుకోవాలి? ఏ పండుగలు

జరుపుకోవాలి? ఏవి జరపకూడదు? ఏం రాయాలి? ఏం మాట్లాడాలి? ఏం పాడాలి? ఏ ఆటలు ఎవరితో ఆడాలి? ఎవరితో ఆడకూడదు? ఇవన్నీ ఇప్పుడు తామే నిర్ణయిస్తామని, అలా నిర్ణయించే హక్కు తమకే ఉందని మతోన్నాదులు బాహటంగా ప్రకటిస్తున్నారు. మనం వినకపోతే వాళ్లే తమకు తోచిన శిక్ష వేసి వాటిని వాళ్లే అమలు చేసేస్తున్నారు. ఒక చోట తాలిబాన్లు, ఇంకోచోట శివసేన, మరొక చోట భజరంగదళ్, మరో దేశంలో ఐఎస్ఐ - ఎవరైనా సారాంశం ఒక్కటే. తాము చెప్పిందే జరగాలి. వీరికెవరిచ్చారీ అధికారం? తామే ఈ దేశానికి ప్రతినిధులమని,

తాము చెప్పిందే ఈ దేశ సంస్కృతి అని తాము ప్రకటించిందే ఈ దేశ ఆచారమని విశ్వహిందూ పరిషత్ లాంటి సంస్థలు, ఆర్ఎస్ఎస్ నేతలు చెప్తున్నారు. వ్యక్తి స్వేచ్ఛ, రాజ్యాంగం ప్రసాదించిన హక్కులు కాల రాయడమే వీళ్ల దేశభక్తి.

వీళ్లు చెప్తున్నది, చేస్తున్నది మన రాజ్యాంగానికి వ్యతిరేకం. చట్టాలకి వ్యతిరేకం, సాంప్రదాయాలకి, ఆచారాలకి వ్యతిరేకం. గర్వించదగ్గ మన సాంస్కృతిక వారసత్వానికి వ్యతిరేకం. ప్రజాస్వామ్యానికి వ్యతిరేకం. అసలు మానవత్వానికే వ్యతిరేకం.

మన దేశం అనేక మతాలకి పుట్టిల్లు. బౌద్ధ, జైన, సిక్కు మతాలు ఇక్కడే పుట్టాయి. వీటితో పాటు 1500 సంవత్సాల నుండి క్రైస్తవ మతం, 1200 సంవత్సరాల నుంచి ఇస్లాం, పార్సీ మతాలు ఇక్కడ ఉనికిలో ఉన్నాయి. శైవమతం, వైష్ణవ మతం, శాక్తేయం వంటి పరస్పర విరుద్ధ లక్షణాలు ఉన్న మత శాఖలన్నీ హిందూ మతంగా పరిగణింపబడుతున్నాయి. చార్వాకులు, బుద్ధుడు,

పరివార్ అసలు రంగు

AI DUA FOOD PROCESSING

అక్టోబర్ 9

“మాంసం పరిశ్రమలో నా పాత్ర ఉందని నిరూపిస్తే రాజకీయాల నుంచి వైదొలుగుతాను.”

- జబి ఎమ్మెల్యే సంగీత్ సామ

అక్టోబర్ 10

II గొడ్డు మాంసం ఎగుమతి చేసే ప్రముఖ కంపెనీ ఆల్ - దువా డైరెక్టర్ తానేనని సంగీత్ సామ అంగీకరించాడు. II

II ద హిందూ ప్రముఖ అంగ్ల దినపత్రిక

కపిలుడు, పతంజలి వంటి ప్రాచీన రుషులంతా భౌతికవాదులు. వీరు దైవం ఉనికినే తిరస్కరించారు. ఇన్ని మతాల, భావాల కలగలుపే భారతదేశం. ఇది ఏ ఒక్క మతానికి చెందిన వారి దేశంగా ఎవరు చెప్పినా తప్పే. ఏ దేవుడినైనా, దేవతనైనా పూజించవచ్చు. ఎందరినైనా పూజించవచ్చు. అందరినీ ఆరాధించవచ్చు. అసలు దేవుడినే నమ్మకపోవచ్చు. అది మన వ్యక్తిగత వ్యవహారం. ఎవరి పెత్తనమూ పనికిరాదు.

ఈ దేశంలో ఈశాన్య భారతం వైపు చూస్తే మంగోలాయిడ్ జాతి మానవులు ఎక్కువ మంది ఉన్నారు. దక్షిణాన నీగ్రాయిడ్ జాతి వారు, వాయువ్యంలో ఆస్ట్రాలాయిడ్ జాతి వారు - ఎన్ని రంగులు, ఎన్ని రకాల ముఖాలు, ఎంత వైవిధ్యం? దక్షిణాది వారి పంచెకట్టే సరైనదని, పంజాబీ వారి కుర్తా వాడొద్దని ఎవరైనా ఆదేశించగలరా? చీరకట్టు మన దేశ సాంప్రదాయం అంటారు. అందులో తెలుగువారిదో తరహా, తమిళులది ఇంకొకటి, మరాఠీ వారిదికోటి, బెంగాలీ వారిది ఘరానా, కాశ్మీర్ స్త్రీల తరహా మళ్లీ వేరు. ఒకే తరహాలో ఉండాలని ఎవరైనా ఆదేశించగలరా?

కేరళ భోజనంలో కొబ్బరి నూనె, తెలుగు భోజనం వేరుశనగనూనె, తూర్పు ప్రాంతంలో ఆవనూనె - ఎవరికి నచ్చిన వంట వారిది. దేని రుచి దానిదే. శాఖాహారం మాత్రమే తినేవారిలో సైతం ప్రాంతాల వారీ చాలా తేడాలున్నాయి. ఇక మాంసాహారం మరీను. కోడి, మేక, గొర్రె, పంది, ఆవు, గేదె, ఒంటె, గుర్రం, కుక్క, ఎలుక, పాము, ఈసుళ్లు, అల్పిప్పలు, ఇలా లెక్కకు లేనంత వైవిధ్యం ఉంది. గోవు పూజించే జంతువు అంటున్నారు కొందరు. నిజమే. కాని మన దేశంలో మనం పూజించకుండా వదిలిపెట్టిన జంతువేదైనా ఉందా? అన్నింటినీ పూజిస్తూనే ఉన్నాం. అదే సమయంలో అన్నింటినీ ఎందరో కొందరు తింటూనే ఉన్నారు. అన్నం పరబ్రహ్మ స్వరూపం అంటారు. అందుకని అన్నం తినడం మానేద్దామా? కొలిచే ఆచారమూ ఉంది. వాటిని ఆహారంగా తీసుకునే అలవాటూ ఉంది. ఎవరికి అలవాటైన తిండి వారు తింటారు. కొత్త కోడలు అత్తవారింటికి వస్తే తిండి అలవాట్లలో తేడాకు ఇబ్బంది పడిపోతుంది. ఉత్తరాది వాళ్లు దక్షిణాదికి ఉద్యోగరీత్యా వస్తే తిండిలో తేడాకి ఇబ్బంది పడతారు. తెలుగువాడి సంగతి చెప్పనక్కరలేదు. ఆవకాయ లేకపోతే జీవితం ఎందుకు అని వేదాంతంలోకి పడిపోతారు. అలా అని చెప్పి దేశంలో ఉన్న వారంతా ఆవకాయ విధిగా తినాల్సిందే అని ఆదేశించగలరా? కొందరు ప్రబుద్ధులు ఆవు మాంసం తినడానికి వీలేదని ఏకంగా చంపేస్తున్నారే మరి! అసలు మాంసాహారమే వద్దంటే వీరంతా ఏం చేస్తారో! గొడ్డు మాంసం ఎగుమతి చేస్తున్న దేశాలలో నెంబర్ వన్ భారతదేశమే. మోడీ ప్రధాని అయ్యాక ఈ ఎగుమతి 20 శాతం పెరిగింది. మన దేశంలో గొడ్డు మాంసం తినేవారిలో వివిధ మతాల వారు ఉన్నారు. నిజానికి వీరిలో హిందూ మతస్తులే ఎక్కువ. వేదకాలం నుంచి చూస్తే అన్ని కులాల వారు ఆవు మాంసం తిన్న దృష్టాంతాలెన్నో ఉన్నాయి. ఈ వాస్తవాలని కప్పిపెట్టి దీనికి రెండు మతాలకు చెందిన వారి మధ్య ఘర్షణగా రెచ్చగొట్టడం వెనుక ఎంత దుర్మార్గపు రాజకీయం దాగుందో చూడండి!

విదేశీయుడని అందునా పాకిస్తానీయుడని గులాం ఆలీ కచేరిని

అడ్డుకున్నారు. నిజానికి విదేశీయమైన పర్షియన్ సంగీతంతో సంగమం తర్వాతనే మన దేశంలో హిందుస్తానీ సంగీతం ఉన్నత శిఖరాలను చేరుకుంది. పడమటి వారి శిల్ప చాతుర్యంతో మేళవించాకనే మన గాంధీర శిల్పం అద్భుతాలు సృష్టించింది. థాజ్ మహల్ అలాంటి ఓ అద్భుతం. పాశ్చాత్య సంగీతంతో మన సంగీతాన్ని కలిపి రవీంద్రనాథ్ ఠాగూర్ రవీంద్రసంగీతాన్ని ఆవిష్కరించాడు. పలు భాషలకు పుట్టినిల్లు మన దేశం. ఏ భాష గొప్పది అనే చర్చ లేవదీస్తే అన్నీ తగువులే. అలా గాక ఏ భాషలో ఏ గొప్ప సాహిత్యం రూపొందిందో అని చూస్తే అంతా అద్భుతమే. గర్వకారణమే. సంగీతానికి, సాహిత్యానికి, సంస్కృతికి ఎల్లలు లేవు, ఉండరాదు. అలా కాదు కూడదని నిర్బంధిస్తే ఇక అభివృద్ధి, వికాసం ఉండదు. అయితే విదేశీ సంస్కృతిలో పెడదోరణులున్నాయి కదా. వాటి సంగతేంటి? అన్న ప్రశ్న వస్తుంది. నిజమే. అశ్లీలత, హింస, విచ్చలవిడితనం వంటి పెడదోరణులు ఈ ఇంటర్నెట్ వినిమయ సంస్కృతిలో భాగంగా దిగుమతి అయిపోతున్నాయి. వీటిని వ్యతిరేకించాల్సిందే. వాటితో పాటు స్వదేశీ పెడదోరణులు కూడా ఉన్నాయి కదా! మూఢ విశ్వాసాలు, వరకట్నం వంటి దురాచారాలు, కులాంతర వివాహాలు చేసుకున్న వారిని 'గౌరవ' హత్యలకు బలిచేయడం, ఇటువంటి పెడదోరణులను వ్యతిరేకించాలి. అంటే మన సంస్కృతిలో అభ్యుదయమైన పార్వాన్ని పెంపొందించుకోవాలి. ప్రగతి నిరోధక సంస్కృతుల మధ్య పోరాటం ఇది. సంస్కృతికి, ఎల్లలు లేవు.

అనేక నదులు కలిసి సముద్రంలో చేరుతాయి. అలాగే అనేక భిన్నత్వాల సంగమమే భారతీయ సంస్కృతి అయింది. అంతే తప్ప ఏ ఒక్కరో, ఏ కొద్ది మందో రూపొందిస్తేనో, శాసిస్తేనో వచ్చింది కాదు. మతి స్థిమితంగా ఉన్నవాడెవడూ పాట విన్నప్పుడు అది పాడిన వాడు ఏ భాష, ఏ కులం? ఏ మతం? అని చూడడు. పాట బాగుందా? లేదా అన్నదే చూస్తాడు. భోజనం చేసిన వాడు దాని రుచిని ఆస్వాదిస్తాడు తప్ప వండిన వాడిదే కులం? ఏ దేశం అని చూడడు. వైద్యం కోసం వెళ్లిన వాడు డాక్టరుది ఏ మతం? ఏ కులం అని చూడడు. దీనికి భిన్నంగా కొందరు వ్యవహరిస్తున్నారు. కనుకనే వారిని మతోన్మాదులు అని అంటున్నాం. కుల పిచ్చిగాళ్లు అంటున్నాం. వీళ్లనిలా వదిలేస్తే మన సంస్కృతి, మన వారసత్వం, మన దేశ ఐక్యత దెబ్బతిని పోతాయి.

మన చుట్టూ ఇన్ని దురంతాలు మత విద్వేషాలకి, కుల విద్వేషాలకి, కారణమవుతుంటే పాలకులు న్యాయంగా ఏం చేయాలి? రాజ్యాంగ స్ఫూర్తికి అనుగుణంగా వ్యవహరిస్తామని ప్రమాణం చేశారు. గనుక రాజ్యాంగాన్ని అది ప్రసాదించిన మన హక్కులను, మత సామరస్యాన్ని, పౌర స్వేచ్ఛను కాపాడేందుకు వారు పూనుకోవాలి. కాని మోడీ గారేంచేస్తున్నారు? పరోక్షంగా మతోన్మాదులకు సహకరిస్తున్నారు. తప్పు చేస్తున్నది తమ పార్టీవాళ్లే, తన మంత్రి వర్గ సహచరులే. వారిని పల్లెత్తుమాట అనడం లేదు. పైకి అందరూ అన్నదమ్ముల్లా ఉండండి అంటూ నుద్దులు చెబుతున్నారు.

మన ముఖ్యమంత్రికి ఇటువంటివేమీ అసలు పట్టడం లేదు.

(తరువాయి 24 పేజీలో)

ప్రైవేటు రంగంలో రిజర్వేషన్లు ఆవశ్యం

- కందారపు మురళి

భారతదేశంలో పాలకుల విధానాల ఫలితంగా ప్రభుత్వరంగం కుదించబడుతుండగా, ప్రైవేటు రంగం విస్తరిస్తున్నది. ఈ విస్తరణ వేగం ఎంతగా ఉన్నదంటే ఒక నాడు దేశంలో 'స్టీలు పరిశ్రమను' నెలకొల్పాలంటే పెట్టుబడిదారులు చేతులెత్తేసి ప్రభుత్వరంగంవైపు చూసిన పరిస్థితి. నేడు ప్రపంచంలోనే అతి పెద్ద రైల్వే వ్యవస్థగా ఉన్న భారత రైల్వేలను సైతం కొనుగోలు చేయటానికి సిద్ధపడుతున్న పరిస్థితి నేడు. బ్యాంకింగ్, ఇన్సూరెన్స్, ఆయిల్ పరిశ్రమలు ఒకటేమిటి? యావత్ ప్రభుత్వ రంగాన్ని మింగేయటానికి కాచుకు కూర్చుని ఉంది ప్రైవేటు రంగం. దేశమంతటా అన్ని పార్శ్వాల్లో చాపకింద నీరులా ప్రయివేటు రంగం విస్తరిస్తున్నది. ఉన్న ఉద్యోగాలు ఊడిపోతుంటే... ఖాళీ పోన్లు భర్తీకి నోచుకోవటం లేదు. అన్ని విభాగాలలో తక్కువ జీతానికి పనిచేసే కాంట్రాక్టు వ్యవస్థలు వస్తున్నాయి. ప్రభుత్వమే దీన్ని చట్టబద్ధం చేస్తున్నది. ప్రభుత్వ రంగం బలహీనపడి ప్రైవేటు

రంగం బలపడుతున్న తరుణం, ఉపాధి అవకాశాలు ప్రైవేటు వ్యవస్థలో పెరుగుతున్న ఈ కాలంలో ప్రయివేటు రంగంలో రిజర్వేషన్లు అంశం బలంగా ముందుకొస్తున్నది. ఈ అంశంపై శివసేన మినహా అన్ని రాజకీయ పార్టీలు ఏకాభిప్రాయం వ్యక్తంచేశాయి. కాంగ్రెస్ పార్టీ పంచమాడీ సదస్సులో ప్రైవేటు రంగంలో రిజర్వేషన్లు తప్పని సరిచేయాలని తీర్మానం చేసింది. సిపిఎం తన కేంద్ర మహాసభలలో తీర్మానంతోపాటు దేశవ్యాప్తంగా ఈ అంశంపై పోరాటాలు చేస్తున్నది. వామపక్షాలు చట్టసభలలోనూ, ప్రజా క్షేత్రాలలోనూ పోరాడుతున్నాయి. కేంద్రంలోని బిజెపి ఇతర ప్రధాన పార్టీలు ఇందుకు సానుకూలంగా గతంలో స్పందించినా, అమలుకు మాత్రం నోచుకోవటం లేదు. అధికారంలో లేనప్పుడు గట్టిగా మాట్లాడిన బిజెపి నేతలు, అధికారంలోకి వచ్చాక మొత్తం రిజర్వేషన్లకే ఎసరు పెట్టే కార్యక్రమానికి పూనుకున్నారు.

తాజాగా అసలు రిజర్వేషన్లు వల్లనే దేశాభివృద్ధి కుంటుపడిపోతున్నదని, సమర్థత లోపిస్తున్నదని రిజర్వేషన్లు ఎత్తివేయాలని వాదన తీవ్రస్థాయిలో ముందుకొచ్చింది. ముఖ్యంగా ఆర్.ఎస్.ఎస్, బిజెపి అనుబంధ విభాగాలు, శివసేన వంటివి

తీవ్రస్థాయిలో రిజర్వేషన్లకు వ్యతిరేకంగా విరుచుకు పడుతున్నాయి. ఒక వైపున బిజెపి అనుబంధ విభాగాల నాయకులు నోరు పారేసుకుంటుంటే..... నరేంద్ర మోదీ తాపీగా బిజెపి అధికారంలో ఉన్నప్పుడు రిజర్వేషన్లకు తాము వ్యతిరేకమంటూ కొందరు విషప్రచారం చేస్తున్నారని, వ్యతిరేకం కాదని వివరణ ఇచ్చారు. ప్రభుత్వ రంగంలో రిజర్వేషన్లు ఎత్తివేయాలని మాట్లాడుతున్న సందర్భంలో ప్రయివేటు రంగంలో రిజర్వేషన్లు గురించి మాట్లాడటం సమంజసమా అన్న చర్చకూడా జరుగుతున్నది. నిమ్మకులాల వారికే కాదు? అగ్రకులాలలోని

పేదలకు రిజర్వేషన్ కల్పించాలని మరో చర్చ జరుగుతున్నది. దీనికి ఉదాహరణగా గుజరాత్ లోని పటేళ్ల ఉద్యమాన్ని దానికి నాయకత్వం వహిస్తున్న హర్దిక్ పటేల్ ను చూపుతున్నారు.

రిజర్వేషన్లు పేదరికానికే అయితే ఈ చర్చలన్నింటినీ సానుకూలంగా పరిశీలించ వచ్చు రిజర్వేషన్లు (సానుకూల చర్యలు) పేదరికానికి కాదు.

వివక్షకు గురయి దశాబ్దాలు, శతాబ్దాల తరబడి నిర్లక్ష్యానికి గురిచేయబడిన వారికి సమాజం అందించే పరిహారం.

రిజర్వేషన్లకు భారత దేశంలో 100 ఏండ్లకు పైబడిన చరిత్ర ఉంది. 1882లో మహాత్మజ్యోతిరావు పూలే నుంచి 1902లో సాహుమహరాజ్ (మహారాష్ట్ర), పెరియార్ ఇ.వి.రామస్వామి నాయర్, బి.ఆర్.అంబేద్కర్ లతో పాటు సామాజికోద్యమాలు నడిపిన కమ్యూనిస్టుల వరకు అనేక మంది సామాజిక అసమానతలు పోవాలని, రిజర్వేషన్ల కొరకు పోరాడినవారే. రిజర్వేషన్లు రావటానికి ఈ దేశంలో ఎన్ని పోరాటాలు జరిగాయో, వాటిని అడ్డుకొనేందుకు అంతే స్థాయిలో ఆటంకాలు కల్పించబడ్డాయి.

ప్రైవేటు రంగంలో రిజర్వేషన్లు చేపట్టాలని గతంలో ఓ ప్రభుత్వం కామన్ మినిమమ్ ప్రోగ్రామ్ (సిఎంపి)లో హామీనిస్తే ఈ దేశంలోని బడా పెట్టుబడిదారులంతా సమావేశమై తీవ్రంగా ఖండించారు. ప్రైవేటు రంగంలో ప్రభుత్వ పెత్తనమేమిటని ప్రశ్నించారు.

రాహుల్ బిజాజ్ (బిజాజ్ కంపెనీ), అనూ ఆగ (ఢిర్మాక్స్)

గ్రూప్), కుమార మంగళం బిర్లా (ఆదిత్య బిర్లా గ్రూప్), నౌషద్ ఫోర్స్ (ఫోర్స్), జంషీడ్ గోడ్రెజ్ (గోడ్రెజ్), సురేష్ క్రిష్ణ (టివిఎస్), కేశూబ్ మహేంద్ర (మహేంద్ర), ముత్తురామన్ (టాటా స్టీలు), మూరయణ మూర్తి (ఇన్ఫోసిస్), దీపక్ ఫరేక్ (హెచ్డిఎఫ్ సి బ్యాంకు), అజీం ప్రేమ్జీ (విప్రో), గౌతం తాపర్ (క్రాంప్టన్ గ్రీప్స్) లాంటి దిగ్గజాలు, కాన్సెడరేషన్ ఆఫ్ ఇండియన్ ఇండస్ట్రీ (సిఐఐ) మాజీ అధ్యక్షులు ఇరువురు తరుణ్ దాస్, సునీల్ కాంత్ ముంజల్తో పాటు పలువురు బడా పారిశ్రామికవేత్తలు ప్రైవేటు రంగంలో రిజర్వేషన్లను వ్యతిరేకిస్తూ పత్రంపై సంతకాలు చేశారు.

ప్రభుత్వం అంటే అందరిదీ అందులో రిజర్వేషన్లు అంటే అంగీకరించవచ్చు, సొంతపెట్టుబడులు పెట్టి పరిశ్రమలు పెట్టుకుంటే రిజర్వేషన్లు అంటే ఎలా అని పై పారిశ్రామికవేత్తలు ప్రశ్నిస్తున్నారు. ఈ వాదనలో పస లేదు.

ప్రైవేటు రంగంలోని పరిశ్రమలన్నీ 90 శాతం పెట్టుబడులను ప్రభుత్వ బ్యాంకులు, సంస్థలనుంచే తీసుకున్నాయి. ప్రభుత్వమంటే సామాజికం. సమాజ సంపదను తన సొంత పెట్టుబడిగా ప్రకటించుకునే యజమానులు, సమాజ అవసరాల కొరకు రిజర్వేషన్లు పాటించమని కోరితే తిరగబడుతున్నారు. అడ్డగోలు వాదనకు దిగుతున్నారు.

ప్రభుత్వ రంగం నిర్వీర్యం కావటానికి ప్రభుత్వ విధానాలే కారణం రిజర్వేషన్లు కాదు. ప్రైవేటు రంగం పెరగటానికి కారణం ప్రభుత్వ విధానాలే. రిజర్వేషన్ల వల్ల ప్రతిభ, సామర్థ్యాలు లేని వారు ఉద్యోగాలు పొందుతారని, దానివల్ల కంపెనీల సమర్థత కొరవడుతుందని విమర్శ చేస్తున్నారు. ప్రతిభకు రిజర్వేషన్లే ఆటంకమయితే 68 ఏళ్ళుగా దేశాన్ని పరిపాలించింది అగ్రకుల పెత్తందారులు, వారిలోని సంపన్నులు. రాజకీయ నేతలుగా పారిశ్రామిక వేత్తలుగా, ఉన్నత స్థాయి అధికారులుగా, శాస్త్రవేత్తలు, వ్యాపారులు, సాంకేతిక నిపుణులు మొత్తంగా 99% వారే.

అయినా దేశం అనేక సమస్యలతో కొట్టుమిట్టాడుతూ ఉంది. రైతుల ఆత్మ హత్యలనుండి ఆకలి చావుల వరకు చూస్తున్నాము. మరి పాలించిన అగ్రకులాల సామర్థ్యం ఏమైనట్టు?

ఉద్యోగాలను ప్రతిభ ఉన్నవారికే ఇవ్వాలనుకుంటున్నారు. ఈ నిబంధన కేవలం ఉద్యోగాలకేనా? అన్నింటికీ వర్తింపజేయాలిగా. పుట్టుకతో మనిషికి ప్రతిభ ఉండదు. సొంతగా సాధించుకునేది అంతకన్నా కాదు. భౌతిక పరిస్థితుల మీద ఇది ఆధారపడి ఉంటుంది. ప్రతిభ వ్యక్తిగత సొత్తుగాదు. సామాజికమైనది. ఇంటా, బయటా క్రింది కులాల వారికి సమాన అవకాశాలు కల్పిస్తే అగ్ర వర్గాల వారితో సమానంగా రాణిస్తారు అనేందుకు అనేక ఉదాహరణలు ఉన్నాయి. సమాన అవకాశాల

మీద చర్చ చేయకుండా గుడ్డిగా రిజర్వేషన్లు వ్యతిరేకిస్తే సమాజంలో అశాంతికి బీజం పడే అవకాశం ఉంది.

రిజర్వేషన్లు కుల ప్రాతిపదికన కాకుండా ఆర్థిక ప్రాతిపదికన ఉండాలనే చర్చకూడా సమాజంలో బలంగా ఉన్నది. కులాలు సమాజంలో దోపిడీకి, వివక్షకు కారణాలుగా ఉన్నప్పుడు ఆపేరుతో రిజర్వేషన్లు వద్దు అనే వాదన సరైనదికాదు. సమాజంలో కులాలు నిర్మూలించబడినప్పుడు, అప్పుడు ఆర్థిక ప్రాతిపదికకు అర్థం ఉంటుంది.

రిజర్వేషన్లు భారత దేశంలోనే కాదు, అమెరికా లాంటి అత్యంత అభివృద్ధి చెందిన దేశం నుంచి లాటిన్ అమెరికా దేశాలు, మలేషియా, చైనా, పాకిస్తాన్, ఐర్లాండ్, ఇంగ్లాండ్, స్కాట్లాండ్, యుగోస్లేవియా, ఆఫ్రికా, దక్షిణాఫ్రికా దేశాలలో వివిధ రూపాలలో నిర్లక్ష్యానికి, వివక్షకు గురైన జాతులకు, జండర్కు రిజర్వేషన్లు కొనసాగుతున్నాయి.

భారత దేశ స్థితిని పరిశీలించినా పై అనుభవమే వస్తుంది. శతాబ్దాలుగా నిర్లక్ష్యానికి గురయిన దళితులు, గిరిజనులు, బి.సి.లు, మహిళలు, మైనారిటీలకు, వికలాంగులకు రిజర్వేషన్లు కొనసాగించాల్సిన ఆవశ్యకత ఎంతైనా ఉంది. సామాజిక రుగ్మతలకు మాకు సంబంధం లేదు. సమాజ సంపదను, ఖజానాలలో పోసుకోవడమే మా పని అన్నట్లుగా బడా కంపెనీల పెద్దలు తయారయ్యారు. ఇటీవల ఓ సంస్థ సర్వే ప్రకారం దేశంలో పేరుమోసిన అన్ని కంపెనీలలో ప్రధానమైన పోస్టులు అన్నింటిలో 99 శాతం అగ్రకులాలతో నింపివేయబడి ఉన్నాయి. గ్రూప్ డి, సి ఉద్యోగాలు లేదా కాంట్రాక్టు ఉద్యోగాలకు దళితులు, గిరిజనులు, ఇతర బలహీన తరగతులు పరిమితమవుతున్నారు.

ప్రభుత్వ రంగాలలో ఉద్యోగాలు రావు. ప్రైవేటు రంగంలో నచ్చినవారికి ఇచ్చుకుంటారు. ఈ స్థితిలో సమాజంలో నిర్లక్ష్యానికి గురైన తరగతులకు చోటు ఎక్కడ లభిస్తుంది.

ప్రైవేటు రంగం విస్తరిస్తున్న క్రమంలో రిజర్వేషన్లు ఉండాలనే డిమాండ్ సమంజసమైనది. ప్రభుత్వ రంగంలో రిజర్వేషన్ల పరిరక్షణకు ఉద్యమిస్తూనే, ప్రైవేటు రంగంలో రిజర్వేషన్ల సాధనకు అన్ని పక్షాలు కలిసికట్టుగా శ్రమించాల్సిందే.

దేశంలోని బిజెపి, రాష్ట్రంలోని టిడిపి ప్రభుత్వాలు సమాజంలో ఉన్న సానుకూల చర్యలన్నింటినీ తొలగించడానికి పథకం ప్రకారం పనిచేస్తున్న క్రమంలో ఆ ప్రమాదాన్ని గుర్తించి, పోరాడుతున్న వామపక్ష పార్టీలకు సామాజిక శక్తులు, ప్రజాతంత్ర వాదులు అండగా నిలబడి సమరశీల ఉద్యమాలలో భాగస్వాములు కావాల్సిన ఆవశ్యకత ఎంతైనా ఉంది.

★

ప్రమాదపు టంచుల్లో విద్యుత్ కాంట్రాక్టు కార్మికుల భవిష్యత్తు

- నరసింహారావు, సి.ఐ.టి.యు కార్యదర్శి

గత అనేక సంవత్సరాలుగా విద్యుత్ సంస్థల్లో వేలామంది కాంట్రాక్టు ఔట్సోర్సింగ్ శాధ్యులు పనిచేస్తున్నారు. గత సాధారణ ఎన్నికల్లో కాంట్రాక్టు రెగ్యులరైజ్ చేస్తామన్న టి.డి.పి వాగ్దానంతో వీరి ఆశల చిగురించాయి. రాష్ట్రంలో టి.డి.పి అధికారం చేబట్టి సుమారు 500 రోజులు కావస్తున్నది. ఇప్పటి వరకు వీరికి ఇచ్చిన హామిని సమీక్షించడంగాని, ఎప్పటిలాగా రెగ్యులరైజ్ చేస్తారో ప్రభుత్వం స్పష్టమైన ప్రకటన చేయడంలేదు. రెగ్యులరైజ్ గురించి సభలో ప్రతిపక్ష ఎం.ఎల్.ఎ లు అడిగిన ప్రశ్నకు గౌరవ కార్మిక శాఖామాత్యులు శ్రీ కింజారపు అచ్చన్నాయుడుగారు సమాధానం చెప్పతూ రాష్ట్ర విద్యుత్ సంస్థల్లో ఒక్కరు కూడా కాంట్రాక్టు కార్మికుడు లేరని తెలవిచ్చారు.

విద్యుత్ సంస్థల్లో కాంట్రాక్టు కార్మికులు లేరా ?

ప్రస్తుత ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రంలో ఎ.పి.ఎస్.పి.డి.సి.ఎల్, ఎ.పి.ఇ.పి.డి.సి.ఎల్, (రెండు డిస్ట్రిబ్యూషన్ కంపెనీలు) ఎ.పి.జెన్ కో (తయారీ సంస్థ), ఎ.పి.ట్రాన్స్ కో (సరఫరాసంస్థ)లు కలిపి మొత్తం నాలుగు కంపెనీలు పని చేస్తున్నాయి. విద్యుత్ వ్యవస్థలో గుండెకాయ వంటి తయారీ సంస్థ జన్ కో మెకానికల్, క్రాసింగ్, ఎలక్ట్రికల్, గ్రిడ్స్ వర్క్స్; కోల్ వాష్; కాలిన బూడిదను తొలగించడం, వాటర్ ట్రీట్ మెంట్, ఒకటేమిటి ఒక్క ఇంజనీరింగ్ విభాగాల్లో మినహా మిగతా అన్ని చోట్లా కాంట్రాక్టు కార్మికులు పని చేస్తున్నారు. సుమారుగా జెన్ కో సంస్థలనే వి.టి.పి.ఎస్, ఆర్.టి.పి.పి, కృష్ణపట్నం, సీలేరు, సాగర్, శ్రీశైలం తదితర చోట్ల మొత్తం 5-6 వేల మంది పని చేస్తున్నారు.

హైటెక్ లైన్లలో వచ్చే సాంకేతిక ఇబ్బందులను సరిచేసే సెంట్రల్ బ్రేక్ డౌన్ గ్యాంగ్స్ రాష్ట్రంలో 42 ఉన్నాయి. ఒక్కో గ్యాంగ్స్ లో 10-15 మంది పని పని చేస్తున్నారు. వీరితోపాటు 400 కె.వి; 220 కె.వి; 132 కె.వి, సబ్ స్టేషన్లలో పని చేసే షిప్ ఆపరేటర్లు, షిఫ్ట్ అటెండర్లు, వాచ్ మెన్లు కలిపి మొత్తం ట్రాన్స్ - కో సంస్థలో 2,500 మంది పని చేస్తున్నారు.

విద్యుత్ వినియోగదారులతో నేరుగా సంబంధం కలిగి ఉన్న డిస్ట్రిబ్యూషన్ కంపెనీలో ప్రతి ఇంటికి వెళ్లి రీడింగ్లు తీసే మీటర్ రీడర్స్ ప్రతిజిల్లాకు 200 నుంచి 400 మంది పని చేస్తున్నారు. పోల్ టు పోల్ వర్క్స్, పేక్ లోడ్ ఆపరేటర్స్ పేరుతో

ప్రతి జిల్లాకు 80-100 మంది పని చేస్తున్నారు. బిల్లులు వసూళ్ళు కాంట్రాక్టులో కాంట్రాక్టు కార్మికులు పని చేస్తున్నారు. ఎం.ఆర్.టి. సెక్షన్లలోనూ, స్టోర్స్ లోనూ పని చేస్తున్నారు. అన్ని రకాల విద్యుత్ కార్యాలయాల్లో కంప్యూటర్ ఆపరేటర్లు, అటెండర్లు, వాచ్ మెన్లు, డ్రైవర్లు కాంట్రాక్టు కార్మికులే. 33/11/కె.వి సబ్ స్టేషన్లలో పని చేసేది మొత్తం కాంట్రాక్టు కార్మికులే. రెండు డిస్ట్రిబ్యూషన్ కంపెనీల్లో కలిపి అన్ని రకాల పనులు నిర్వహించే కాంట్రాక్టు కార్మికులు సుమారు 20 వేల మంది పని చేస్తున్నారు. అంటే మొత్తం రాష్ట్రంలోని విద్యుత్ సంస్థల్లో 30 వేల మంది కాంట్రాక్టు కార్మికులు పని చేస్తుంటే రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి ఒక్కరు కూడా లేరని అభిప్రాయం ఎందుకొచ్చినట్లు? విద్యుత్ సంస్థల్లో కాంట్రాక్టు కార్మికులు లేకుండా అసలు ఒక్కపైనా జరుగుతుందా?

విద్యుత్ రంగంలో కాంట్రాక్టు కార్మికుల నిలువు దోపిడి: 6 వేల నుంచి 9 వేల రూపాయలు మాత్రమే ఇ.ఎన్.ఐ, పి.ఎఫ్, ప్రమాదబీమా తదితర సౌకర్యాల అమలు మాట్లాడే పనేలేదు. ప్రమాదం జరిగి చావుబతుకుల్లో ఉన్న కార్మికుడికి జాలితో తోటి కార్మికులు తలో కొంత వేసుకొని వైద్యం చేయించడం మినహా ఎటువంటి వైద్య సౌకర్యం లేదు. కేవలం సెప్టెంబరు-అక్టోబరు లెక్కల ప్రకారం రాష్ట్రంలో విద్యుత్ ప్రమాదాల వల్ల కార్మికులు 5 మంది చనిపోయారు 7 గురు తీవ్ర గాయాలపాలైనారు. చనిపోయినవారి కుటుంబాలను ఆదుకున్న దిక్కేలేదు.

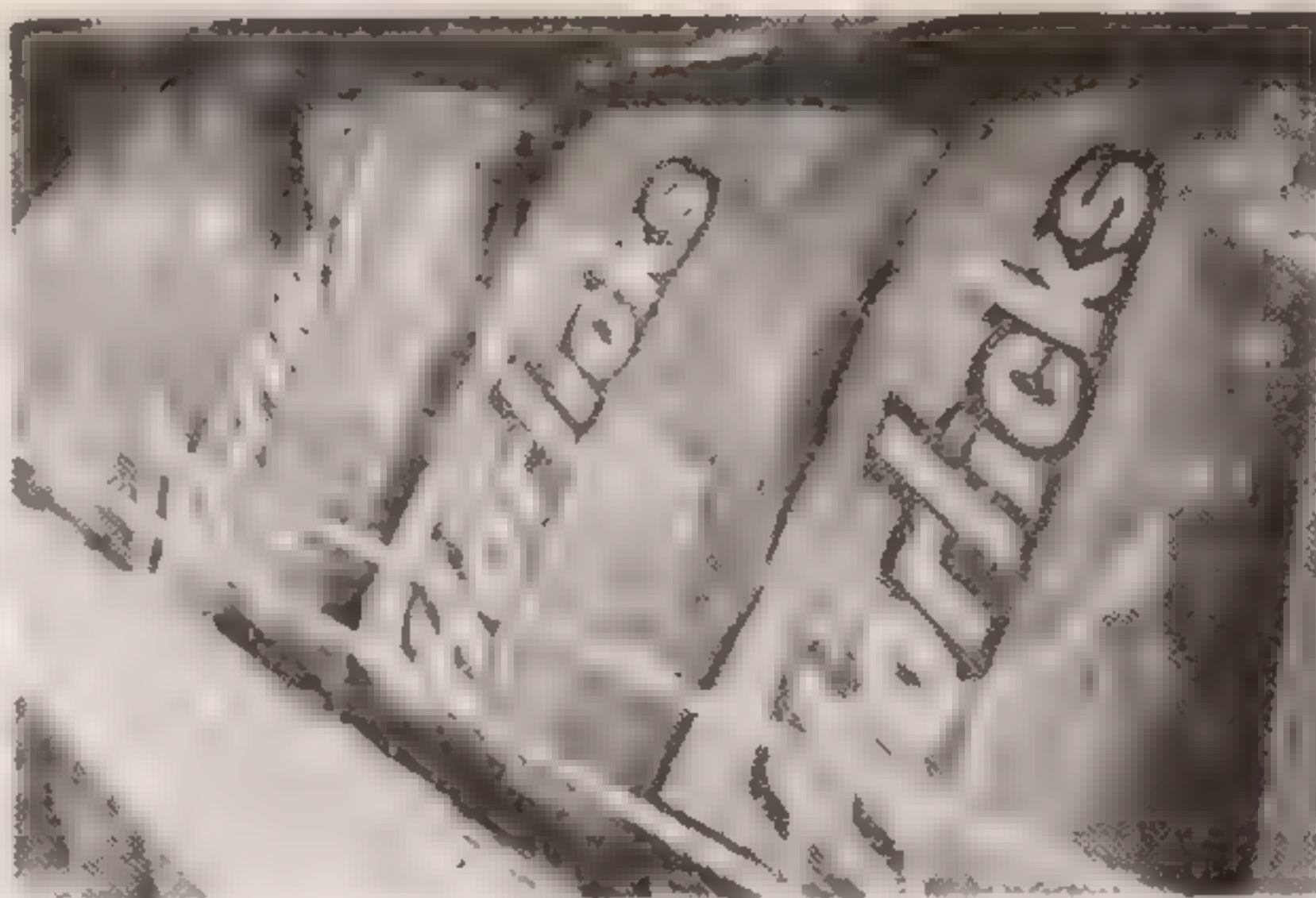
8-10 సంవత్సరాల నుంచి పని చేస్తున్న కాంట్రాక్టు కార్మికులను నిర్దాక్షిణ్యంగా తొలగిస్తున్నారు. తొలగించడానికి సరైన కారణం కూడా చెప్పకుండా మొత్తం సబ్ స్టేషన్లో ఉన్న 4 గురు కార్మికులను తొలగిస్తున్న ఘటనలు ఈ కాలంలో జరుగుతున్నాయి. తొలగింపులపై అధికారులను అడిగితే చెప్పే సమాధానం స్థానిక ఎం.ఎల్.ఎ తొలగించమన్నారు. కాబట్టి తొలగిస్తున్నాం. వారు గత ప్రభుత్వంలో నియమించబడిన వారు కనుక తొలగించమన్నాం. కానీ గతంలో నియమించినవారు అనే కారణంతో తొలగించడం అన్యాయం.

పాత వారిని తొలగించి కొత్త వారిని నియమించే క్రమంలో అధికారులు, నాయకులు లక్షలరూపాయలు ఒక్కో కార్మికుడి నుండి వసూలు చేస్తున్నారు. ఒకసారి కాంట్రాక్టు కార్మికుడుగా నియమించబడిన రెగ్యులర్ అవుతాం అనే ఆశలో ఒక్కో సబ్ స్టేషన్ ఆపరేటర్ పోస్టు కోసం 5-6 లక్షల రూపాయలు చెల్లిస్తున్నారు. పాత వాళ్ళని తొలగించి కొత్త వారిని నియమించడం అనేది ప్రజాప్రతినిధులకు లాభసాటి వ్యాపారంగా మారింది. ఏళ్ళ తరబడి పని చేసే కార్మికులను నిర్దాక్షిణ్యంగా తొలగిస్తున్నారు. అక్రమ తొలగింపులకు వ్యతిరేకంగా ఉద్యమించాల్సి ఉన్నది. దానికి విద్యుత్ కాంట్రాక్టు కార్మికులందరినీ సంఘటితం చేయాలి.

★

హార్లిక్స్ లో 40 రోజుల సమ్మె

తూర్పుగోదావరి జిల్లా రాజమండ్రి రూరల్ లో ఉన్న గ్లాకో స్మిత్ క్లెన్ హార్లిక్స్ పరిశ్రమలో 40 రోజులు కార్మికులు పోరాటం సాగించి యాజమాన్యం మెడలు వంచారు.

2015 జనవరి నుండి వేతన ఒప్పందాన్ని అమలుచేయవలసిన యాజమాన్యం ఎదురు డిమాండ్స్ ఇచ్చి అవి అంగీకరించిన తరువాతే వేతన ఒప్పందం చర్చలు జరుపుతామని అడ్డం తిరిగింది. అధిక ఉత్పత్తిని పెంచే యంత్రాలను ఏ విధమైన ఒప్పందలేకుండా రన్ చేయాలని, ఔట్ సోర్సింగ్, కాంట్రాక్టు విధానం అంగీకరించాలని, గుర్తింపుసంఘంపై ఒత్తిడి పెంచింది. వీటిని గుర్తింపుసంఘం తీవ్రంగా వ్యతిరేకించింది. యాజమాన్యం అంగీకరించి, అమలులో ఉన్న సర్టిఫైడ్ స్టాండింగ్ ఆర్డర్స్ ను ప్రక్కనపెట్టి, కార్మికులపై తీవ్ర నిర్బంధచర్యలు చేపట్టింది.

నూతన యంత్రాలను 20 రోజులు ఆలస్యంగా రన్ చేయడం వలన నష్టం వచ్చిందని, 650 మంది కార్మికుల నుండి ఒకే నెలలో ఒక్కోకార్మికుడి జీతంలో 4 వేల నుండి 20 వేలవరకు కోతవిధించింది. ప్రతీ సంవత్సరం మేనెలలో ఇచ్చే బోనస్ ను ఇవ్వలేదు. కాంట్రాక్టుకార్మికులకు కేటాయించిన పనిని పర్మినెంట్ కార్మికులు చేయడానికి నిరాకరించారనే పేరుతో వారి జీతం నుండి కూడా కోతవిధించింది. ఈ విధంగా సుమారు కోటి ఇరవై లక్షల రూపాయల కార్మికుల సొమ్మును యాజమాన్యం కాజేసింది. వీటివలన కార్మికులు గుర్తింపునాయకులపై వ్యతిరేకత పెంచుకుంటారని ఆశించిన యాజమాన్యానికి నిరాశే ఎదురైంది. ఈ చర్యల వలన కార్మికుల్లో మరింత ఐక్యత పెరిగింది. ఇది సహించలేని యాజమాన్యం 6 గురు నాయకులతో పాటు మొత్తం 12 మందిని అన్యాయంగా సస్పెండ్ చేసింది. కారణాలు పరిశీలిస్తే సమస్యలపై చర్చించడానికి పరిశ్రమలోనికి వెళ్లిన నాయకులను అనుమతించకుండా వచ్చారని సస్పెండ్ చేసారు. ఒక కార్మికుడు హెచ్.ఆర్ డిపార్ట్ మెంట్ కు వెళ్తే సెల్ఫోన్ తో మహిళా ఉద్యోగిని ఫోటో తీసారని సస్పెండ్ చేసారు. ఆ సమయంలో అతనివద్ద ఫోన్ ఏదీ లేదు. సస్పెండ్ చేసి భయపెట్టాలని చూసిన యాజమాన్యం చర్యకు నిరసనగా పరిశ్రమ ఎదురుగా దీక్షా శిబిరం ఏర్పాటుచేసి, 9-9-2015 నుండి రిలే నిరాహారదీక్షలను ప్రారంభించారు. ఈ సమస్య జాయింట్ కమీషనర్ ఏలూరు వారివద్ద పెండింగ్ లో ఉన్న యాజమాన్యం చేస్తున్న చట్టవ్యతిరేకమైనవని, కార్మికులతో చెబుతూ, ఏవిధమైన చర్యలు తీసుకోకుండా యాజమాన్యం విధేయుడుగా నిరూపించుకున్నాడు.

మొదటినుండి సిఐటియు స్థానిక నాయకత్వం పూర్తి సహకారం అందిస్తూ ఈ పోరాటాన్ని ముందుకు నడిపే భాద్యతను తీసుకుంది. ప్రతిరోజు స్థానిక పార్టీ నాయకులు, సిఐటియు పోరాటాలు, చట్టాలు, హక్కులపై అవగాహన పెంచే భాద్యతను తీసుకుంది. 30 రోజుల

తరువాత కూడా యాజమాన్యం మొండిగా వ్యవహరిస్తే ప్రధాన కార్యదర్శి నిరవధిక దీక్షలో కూర్చోని వత్తిడి పెంచారు. కార్మిక శాఖా మంత్రి దీక్షా శిబిరం ముందు నుండి వెళ్లినా, శిబిరం వద్దకు రాకుండా వెళ్లడంతో కార్మికులు అసంతృప్తిని వెళ్లబుచ్చారు. స్థానిక టిడిపి, బిజెపి ప్రజాప్రతినిధులు, నాయకులు శిబిరం వద్దకు వచ్చి మద్దతు తెలియజేసారు తప్ప, ప్రభుత్వం ద్వారా యాజమాన్యంపై వత్తిడి పెంచే పనిచేయలేదు.

పై అనుభవాలతో కార్మికులు ఐక్య పోరాటం ద్వారానే మన హక్కులు సాధించుకోగలమనే నిర్ణయానికి వచ్చారు. ప్రధాన కార్యదర్శి దీక్షను పోలీసులు భగ్నం చేస్తే వెంటనే అధ్యక్షుడు దీక్షలో కూర్చున్నారు. అతని దీక్షను కూడా పోలీసులు భగ్నంచేస్తే ఉపాధ్యక్షుడు దీక్షను కొనసాగించి, పోలీసులపై కూడా వత్తిడి పెంచారు. నాయకులు అందరు బయట పోరాట కార్యక్రమంలో ఉంటే, పరిశ్రమ లోపల యాజమాన్యం కార్మికులపై వేధింపులు మొదలుపెట్టింది. వీటిని కూడా కార్మికుల ఐక్యంగాను, ధైర్యంగాను ఎదుర్కొన్నారు. నిరసన బ్యాడ్జీ లేకుండా పనిచేయాలని, లేని యడల పనిచేయాలని మూసేస్తానని బెదిరించింది. మా నిరసన బ్యాడ్జీతోనే పనిచేస్తాం, కావాలంటే ఫ్యాక్టరీ మూసుకో అని ఎదురుతిరిగితే యాజమాన్యం తోకముడుచుకుంది. వర్క్ టూ రూల్ పాటించిన కార్మికులపై చెప్పిన పనిని చేయకపోతే సస్పెండ్ చేస్తానని, ఉద్యోగం నుండి తొలగిస్తానని యాజమాన్యం బెదిరించినా కార్మికవర్గం ధైర్యంగా నిలబడింది. మొత్తం 6 సంఘాలు ఉంటే 5 సంఘాలు పోరాటంలో ఉన్నాయి. ఒక సంఘం పోరాటంలో లేపోయినా ఆ సంఘం నాయకులను ప్రక్కనబెట్టి సంఘంలోని కార్మికులు పోరాటానికి వచ్చారు. దీక్షల ద్వారా వత్తిడి పెరగడంతో యాజమాన్యం హైదరాబాదులో కమీషనర్ సమక్షంలో సమావేశం ఏర్పాటు చేసింది. లేబర్ కమీషనర్ సలహామేరకు వేతన ఒప్పందం చర్చలు వెంటనే ప్రారంభించాలని ఇరువర్గాలు అంగీకారానికి వచ్చాయి. సస్పెండ్ చేసిన కార్మికులను పనిలోకి తీసుకోకుండా ఫ్యాక్టరీ ఆవరణలో చర్చలకు యూనియన్ నిరాకరించింది. యాజమాన్యం బయట చర్చలకు అంగీకరించింది.

కార్మికులందరు ఇంత పెద్దఎత్తున ఐక్యంకావడానికి కారణం గతంలో జరిగిన 4 వేతన ఒప్పందాల్లో పనిభారం పెంచి కార్మికులను తగ్గించిన ఫలితంగా వని ప్రదేశంలో తీవ్రమైన వత్తిడికి గురౌతున్నారు. అనేక ప్రదేశాలలో కాంట్రాక్టు, అవుట్ సోర్సింగ్ వలన పర్మినెంట్ కార్మికుల తగ్గిపోయారు. హార్లిక్స్ మదర్ యూనిట్ పంజాబ్ రాష్ట్రం నాబాలో పనిభారం పెరగకుండా, కార్మికులను తగ్గించకుండా జరిగిన ఒప్పందం వివరాలు అక్కడి నాయకులు వచ్చి తెలియజేసిన తరువాత, కార్మికుల్లో మరింత పట్టుదల పెరిగింది. పరిశ్రమను కాపాడుకుంటూనే, హక్కులకోసం పోరాటం సాగిస్తాం అనే నినాదంతో కార్మికులు ఐక్యంగా మంచి వేతన ఒప్పందం కోసం చేస్తున్న పోరాటం తప్పక విజయం సాధిస్తుంది.

★

ఉక్కు కాంట్రాక్టు లేబరు యూనియన్ మహాసభ

అక్టోబరు 10న ఉక్కునగరం సెక్టర్-9 ఆంధ్రకేసరి కళాక్షేత్రం సిడబ్ల్యుసి-2, ఎం సూర్యనారాయణ నగర్‌లో జరిగిన స్టీల్ ప్లాంట్ కాంట్రాక్టు లేబర్ యూనియన్ సిఐటియు 10వ మహాసభలు జరిగాయి. స్టీల్ ప్లాంట్‌లో ప్రొడక్షన్ నుంచి మెయింటెనెన్స్ విభాగాల్లో పనిచేస్తున్న కాంట్రాక్టు కార్మికులను పర్మినెంట్ చేయాలని, సమాన పనికి సమాన వేతనాలు ఇవ్వాలని, కార్మికు చట్టాల్లోని ఐడి, ఫ్యాక్టరీ, ఇఎస్‌ఐ తదితర అంశాలలో మార్పు చేసి యజమానికి అనుకూలంగా ప్రభుత్వం వ్యవహరిస్తుందని, స్టీల్ ప్లాంట్‌లో 11 వేల మంది కాంట్రాక్టు కార్మికులు పని చేస్తున్నారని వీరికి 60ఏళ్లు పైబడిన తర్వాత వారి వారసులకు ఉపాధి అవకాశాలు కల్పించాలని వక్తలు డిమాండ్ చేశారు.

ఉక్కు కర్మాగారం కోసం భూములు, ఇళ్ళు త్యాగం చేసిన నిర్వాసితులకు ఉపాధి కల్పించాలన్నారు. ఉన్న హక్కులను కాపాడు కుంటూ కొత్త హక్కులు సాధించడం కోసం ఉద్యమాలను మరింత

ఉధృతం చేయాలన్నారు. సిఐటియు జాతీయ కార్యవర్గ సభ్యులు ఎన్.రామారావు మాట్లాడుతూ భవిష్యత్‌లో ప్లాంట్‌కు సొంత గనుల సాధన కోసం, ప్రయివేటికరణకు వ్యతిరేకంగా పోరాడాలని పిలుపునిచ్చారు. స్టీల్ సిఐటియు అధ్యక్షులు జె.అయోధ్యరాము మాట్లాడుతూ సిఐటియు ఆధ్వర్యం కార్మికులు ఐక్యంగా పోరాడి రూ. 300లు సాధించుకోవడం జరిగిందని గుర్తుచేశారు. భవిష్యత్‌లో మెరుగైన జీతాల కోసం, ఉద్యోగ భద్రత కోసం, హక్కుల కోసం మరిన్ని ఉద్యమాలు నిర్వహించాలని పిలుపునిచ్చారు. స్టీల్ సిఐటియు ప్రధాన కార్యదర్శి వైటి.దాస్ మాట్లాడుతూ ప్రస్తుతం ప్లాంట్ పరిస్థితి అధ్వానంగా ఉందన్నారు. ఉత్పత్తి తగ్గట్టుగా మార్కెట్‌లో డిమాండ్ లేక పోవడంతో ప్లాంట్ నష్టాలను చవిచూస్తుందన్నారు. ఈ నేపథ్యంలో కాంట్రాక్టు కార్మికులు కూడా తమ భాధ్యతగా ప్లాంట్‌ను పరిరక్షించుకోవాలని కోరారు.

పారిశ్రామిక కార్మికుల పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా శిక్షణా తరగతులు

పారిశ్రామిక కార్మికుల జిల్లాస్థాయి శిక్షణా తరగతులు అక్టోబరు 10, 11న జరిగాయి. శిక్షణా తరగతులను ప్రారంభించిన పుణ్యవతి మాట్లాడుతూ దేశంలో ప్రపంచీకరణ విధానాలు అమలైన నాటి నుంచి కార్మికులపై దాడులు పెరిగాయన్నారు. కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు కార్మికచట్టాలను పారిశ్రామిక వేత్తలకు అనుకూలంగా మార్చేస్తున్నారు. ఫలితంగా వేలాది మంది కార్మికులు రోడ్డున పడుతున్నారు. ఈ కార్యక్రమంలో సిఐటియు జిల్లా ప్రధాన కార్యదర్శి చింతకాయల బాబురావు, నాయకులు కేతా గోపాల్‌ పాల్గొన్నారు.

సిఐటియు వీరవాసరం మండల కమిటీ ఎన్నిక

సిఐటియు వీరవాసరం మండల నూతన కమిటీని ఎన్నుకున్నారు. ఈ మేరకు స్థానిక విలేజ్ యూత్‌లిగ్‌లో ఆదివారం సమావేశం నిర్వహించారు. అధ్యక్షులుగా పి. నాగరత్నం, కార్యదర్శిగా మద్దాల వీరవెంకట సత్యనారాయణ, ఉపాధ్యక్షులుగా కొత్తల సత్యనారాయణ, పాలా అనంతలక్ష్మి, అడబాల నరసింహరాజు ఎన్నికయ్యారు. సహాయ కార్యదర్శులుగా సైదు శ్రీనివాసరావు, రుత్తుల మంగతాయారు, సభ్యులుగా అయినపూడి లక్ష్మి, ఐ. నిర్మల, బాజంకి నాగమణి, జుత్తిగ గంగ, ఎస్. శ్రీనివాస్ ఎన్నికయ్యారు.

వలస కూలీల దుర్మరణం

లారీలోని గ్రానైట్ రాళ్ల మధ్య నలిగి ఐదుగురు దుర్మరణంపాలైన దుర్లటన నెల్లూరు జిల్లా వెంకటాచలం మండలం చెముడుగుంట వద్ద శుక్రవారం ఉదయం జాతీయ రహదారిపై జరిగింది. ఈ ఘటనలో మరో ఇద్దరు గాయపడ్డారు. మృతుల్లో నలుగురు మహిళా వలస కూలీలు ఉన్నారు. వారంతా ప్రకాశం జిల్లా మార్బారు మండలం చిన్నదేగర్లమూడి గ్రామస్తులే. మరొకరు నెల్లూరు జిల్లా ఓజిలి మండలం కురుగొండ వాసి. ప్రత్యక్షసాక్షుల కథనం మేరకు..

ప్రకాశం జిల్లా మార్బారు మండలం చిన్నదేగర్లమూడి గ్రామానికి చెందిన 11 మంది మహిళా కూలీలు పొగాకు గ్రేడింగ్ పని కోసం గత 3న మైసూరు వెళ్లారు. పనులు పూర్తి చేసుకుని గురువారం సాయంత్రం నాలుగు గంటలకు సొంతూరుకు బయలుదేరారు. మైసూరు రైలెక్కి తిరుపతి చేరుకున్నారు. అక్కడి నుంచి రేణిగుంటకు ఆటోలో వచ్చారు. గుంటూరుకు గ్రానైట్ రాళ్ల లోడుతో వెళ్తున్న లారీలో ఎక్కారు. వీరిలో ఆరుగురు గ్రానైట్ లోడుపై కూర్చున్నారు. ఐదుగురు లోపల డ్రైవర్ క్యాబిన్‌లో కూర్చున్నారు. మధ్యలో ఓజిలిమండలం కురుగొండ గ్రామానికి చెందిన పుల్లయ్య లారీ వెనుక ఎక్కాడు. లారీ వెంకటాచలం మండలం చెముడుగుంట వద్దకు వచ్చేసరికి ముందు వెళ్తున్న లారీ వేగం తగ్గించడంతో వీరు ప్రయాణిస్తున్న లారీ డ్రైవర్ ఒక్కసారిగా బ్రేకులు వేశాడు. దీంతో గ్రానైట్ రాళ్లపై కూర్చున్న మహిళలు పట్టుతప్పి ముందువైపు కిందపడిపోయారు. రాళ్లు ముందుకు జారాయి. లారీ క్యాబిన్, రాళ్ల మధ్య నలిగిపోయి రమాదేవి(40), వీరలక్ష్మి(30), సుబ్బాయమ్మ(30), నాగేంద్రమ్మ(40) అక్కడికక్కడే మృతిచెందారు. హైమావతి, మల్లీశ్వరి, పుల్లయ్యలకు గాయాలయ్యాయి. చికిత్స పొందుతూ పుల్లయ్య(50) పరిస్థితి విషమించి మృతిచెందాడు.

మున్సిపల్ మహిళా కార్మికులు - అగచాట్లు

“తెల్లవారు రూమున నాలిగింటికే నిద్రలేవాలి. తొందరగా తయారై 5.00 గం||లకే మష్టర్ కెల్లాలి. 5 నిమిషాలు అలశ్యం అయినా తిట్లు, తన్నులుతినాలి. ఒకోసారి ఉసూరుమంటూ ఇంటికెళ్లాలి. ఇక ఆరోజు పనిపోయినట్టే”, మేస్త్రీలు చెప్పినట్లు నడుచుకోకపోతే వేధిస్తారు. జీతంలో బొక్కెడతారు, లేదంటే ఊడ్చేపనితీసేసి, పోగువెత్తేపనిలో బెడతారు”. ఇదేమి న్యాయమయ్యా? అని నోరెత్తితే కన్నెర్ర జేస్తారు, పది - పదిహేనురోజులు పనికి ఆపేస్తారు. రయ్మని కార్లు, లారీలు వెళ్తుంటాయ్ జాగ్రత్తగా చూసుకుంటూ పని చెయ్యాలి. ఏ మాత్రం ఏమరుపాటుతో వుంటే అంతే సంగతులు - ఇదీ మున్సిపల్ పారిశుధ్య మహిళాకార్మికుల దుస్థితి!

అక్టోబరు 10వ తేదీన ఎపి.మున్సిపల్ వర్క్స్ & ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ (సిఐటియు) అధ్యక్షులలో జరిగిన మున్సిపల్ రంగంలోని మహిళా కార్మికులు రాష్ట్రసదస్సులో పాల్గొన్న మహిళా కార్మికుల ఆవేదన” వారెదుర్కొంటున్న కష్టాలు వారి మాటల్లోనే.

“పనిలో వుండగానే జ్వరంవస్తే ఆస్పత్రికెళ్లే రెండ్రోజులు విశ్రాంతి తీసుకోమన్నాడు డాక్టర్గారు. అందుకని 2 రోజులు సెలవు చిట్టి పంపితే, నలిపిపారేశాడు ఇన్స్పెక్టర్. ఇంకోసారి బిపి డౌన్ అయి పడిపోతే కనీసం కనికరం లేకుండా పని రెట్టింపు చేశాడు.”

మేరి, మున్సిపల్ పారిశుధ్య కార్మికురాలు

“వేరే కార్మికులను అన్యాయంగా పనికి ఆపేస్తే ఇన్స్పెక్టర్ని” ఎందుకు వారిని ఆపావ్? అని అడిగినందుకు నన్ను 7.00 గం||ల వరకు పనికి వెళ్ళనివ్వకుండా నిలబెట్టారు. మేము వెనక్కి తగ్గకుండా ఆ ఇన్స్పెక్టర్ని ఎటూకదలనివ్వకుండా నిర్బంధించాము. దానితో నాకు మష్టర్ వేశారు, పనిని ఆపేసిన కార్మికులను తిరిగి పనిలోకి తీసుకున్నారు. ధైర్యంగా ఎదుర్కొగలిగితే మన కార్మికులకు న్యాయం జరుగుతుంది”

కుమారి

“ఎవరి మల ముత్రాదులు శుభ్రం చేసుకోవాలంటే ఇబ్బంది పడతారు. మరి మేము ఇతరుల ఉత్స - పియ్య శుభ్రం చేస్తున్నాము. అటువంటి మాకు బతికేందుకు అవసరమైన వేతనాలు ఇవ్వడానికి ప్రభుత్వ పెద్దలు ఎందుకు వెనుకాడుతున్నారు”

రత్నం

స్వచ్ఛభారత్, స్టార్సిటీలు, అమృత పట్టణాల పేర్లతో ఊరిస్తున్న పాలకులు, ఆపట్టణాల మురికినంతా వదిలించే మహిళా కార్మికుల అగచాట్లు తీర్చే తీరికలోలేరు. ఆ అగచాట్లు తీరాలంటే పోరుబాట తప్ప మరే మార్గం లేదు.

“నాకంటే ముందు నుంచి మా అమ్మ స్కూల్ స్టీపర్గా చేసింది. అవిడ తర్వాత నేను అదేపని చేస్తున్నాను. 15 ఏళ్లుగా చేస్తున్నాను. అవిడ తర్వాత నేను అదేపని చేస్తున్నాను. 15 ఏళ్లుగా చేస్తున్నాను. ప్రస్తుతం జీతం నెలకి రూ.1623/-లు, దీంతో నెలంతా ఎలా బతకగలం? పైపెచ్చు రోజంతా చాకిరీ చేయిస్తున్నాను. ప్రతిరోజూ మేము పని చేసే స్కూల్ నుండి కమీషనర్ ఆఫీసుకెళ్లి, పైళ్లు ఇచ్చిరావాలి. దానికి తోడు ఛార్జీలు ఎవరు ఇవ్వరు. మేమే భరించాలి. బడిమానేసిన పిల్లల ఇంటికెళ్లి వారిని తీసుకురావాలి. బాత్రూమ్లు కడగాలి. మా బతుకులెప్పుడు మారతాయి?”

విజయలక్ష్మి

మధ్యాహ్న భోజన పథకం కార్మికుల శ్రీకాకుళం జిల్లా మహాసభ

శ్రీకాకుళం జిల్లా మహాసభ 29 మండలాలనుండి హాజరైన 250 మందితో జరిగింది. మహాసభలో 35 మంది కమిటీ ఎన్నికైంది. అధ్యక్ష కార్యదర్శులుగా కె.నాగమణి, ఎ.మహాలక్ష్మి గౌ||అధ్యక్షులుగా ఎ.పద్మావతి ఎన్నిక జరిగింది. మహాసభకి రాష్ట్ర కార్యదర్శి స్వరూపరాణి, జిల్లా సిఐటియు నాయకులు గోవిందు, తిరుపతిరావు, శ్రీనివాస్ హాజరయ్యారు.

చిత్తూరు జిల్లా మహాసభలు

చిత్తూరు జిల్లా మహాసభ 17 మండలాలనుండి హాజరైన 210 మందితో జరిగింది. మహాసభలో 15 మంది కమిటీ ఎన్నికైంది. అధ్యక్ష కార్యదర్శులుగా ఆర్.జ్యోతి కె.నాగరాణి, గౌ||అధ్యక్షులుగా చైతన్యగారు ఎన్నిక జరిగింది. మహాసభకి రాష్ట్ర కార్యదర్శి స్వరూపరాణి, జిల్లా సిఐటియు నాయకులు చైతన్య సుబ్రహ్మణ్యం హాజరయ్యారు.

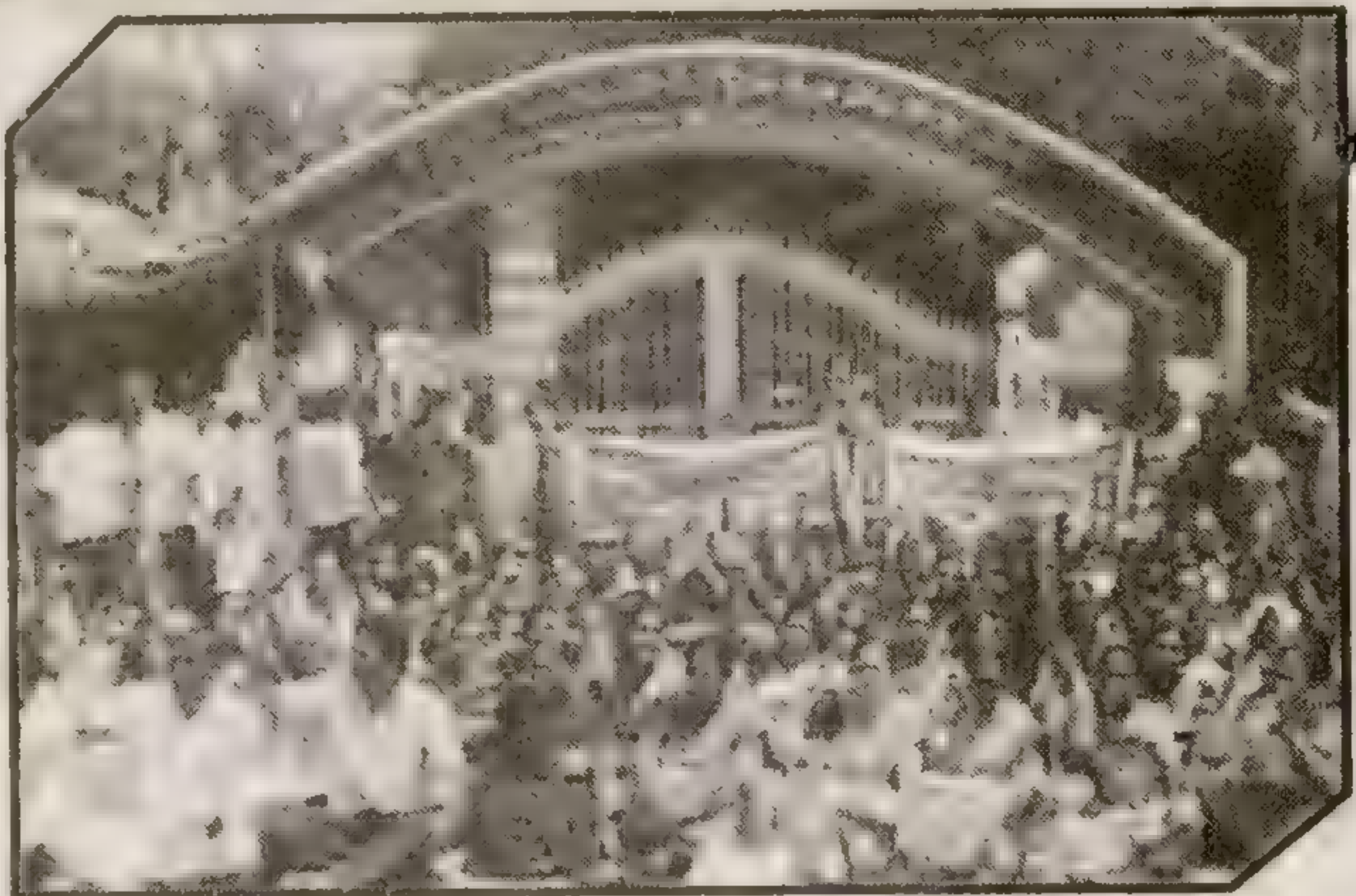
మధ్యాహ్న భోజన పథకం కార్మికుల సమస్యలపై

జిల్లా కలెక్టరేట్ల వద్ద ధర్నాలు

మధ్యాహ్న భోజన పథకం కార్మికుల వేతనాలు, బడ్జెట్ పెంపు, ప్రైవేటు సంస్థలకు పథకాన్ని అప్పజెప్పవద్దని, గుర్తింపు కార్డులు, మౌలిక సదుపాయాలు కల్పించాలని. వంట ఏజన్సీల 5 బిల్లులు చెల్లించకపోవడం వలన అధిక వడ్డీలకు అప్పులు చేసి వండి పెడుతున్నారు. ప్రస్తుతం 5 నెలలనుండి బిల్లులు, వేతనాలు లేవు.

కందిపప్పు, చింతపండు, నూనెలు, కూరగాయలు, ఉల్లి ధరలు పెరిగినా బడ్జెట్ పెంచటం లేదు. మేనూ ప్రకారం వారానికి రెండు గుడ్లు పెట్టాలి. ఒక గ్రుడ్డు మాత్రమే బడ్జెట్ కేటాయిస్తున్నారు. వంట ఏజన్సీల మీద అదనపు గ్రుడ్డు భారం పడుతుంది. రెండో గ్రుడ్డుకు కూడా బడ్జెట్ కేటాయింపులు లేవు. పథకం అమలుకు పాఠశాలల్లో వంటషెడ్లు, వంటపాత్రలు, మంచినీరు, గ్యాస్ వంటి మౌలిక సదుపాయాలు కొన్ని స్కూల్స్లో సక్రమంగా లేవు. పథకం ప్రారంభమైనప్పటి నుండి పనిచేస్తున్న కార్మికులను తొలగించి పథకాన్ని ప్రైవేటు సంస్థల (ఇస్కాన్, నాంది, అక్షయ) కు అప్పగించే ప్రయత్నాలు చేస్తున్నారు.

ధరల పెరుగుదలకు అనుగుణంగా బడ్జెట్ పెంచాలి. వర్కర్లకు,

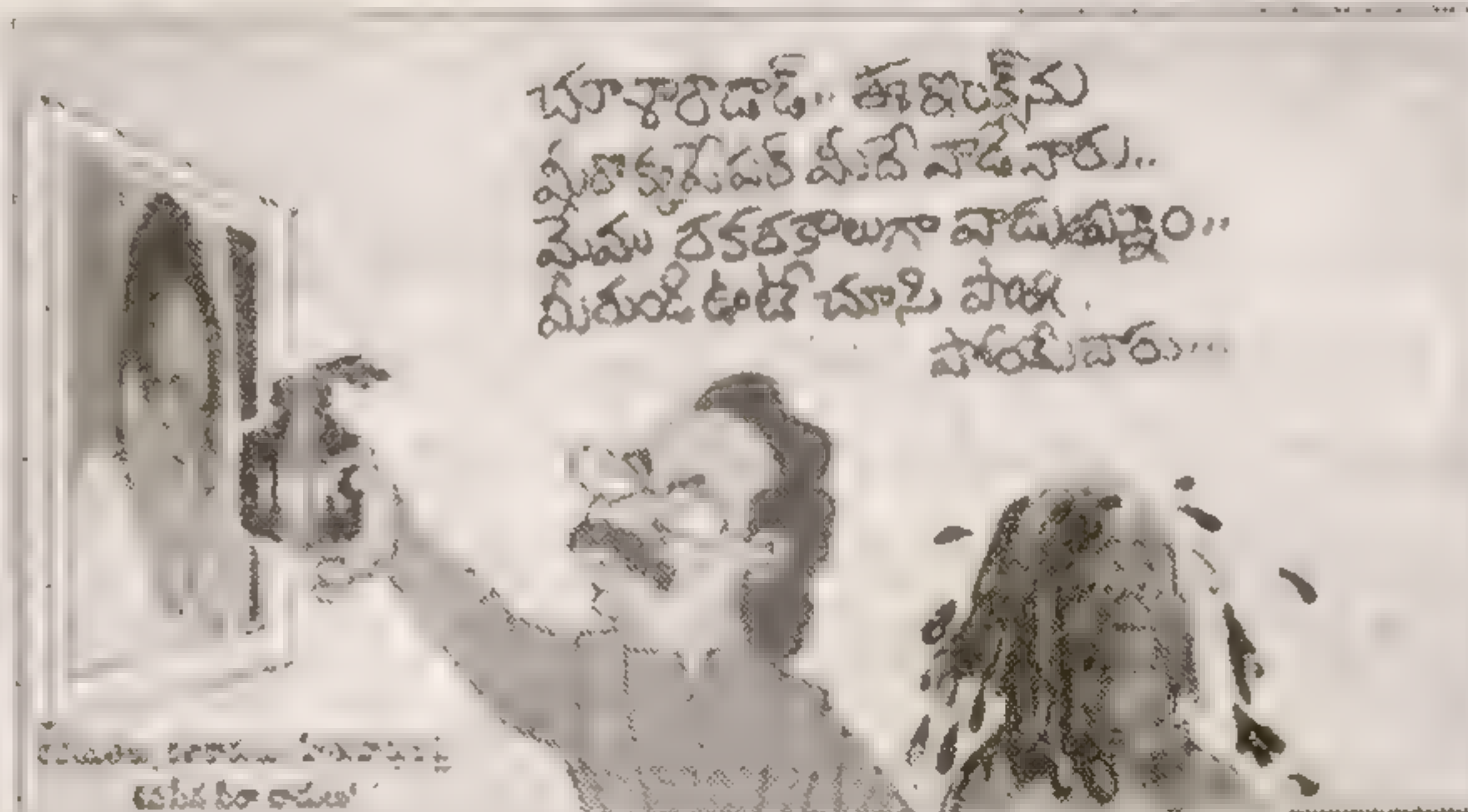

హెల్పర్లకు కనీస వేతనాలు ఇవ్వాలి. బిల్లులు, వేతనాలు ప్రతి నెలా 5వ తేదీలోపు చెల్లించాలి. ఉద్యోగ భద్రత కల్పించాలి. గుర్తింపు కార్డులు ఇవ్వాలి. గుడ్లు ప్రభుత్వమే సరఫరా చేయాలి. నాణ్యమైన బియ్యం, సరుకులు సివిల్ సప్లై ద్వారా పాఠశాలలకు అందించాలి. పథకాన్ని అమలుకు కనీస మౌలిక సదుపాయాలు కల్పించాలి. పథకాన్ని ప్రైవేటు సంస్థలకు అప్పగించరాదు. హైస్కూలులో పనిచేస్తున్న వారికి వేతనం ఇవ్వాలి. రాజకీయ వేధింపులు ఆపాలని మధ్యాహ్న భోజన వర్కర్ల కృష్ణా, విజయనగరం, పార్వతీపురం, పశ్చిమగోదావరి, తూర్పు గోదావరి జిల్లాలో కలెక్టర్ కార్యాలయాల వద్ద ఆందోళనలు జరిగాయి.

(17 పేజీ తరువాయి)

ఆయనదంతా అదో మాలోకం అయిపోయింది. ఐతే దేశం గొడ్డు పోలేదు. అనేక మంది మేధావులు, విద్యావంతులు, సామాజిక ఉద్యమకారులు తమ గళం విప్పి నిరసనలు తెలుపుతున్నారు. కేంద్ర సాహిత్య అకాడమీ బహుమతులు పొందిన ప్రముఖ రచయితలు అశోక్ బాజ్ పాయి, ఉదయప్రకాశ్, నయనతార సెహగల్, మన తెలుగువాడు భూపాల్, కాత్యాయని విద్యుహ, పి.ఎమ్ భార్గవ వంటి వారు తమ అవార్డులను వెనక్కి తిప్పి పంపి నిరసనలు తెలిపారు. స్వయానా రాష్ట్రపతి, ఉపరాష్ట్రపతి బాహుటంగా తమ అసమ్మతిని తెలిపారు. “సహనం, బహుళత్వం, వైవిధ్యం మన దేశానికి జీవగర్త లాంటివి. అవే శతాబ్దాలుగా మనని ఐక్యంగా ఉంచాయి. వాటిని నాశనం కానీయకూడదు” అని రాష్ట్రపతి స్వాతంత్ర్య దిన సందేశంలో పేర్కొన్నారు.

మరి మన కార్మికుల సంగతేమిటి? కార్మిక వర్గానికి ఐక్యతే గుండెకాయ. అలాంటి ఐక్యతను చిన్నాభిన్నం చేసే మతోన్మాదం, కుల విద్వేషాల పట్ల మనం తగిన మోతాదులో స్పందిస్తున్నామా? రంగు, భాష, జాతి, ప్రాంతం వంటి సంకుచిత పరిమితుల్ని అధిగమించిన వర్గం మనది. ప్రపంచ కార్మిక వర్గమంతా కలిపి ఒకే పండుగ ఒకే రోజున సగర్వంగా సమైక్యంగా జరుపుకునే సంస్కృతి మనది. ఆట, పాట, భాష, చిత్రలేఖనం, శిల్పం, కవిత్వం - ఇవన్నీ శ్రమ నుంచి పుట్టినవే. సమిష్టి తత్వానికి ప్రతిరూపాలే. ఆదిమ కాలం నుంచి సమిష్టిగా కష్టించే క్రమంలో మానవ జాతి

సాంస్కృతిక రూపాలు. ఒక్కొక్కటిగా రూపొందాయి. వాటి సృష్టి కర్తలం మనమందరమూ. శ్రమైక జీవన సౌందర్యానికి సమానమైనది లేనే లేదోయ్ అన్నాడు శ్రీశ్రీ. మన వర్గ ఐక్యత, ప్రజాస్వామ్యం, భావ ప్రకటనా స్వేచ్ఛ మనకు ప్రాణప్రదమైనవి. అవి ఉంటేనే కార్మిక సంఘాలు మన గలుగుతాయి. కాని ఈ రోజు మన సమైక్య శ్రామిక సంస్కృతిని, అటు భావప్రకటనా స్వేచ్ఛని కొన్ని దుష్టశక్తులు నాశనం చేస్తుంటే అందుకు పాలక వర్గాలు వంత పాడుతూంటే మనం కార్మిక వర్గంగా ప్రతిస్పందించవద్దా? మన సమైక్యతను, స్వేచ్ఛను, ప్రజాస్వామ్య హక్కులను కాపాడుకోవడానికి కదలి రావాలి గదా! నేటి ఈ సవాళ్లకు తగిన రీతిలో స్పందిస్తున్నామా లేదా అన్నది ప్రతి కార్మిక సంఘమూ ఆలోచించి కార్యాచరణకు పూనుకోవాలి. ఇది ఇక ఎంత మాత్రమూ వాయిదా వేయడానికి వీలు లేదు.

ఎంఎల్సీ, ఉత్తరాంధ్ర పట్టభద్రుల నియోజకవర్గం

మీటర్ రీడర్ల భద్రత లేని ఉద్యోగం

సుమారు 15 సంవత్సరాలు విద్యుత్ సంస్థనే నమ్ముకుని పనిచేస్తున్న మీటర్ రీడర్లు తీవ్రమైన సమస్యలను ఎదుర్కొంటున్నారు. కృష్ణా జిల్లాలో సుమారు 300 మందికి పైగా మీటర్ రీడర్లు పీస్ రేటు పద్ధతిలో నడక సాగిస్తున్నారు. నాలుగేళ్లుగా ఒకే పీస్ రేటును చెల్లినంతా విద్యుత్ సంస్థలు కార్మికులతో వెట్టి చాకిరి చేయించుకుంటున్నారు. ప్రభుత్వం, విద్యుత్ యాజమాన్యం మీటర్ రీడర్ల సమస్యలను గాలికి వదిలేసాయి. మీటర్ రీడర్లుగా పని చేస్తున్న కార్మికులు చాలా మంది పేద మధ్య తరగతులకు చెందిన వారే. వీరు 25 నుండి 50 ఏళ్ల మధ్య వయస్కులు ఉద్యోగాలు వర్మినెంట్ అవుతాయని ఏళ్ల తరబడి ఎదురు చూస్తున్నారు. ప్రభుత్వాలు మారినా మీటర్ రీడర్ల ఐతుకులు మాత్రం ఎక్కడ వేసిన గొంగళి అక్కడే అన్న చందంగా సాగుతున్నాయి.

బిల్లిస్తేనే ఆదాయం : మీటర్ రీడర్లు వినియోగదారులకు బిల్లులు అందిస్తేనే విద్యుత్ సంస్థలకు ఆదాయం వస్తోంది. ఉదయాన్నే లేచి ఆదరబాదరగా తిని తినకుండా ఇంటింటికి తమ కాళ్లు అరిగేలా మీటర్ రీడింగ్లు తీసి వినియోగదారులకు బిల్లులు అందిస్తారు. దీంతో వినియోగదారుడు బిల్లు కట్టి సంస్థలకు ఆదాయాన్ని అందిస్తారు. కోట్ల రూపాయల ఆదాయాన్ని అందించే మీటర్ రీడర్లకు విద్యుత్ యాజమాన్యాలు చెల్లించేది నామమాత్రమే.

నాలుగేళ్లుగా ఒకే పీస్ రేటు : మీటర్ రీడర్లకు గత నాలుగేళ్లుగా ఒకే రకమైన పీస్ రేటును చెల్లిస్తున్నారు. ఈ నాలుగేళ్లలో నిత్యావసర ధరలు నాలుగు రెట్లకు పైగా పెరిగాయి. యాజమాన్యం ఇచ్చే పీస్ రేట్లతో మీటర్ రీడర్ల కుటుంబాల పోషణ భారంగా మారింది. పట్టణ పరిధిలో పని చేస్తున్న మీటర్ రీడర్లకు ఒక్కో సర్వీసు కనెక్షన్కు రూ.1.80పై, గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో పని చేసే మీటర్ రీడర్లకు ఒక్కో సర్వీసు కనెక్షన్కు రూ.2.15పై చెల్లిస్తున్నారు. దీంతో పిల్లల చదువులకు కుటుంబ పోషణకు అప్పులు చేయాల్సి వస్తుంది.

పిఎఫ్, ఇఎస్ఐ సౌకర్యాలు లేవు : ప్రస్తుత రోజుల్లో ప్రయివేటు యాజమాన్యాలు సైతం తమ ఉద్యోగులకు, కార్మికులకు పిఎఫ్, ఇఎస్ఐలను చెల్లిస్తున్నారు. అయితే ప్రభుత్వ సంస్థల్లో పని చేస్తున్న మీటర్ రీడర్లకు పిఎఫ్, ఇఎస్ఐలు చెల్లించటం లేదు.

ఉద్యోగ భద్రత లేదు : ఏళ్ల తరబడి ఉద్యోగాలు చేస్తూ ప్రభుత్వాన్నే నమ్ముకున్న మీటర్ రీడర్లకు ఉద్యోగ భద్రత లేదు. విద్యుత్ యాజమాన్యాల దయా దాక్షిణ్యాల పైనే ఉద్యోగం చేయాల్సి వస్తుంది. ఏ అధికారికి కోపం వచ్చినా అది మీటర్ రీడర్లపైనే పడుతుంది. దీంతో మీటర్ రీడర్లు తన ఉద్యోగాన్ని కాపాడుకోవడానికి యాజమాన్యానికి కట్టు బానిసలుగా పని చేయాల్సి వస్తుంది.

ప్రమాదాలకు గురైతే ఇంతే : మీటర్ రీడర్ కార్మికులు తమ విధి నిర్వహణలో ప్రమాదాలకు గురైనా యాజమాన్యం గాని,

ప్రభుత్వం గాని ఏ మాత్రం పట్టించుకోదు. గత ఏడాది రెడ్డిగూడెం మండల కేంద్రానికి ఒక మీటర్ రీడర్ రీడింగ్ మిషన్ లోడ్ చేయించు కోవడానికి వెళ్తుండగా కారు ప్రమాదానికి గురై కాలికి తీవ్ర గాయమైంది.

దీంతో కొన్ని నెలల పాటు మంచానికే పరిమిత మయ్యాడు. ఈ సమయంలో యాజమాన్యం గాని ప్రభుత్వం గాని ఒక్క పైసా నష్టపరిహారం గాని కనీసం సానుభూతిని గాని చూపించకపోవడం బాధాకరం. ఈ నేపథ్యంలో సాటి మీటర్ రీడర్లు చేయూతనిచ్చి ఆర్థికంగా ఆదుకున్నారు. అతను ప్రమాదం నుండి కోలుకున్న తరువాత తిరిగి విధుల్లో చేరడానికి వెళితే యాజమాన్యం ముప్పుతిప్పలు పెట్టింది. చివరకు యూనియన్ కలుగజేసుకుని బాధితుని వైపు పోరాడితేనే మరలా అతనిని విధుల్లోకి తీసుకోవడం జరిగింది.

ఆరోగ్య సమస్యలతో సతమతం : మీటర్ రీడర్లు విధి నిర్వహణలో రోజుకు సగటున 14 కిలో మీటర్లు నడుస్తున్నారు. మీటర్ రీడర్ల కుటుంబపోషణ జరగాలంటే యాజమాన్యం ఇచ్చే పీస్ రేటు ప్రకారం రోజుకు 300 సర్వీసులకు రీడింగులు తీయాలి. దీంతో మీటర్ రీడర్లకు ఆరోగ్య సమస్యలు ఉత్పన్నమవుతున్నాయి. ఇటీవల కాలంలో 30 ఏళ్లు పైబడిన మీటర్ రీడర్లు మోకాళ్ల నొప్పులతో బాధపడుతున్నారంటే వారి ఆరోగ్యంపై ఎంత భారం పడుతుందో అర్థమవుతుంది. దీంతో బిపి, షుగర్ వంటి వ్యాధుల బారిన పడుతున్న వారు ఉన్నారు.

మీటర్ రీడర్లకు కొత్త సమస్య : ఇటీవల కాలంలో యాజమాన్యం మీటర్ రీడర్లపై సంబంధిత ఎడిఈకి పూర్తి అజమాయిషీ ఇస్తూ ఉత్తర్వులు అందినట్లు తెలుస్తోంది. దీంతో మీటర్ రీడర్లకు కొత్త ఆందోళన మొదలైంది. ఎడిఈ తనకు తోచిన విధంగా రీడర్లకు అదనపు బాధ్యతలు అంటకట్టే ప్రమాదం ఉంది. లైన్మెన్లు చేయవలసిన పనులను కూడా మీటర్ రీడర్లతో చేయించే ఆలోచనలో ఉన్నట్లు తెలుస్తోంది. ప్రభుత్వం, యాజమాన్యం ఆలోచించి మీటర్ రీడర్లకు కార్మిక చట్ట ప్రకారం కనీస వేతనాలు, కనీస పనిగంటలు ఇచ్చి తమిళనాడు తరహాలో వయసు, అర్హతతో సంబంధం లేకుండా క్రమబద్ధీకరించాలని కార్మిక సంఘాలు కోరుతున్నాయి. వీటి సాధనకై మీటర్ రీడర్లు ఐక్యంగా ఆందోళనలు చేపట్టాలి.

సయ్యద్.మూస, కృష్ణాజిల్లా అధ్యక్షుడు యునైటెడ్ ఎలక్ట్రిసిటీ కాంట్రాక్టు వర్కర్స్ యూనియన్

పారిశ్రామిక, స్కీమ్ వర్కర్ల ఆందోళన

విజయనగరం జిల్లాలో మూత పడిన పరిశ్రమలను తెరిపించాలని, బకాయి వేతనాలు చెల్లించాలని డిమాండ్ చేస్తూ వేలాది మంది కార్మికులు, స్కీము వర్కర్లు సోమవారం సిఐటియు ఆధ్వర్యాన కలెక్టరేట్ ను దిగ్బంధించారు. వెట్టి చాకిరీ చేయించుకొని వేతనాలు ఇవ్వని ప్రభుత్వంపై మహిళలు విరుచుకుపడ్డారు. సిఐటియు పిలుపు పేరకు జిల్లా వ్యాప్తంగా అంగన్ వాడీలు, మధ్యాహ్న భోజన కార్మికులు, ఆశావర్కర్లు, విఆర్ఎలు, జ్యూట్ కార్మికులు, పంచాయతీ కార్మికులు వేలాదిగా కలెక్టరేట్ కు తరలివచ్చారు. మూతపడిన పరిశ్రమలను తెరిపించాలని, బకాయి వేతనాలు చెల్లించాలని, పెంచిన జీతాలు వెంటనే ఇవ్వాలని కలెక్టరేట్ ప్రధాన గేటుకు ఎదురుగా, జాతీయ రహదారిపై బైరాయించి ఆందోళన చేపట్టారు. అప్పటికే భారీ సంఖ్యలో చేరుకున్న పోలీసులు కలెక్టరేట్ ప్రధాన గేటు వద్ద మోహరించి కార్మికులను లోపలికి వెళ్లనీయకుండా రోప్ తో కట్టి, ట్రాఫిక్ బోర్డులను అడ్డుగా పెట్టారు. వీరి సమస్యలు తెలుసుకునేందుకు అధికారులెవరూ బయటకు రాకపోవడంతో ఎన్టిఆర్ విగ్రహం వద్ద గంటసేపు రాస్తారోకో చేశారు. పోలీసులు కలుగచేసుకొని కలెక్టర్ కు వినతి అందజేసేందుకు ఆయా సంఘాల నాయకులను కలెక్టరేట్ లోకి పంపించారు. కలెక్టర్ స్పందించకపోగా, నాయకుల పట్ల అనుచితంగా వ్యవహరించడంతో బయట ఉన్న కార్మికులు ఆగ్రహం వ్యక్తం

చేశారు. దీంతో ఒక్కసారిగా కార్మికులు, స్కీము వర్కర్లంతా కలెక్టరేట్ లోపలికి వెళ్లేందుకు ప్రయత్నించారు. దీంతో పోలీసులకు, మహిళలకు మధ్య తోపులాట జరిగింది. ఈ ఘటనలో వలువురు మహిళలకు స్వల్పగాయాలయ్యాయి. అంతకు ముందు ముట్టడిని ఉద్దేశించి సిఐటియు రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షులు సిహెచ్ నర్సింగరావు మరియు టి.వి.

రమణ మాట్లాడుతూ స్కీము వర్కర్లు బకాయిలు చెల్లించకపోతే నిరవధిక ఆందోళన చేపడతామని హెచ్చరించారు. అధికారంలోకి రాకముందు అందరికీ ఉపాధి కల్పిస్తానని చెప్పిన చంద్రబాబు తీరా అధికారంలోకి వచ్చిన తరువాత జిల్లాలో 16వేల మంది కార్మికులు ఉపాధి కోల్పోయి రోడ్డున పడ్డారన్నారు. మరోవైపు మధ్యాహ్న భోజన కార్మికులకు రూ.13కోట్లు బకాయిలు పేరుకుపోయాయన్నారు. వేతనాలు ఇవ్వకుండా, బిల్లులు చెల్లించకుండా స్కీము వర్కర్లు ఏవిధంగా బతకగలరని ఆయన ప్రశ్నించారు. జిల్లా కలెక్టర్ జీతం లేకుండా బతకగలరా అని ప్రశ్నించారు. రాజధాని శంకుస్థాపన కోసం నిధులు విడుదల చేయకుండా కార్మికులను ఆకలితో ఉంచడం ఎంత వరకు న్యాయమని అన్నారు. అంగన్ వాడీలు పోరాడి సాధించుకున్న జీవో2ను అమలు చేయకుండా కలెక్టర్, అధికారులు అన్యాయానికి పాల్పడుతున్నారన్నారు. వేతనాలు చెల్లించకపోతే నిరవధిక ఆందోళనకు దిగుతామని హెచ్చరించారు.

విద్యుత్ కాంట్రాక్టు కార్మికుల సమస్యలపై ఆందోళన

హైదరాబాద్ విద్యుత్ సౌధ ముందు నవంబరు 3న జరిగే ధర్నాను జయప్రదం చేయాలని కోరుతూ విద్యుత్ కార్మికులు అక్టోబరు 29న నెల్లూరు నగరంలో స్కూటర్ ర్యాలీ నిర్వహించారు. యునైటెడ్ ఎలక్ట్రిసిటీ కాంట్రాక్టు వర్కర్స్ యూనియన్ (సిఐటియు) ఆధ్వర్యాన ఈ కార్యక్రమం జరిగింది. సిఐటియు జిల్లా అధ్యక్షులు ఎం.మోహన్ రావు జెండా ఊపి ర్యాలీని ప్రారంభించారు. ఆ యూనియన్ రాష్ట్ర గౌరవాధ్యక్షులు దుగ్గిరాల సూరిబాబు మాట్లాడుతూ, ఈ ఏడాది ఆగస్టు 11న జాయింట్ యాక్షన్ కమిటీతో చేసుకున్న ఒప్పందాన్ని అమలు చేయకుండా కాలయాపన చేయడం అన్యాయమన్నారు. పర్మినెంట్ ఉద్యోగులతో సమానంగా పనిచేస్తున్నా కాంట్రాక్టు ఉద్యోగులకు ఇచ్చే జీతాల్లో చాలా వ్యత్యాసం ఉందన్నారు. కార్మికుల సమస్యల గురించి యాజమాన్యం పట్టించుకోకపోవడంతోనే మహాధర్నాకు పూనుకున్నామని తెలిపారు. కార్యక్రమంలో రాష్ట్ర సహాయ కార్యదర్శి పి.పెంచల ప్రసాద్, జిల్లా నాయకులు పాల్గొన్నారు.

కానూరు క్లస్టర్ మహాసభలు

పెనమలూరు మండలం కానూరు అటోనగర్ క్లస్టర్ రెండవ మహాసభ యార్లగడ్డ శ్రీనివాసరావు అధ్యక్షతన జరిగింది. మహాసభనుద్దేశించి జిల్లా కార్యదర్శి డివి కృష్ణ మాట్లాడుతూ కేంద్ర రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు పరిశ్రమల్లో ఫ్యాక్టరీ చట్టం, 1 డి యాక్ట్ లాంటి చట్టాలను యాజమానులకు మారుస్తున్నారు. సమ్మె చేసే హక్కును నీరుగారుస్తున్నారు. ఈ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా కార్మికులు ఐక్యంగా పోరాడాలని పిలుపునిచ్చారు. సభలో అటోనగర్ క్లస్టర్ కమిటీ అధ్యక్ష కార్యదర్శులుగా వై. శ్రీనివాసరావు, యు. త్రిమూర్తులు మొత్తం 8 మందితో కమిటీ ఎన్నికైంది.

హమాలీల మహాసభ

నెల్లూరు రూరల్ వేదాయపాలెలంలో హమాలీల ప్రథమ మహాసభ బి.నాగిరెడ్డి అధ్యక్షతన జరిగింది. హమాలీ వర్కర్లకు ఇళ్ళ స్థలాలు, సంక్షేమానికి ప్రభుత్వాల సంక్షేమబోర్డు ఏర్పాటు చేయాలని, 55 సం॥రాలు నిండిన హమాలీలకు నెలకు రూ. 2000/-లు తగ్గకుండా పెన్షన్ యివ్వాలని మహాసభలో పాల్గొన్న వక్తలు మాదాల వెంకటేశ్వర్లు, శ్రీకటారి అజయ్ కుమార్ డిమాండ్ చేశారు. మహాసభ 24 మందితో కమిటీ అధ్యక్ష కార్యదర్శులుగా బి.నాగిరెడ్డి, శ్రీ మల్లికార్జున, కోశాధికారిగా రమణయ్యను ఎన్నుకోవటం జరిగింది. మహాసభకు ముందు కార్మిక చట్టాల సవరణకు వ్యతిరేకంగా సంక్షేమ బోర్డు ఏర్పాటు చేయాలని కోరుతూ ప్రదర్శన జరిగింది.

భవన నిర్మాణ కార్మికుల మహాసభ

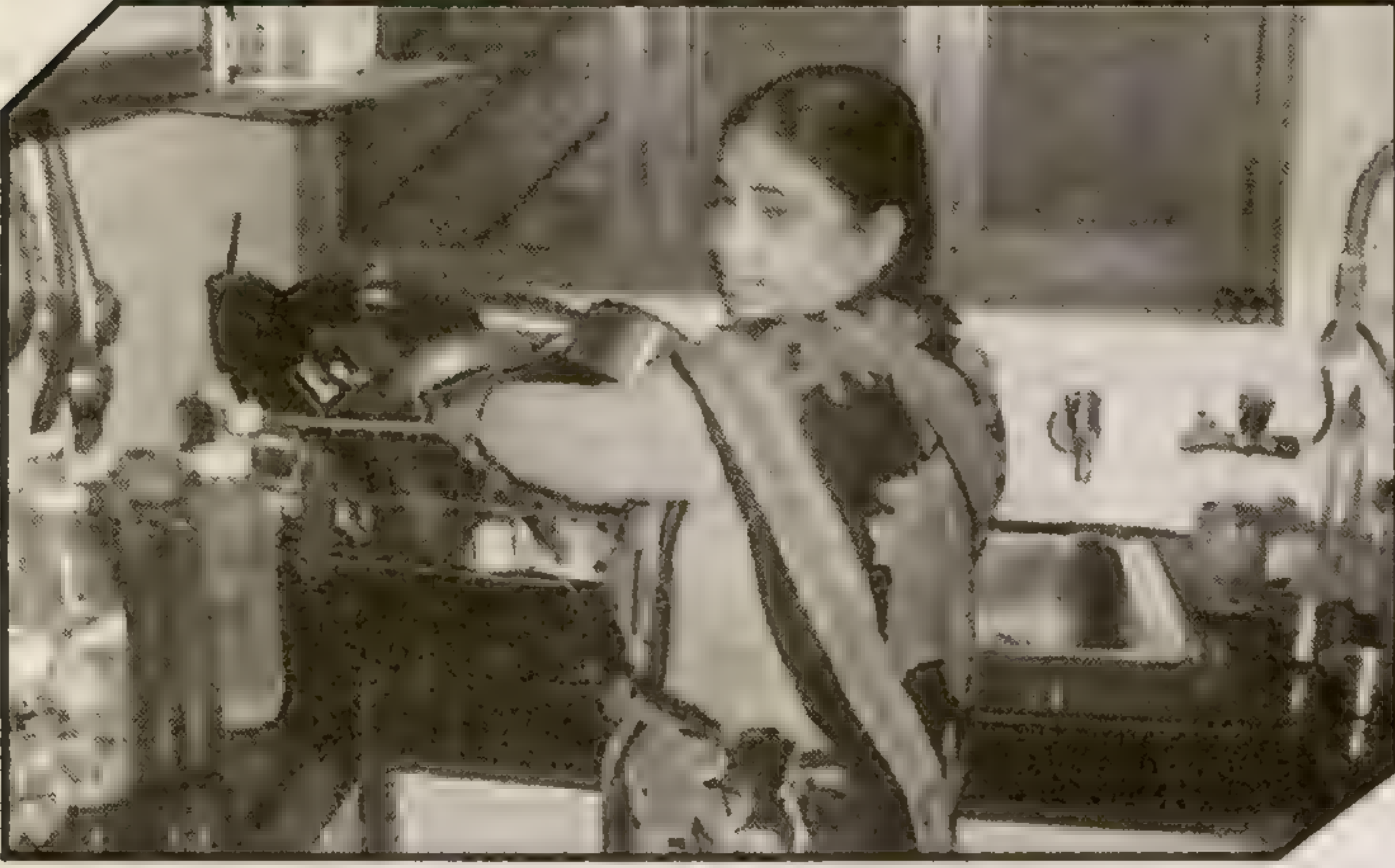
నెల్లూరు రూరల్ భవన నిర్మాణ కార్మికుల మొదటి మహాసభ జరిగింది. మహాసభలో భవన నిర్మాణ కార్మికులందరినీ సంక్షేమ బోర్డులో సభ్యులుగా చేర్చుకోవాలని, సహజ మరణానికి 2 లక్షలు, ప్రమాద మరణానికి 5 లక్షలు పెంచాలని, భవన నిర్మాణ కార్మికుల పిల్లలకు స్కాలర్ షిప్ సదుపాయాలు కల్పించాలని, ఇళ్ళ స్థలాలు, 2000 చొ॥న పెన్షన్ సదుపాయం కార్మికులకు కల్పించాలని మహాసభ డిమాండ్ చేసింది. సభలో అధ్యక్ష కార్యదర్శులుగా వై.రంగయ్య, కొండా ప్రసాద్ కార్యదర్శి గా 15 మందితో కార్యదర్శి వర్గం, 53 మందితో కార్యవర్గం ఏకగ్రీవంగా ఎన్నికైంది.

గుంటూరు కలెక్టరేట్ వద్ద సి.ఐ.టి.యు ధర్నా

పెరిగిన ధరలకు అనుగుణంగా కనీస వేతనం రూ.15000 ఇవ్వాలని, పిఎఫ్, ఇఎన్ఐ, ఇతర సామాజిక భద్రతా చట్టాలు కార్మికులందరికీ అమలు చేయాలని సిఐటియు మంగళవారం కలెక్టరేట్ ఎదుట ధర్నా నిర్వహించింది. ధర్నాకు యూనియన్ జిల్లా అధ్యక్షులు కె.నళినీకాంత్ అధ్యక్షత వహించగా రాష్ట్ర కార్యదర్శి కె.ఉ మామహేశ్వరరావు, మాజీ ఎమ్మెల్సీ కెయస్ లక్ష్మణరావు, సిఐటియు జిల్లా ఉపాధ్యక్షులు పాశం రామారావు గార్లు మాట్లాడుతూ 90 శాతం మంది కార్మికులకు సామాజిక భద్రతా చట్టాలు అమలు కావట్లేదని, ఉద్యోగ భద్రత కరువైందని అన్నారు. పరిశ్రమల్లో కార్మికులకు కనీస హక్కులు లేకుండా చట్టాలను యాజమాన్యాలకు అనుకూలంగా మార్పులు చేస్తున్నారన్నారు. పోస్టల్, ఓఎస్ఎస్ఎల్, ఎల్ఐసీ, ఆర్టీసి, బ్యాంకింగ్ వంటి కీలక రంగాలను ప్రైవేటీకరణ చేస్తున్నారన్నారు. శంకుస్థాపన సందర్భంగా మోడీ, చంద్రబాబులపై కార్మిక వర్గం చాలా ఆశలు పెట్టుకున్నారని కానీ ఒక్క హామీ కూడా ఇవ్వలేదన్నారు. ప్రధాని ఢిల్లీ నుండి తెచ్చిన నీరుమట్టితో సరిపెట్టారన్నారు. విదేశాలకు వెళ్లి పెట్టుబడిదారులకు తాయిలాలు ఇస్తున్న మోడీ దేశంలో కార్మికుల సంక్షేమంలో కోతలు విధిస్తున్నారని మండిపడ్డారు. కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ప్రపంచ బ్యాంక్ పాట మానుకోవాలన్నారు. ఏడాదికి రూ.350 కోట్ల ఆర్టీసి ఛార్జీలు పెంచిన రాష్ట్ర ప్రభుత్వం, రూ.7500 కోట్లు విద్యుత్ ఛార్జీలు పెంచటానికి సిద్ధమైందన్నారు. నెలల తరబడి వేతనాలు ఇవ్వకుండా, నిర్మాణసర ధరలను అదుపు చేయకుండా, ఛార్జీలు పెంచుతున్న నేపథ్యంలో కార్మిక వర్గం ఎలా జీవించాలని ప్రశ్నించారు. డిఆర్వో నాగబాబుకు జిల్లా వ్యాప్తంగా కార్మికులు సంతకాలు చేసిన వినతిపత్రాన్ని అందచేశారు. కార్యక్రమంలో కె.నాగేశ్వరరావు, దండా లక్ష్మీనారాయణ, ముక్కాలరావు, గోపాలరావు, రవిశంకర్, వేమారెడ్డి, హనుమంతరెడ్డి, శ్యామలా, రాధ, భాగ్యరాజు, హుస్సేన్వలీ, పి.సుబ్బారావు, వివిధ సంఘాల నాయకులు పాల్గొన్నారు.

అదృశ్య కార్మికులు - ప్రపంచవ్యాప్త పోరాటాలు

స్వంత ఇంటికి దూరంగా పని చేస్తున్న లక్షలాది వలస కార్మికుల లాగానే ఆమెది కూడా ఓ అదృశ్య జీవితం - చిట్టచివరి ఆ భయంకర ఘట్టం జరిగిన నాటి వరకు ఆమె రెజీనా నఫీక్. రెజీనా శ్రీలంక దేశస్థురాలు. 2012లో తన బిడ్డను తానే చంపుకున్న నేరానికి సౌదీ అరేబియా ప్రభుత్వం ఆమెను ఉరితీసింది. ఈ శిక్ష అమలు వారే అంతర్జాతీయ సమాజం దృష్టి ఆమె వైపు మళ్ళించింది. నిండా 17 సం॥లేని తల్లి రెజీనా - పని కోసం పాస్ పోర్టులో 23 సం॥లని వ్రాయించుకుంది. ఇంత చిన్న వయస్సులో అంత కఠినమైన శిక్షకు గురి అవడం, ఇంటి పని మనిషిగా ఆమె ఎదుర్కొన్న జీవితాన్ని, అందుకు దారి తీసిన పరిస్థితులను ప్రపంచవ్యాప్తంగా మానవ హక్కుల సంఘాలు పరిశీలించాయి. వారి అదృశ్య పోరాటాలను వెలుగులోకి తెచ్చాయి.

ప్రపంచ వ్యాప్తంగా ఎంత తక్కువగా అంచనా వేసినా 5 కోట్ల మంది మహిళలు తమ ఇంటి గడవ: దాటి, తమ ఊరిపొలిమేరలు దాటి దేశ సరిహద్దులు దాటి పొట్ట చేత్తో పట్టుకుని బ్రతుకు తెరువుకోసం వలస కార్మికులుగా విదేశాలలో అడుగుపెడుతున్నారు. ఇల్లు చక్కబెట్టడమే వీరి నేర్పరితనం. ఇల్లాళిగా తమ ఇంట్లో చేసే పనులనే 'నానీ'లుగా పరాయిదేశంలో పరాయి ఇళ్ళలో చేస్తున్నారు. నిజానికి వీరి సంఖ్యను నిర్ధారించడం కష్టం. ఏ పత్రాలూ ఆధారం లేకుండా విదేశాలలో అడుగు పెట్టడమే ఇందుకు కారణం. ఇంటిపని, వంటపని చేయడం వలన వీరిలో అతి తక్కువ మంది కార్మికులుగా గుర్తింపబడుతున్నారు. అత్యధిక అదృశ్య కార్మికులు, పనిగంటలుండవు, పనికి మొదలే గాని ముగింపు ఉండదు. హక్కులేమన్నా ఉన్నా అవి కాగితాలకే పరిమితం. ఇక జీతాలు యజమానుల దయా దాక్షిణ్యాలపై పూర్తిగా ఆధారపడి ఉంటాయి.

ఐ.ఎల్.ఓ లెక్కల ప్రకారం ఏ దేశంలో నయినా నాలుగో వంతు ఇంటి కార్మికులకు ఏ చట్ట భద్రతా లేదు. సాధారణ కార్మికులలో ఇది దాదాపు 10% ఉంటుంది. 40% మంది ఆదేశ

కనీస చట్ట పరిధిలోలేరు. పని గంటల పరిమితి గాని, వారాంతపు సెలవులు గాని ఊహకు అందని విషయం. ఆరోగ్య రక్షణ, వైద్యానికి చట్ట పరమయిన భద్రతలుండవు. భౌతిక దాడులకు మానసిక హింసలకు తరుచుగా గురవుతుంటారు. వీరి బ్రతుకులు బానిస బ్రతుకులే.

2010 హూమన్ వాచ్ చేసిన ఒక పరిశోధనలో ఒక్క సౌదీ అరేబియాలోనే ఇండోనేషియా, శ్రీలంక, ఫిలిపైన్స్ నుండి వచ్చిన ఇంటి పని వారల నుండి 5000 ఫిర్యాదులు వచ్చాయి. ఇక ఫిర్యాదులు రాని సంఘటనలు ఎన్నో! చాలా మంది వలస కార్మికులు తమపై జరుగుతున్న దాడులను అధికారులకు ఫిర్యాదు చేసేందుకే భయపడతారు. తమ చట్టస్థితి పోతుందేమోనన్న ఆందోళనలో, ఈ భయమే యజమానుల పాలిట వరంగా మారుతున్నది.

నిజానికి ప్రపంచ ఆర్థిక వ్యవస్థకే ఇంటిపనివారలు మూల స్థంభాలుగా ఉన్నారు. 1990లో 1.9 కోట్లుగా ఉన్న వీరి సంఖ్య నేటికి 5.3 కోట్లకు చేరింది. వీరిలో అత్యధికులు ఆసియా దేశస్థులే. మొత్తం శ్రామిక మహిళలోనే వీరి శాతం 3.5%గా ఉన్నది.

ఈ మధ్య అమెరికా 14 మెట్రోపాలిటన్ నగరాలలో పనిచేస్తున్న 2000 మంది నానీలను ప్రశ్నించగా అందులో మూడింట రెండువంతుల మందికి ఆ ప్రాంత కనీస వేతనాలు వర్తించబడడం లేదని గుర్తించారు. చాలా మందికి ఆరోగ్య భద్రత లేదు. వైద్యం కోసం అవసరమయిన జీతంతో కూడిన సెలవలు లేవు. సగానికి సగం మందికి వారి వేతనాలు కుటంబ పోషణకు సరిపోవడం లేదు. అందువలన ఆరోగ్యనమన్యలు వచ్చినా మందులు తీసుకునే అవకాశాలు తక్కువగా ఉన్నాయి.

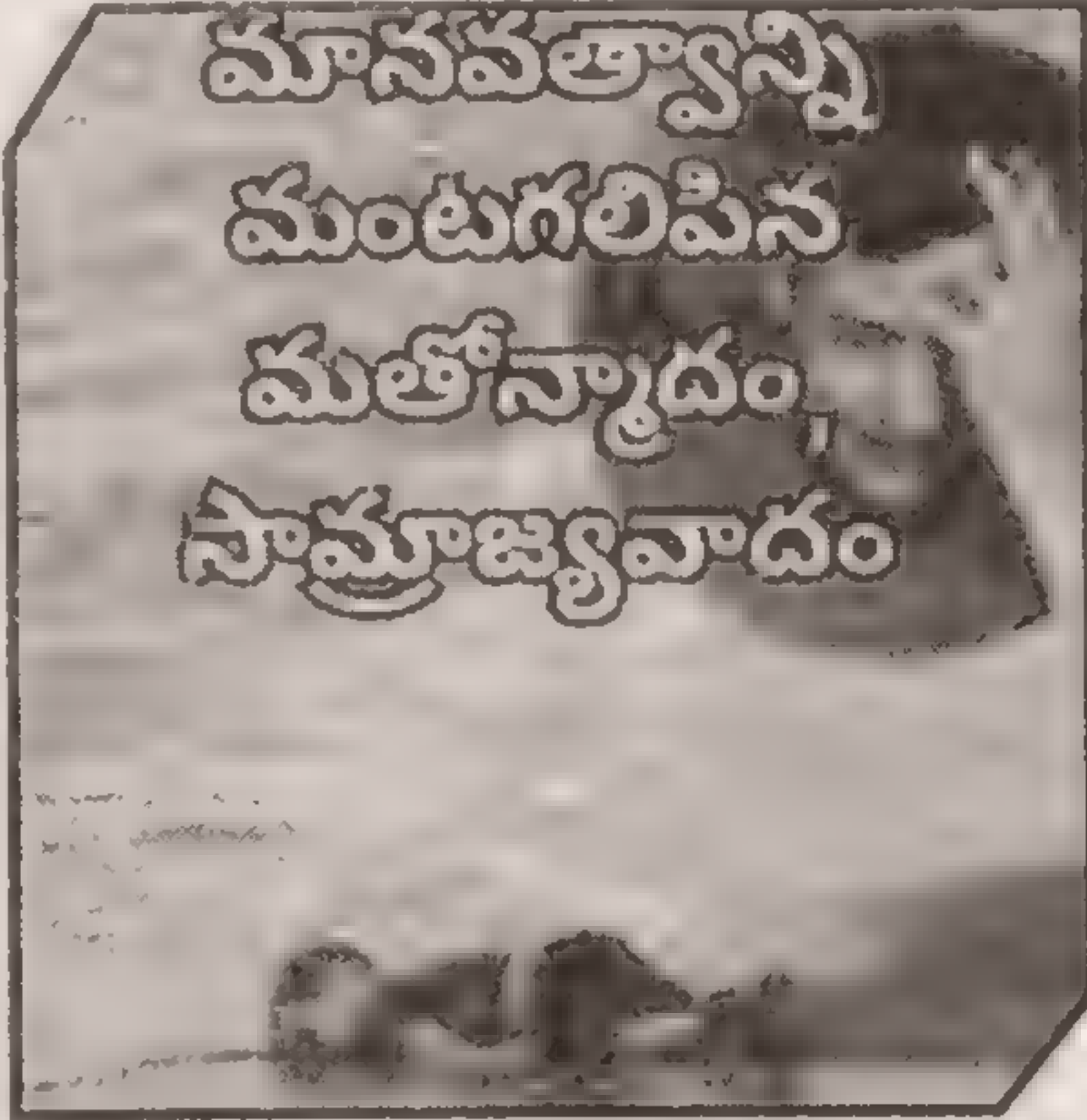
ఇంటిపనివారు ఎదుర్కొంటున్న ఈ దయనీయ పరిస్థితులను ఎదుర్కొనేందుకు 20 దేశాల (అమెరికా ఇందులో లేదు) ప్రతినిధులతో అంతర్జాతీయ ఇంటి పనివారల నెట్వర్క్ ఒక సదస్సు ఏర్పాటు చేసుకున్నారు. దీని ద్వారా వివిధ దేశాలలోని ఇంటిపనివారల సంఘాలన్నీ కలసి ఇంటి పనివారల సమస్యలపై పోరాటాలు చేసే వీలు కలుగుతుంది. 2013 అక్టోబరు 28న అంతర్జాతీయ ఇంటి పనివారల ఫెడరేషన్ ఏర్పడింది. దీనిలో 2011లో ఐఎల్ఓ ఇంటి పనివారల సదస్సు ఆమోదించిన (సి189) తీర్మానాలపై సంతకాలు చేసిన దేశాలన్నీ చట్టపరంగా వీరి హక్కులను కాపాడాల్సిన అవసరం ఏర్పడింది. ఉద్యమాల ద్వారానే ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఉన్న ఈ అదృశ్య కార్మికులు తమ హక్కులను కాపాడుకుని భద్రతో కూడిన గౌరవ ప్రదమయిన కార్మికులుగా జీవించగలరు.

సేకరణ : కె. ఉషారాణి

అమెరికా ఆధిపత్యానికి బలౌతున్న మరో దేశం సిరియా

- అజశర్మ
సి.ఐ.టి.యు ఉపాధ్యక్షులు

సిరియా పశ్చిమాసియల్ ఒక పెద్ద దేశం. 2 కోట్ల 32 లక్షల జనాభా ఉన్న దేశంలో నేడు సగం పైగా ప్రజలు శరణార్థులుగా ఇళ్ళు వదిలి పోయారు. 40 లక్షల మందికి పైగా విదేశాలకు తరలిపోయారు. బాంబుదాడులు, తుపాకి కాల్పులు నిరంతరం జరుగుతుండడంతో ప్రజల ప్రాణాలు అరచేతిలో పెట్టుకొని నిత్యం భయం భయంతో బ్రతకవలసి వస్తోంది. సొంత ఇంటిని, ఆస్తులను, బంధువులను వదులుకొని బ్రతుకు జీవుడా అనుకుంటూ తీవ్రవాదులకు, సైన్యానికి కంట పడకుండా అర్ధరాత్రి కిలోమీటర్ల దూరం నడుచుకుంటూ పారిపోవడం నేడు సిరియాలో నిత్యకృత్యంగా మారింది. 2011 వరకు ప్రశాంతంగా ఉన్న సిరియాలో ఈ నాలుగు సం॥లుగా తీవ్ర పరిణామాలు సంభవించి దేశం నేడు అతలాకుతలంగా మారింది. గత 4 సంవత్సరాలుగా అమెరికా ప్రత్యక్ష జోక్యంతో జరుగుతున్న ఈ ఘటనల వల్ల పరిస్థితి రోజు రోజుకు దిగజారుతోంది తప్ప మెరుగుదల లేదు.

ఇళ్ళు, ఆస్తులు అన్నింటినీ వదులుకొని దేశం కాని దేశాలకు శరణార్థులుగా పారిపోవడం ఊహించుకుంటేనే భయమేస్తుంది. అలాంటిది సిరియాలో నేడు సగం మంది ప్రజలు ఈ రకంగా శరణార్థులు అవడానికి కారణాలు తెలుసుకోవడం చాలా అవసరం.

సిరియాలోని ఘటనలకు రెండు ప్రధాన కారణాలు కనపడతాయి. ఒకటి నయాఉదారవాద విధానాలు అమలు వల్ల ప్రజల్లో పెరుగుతున్న అసంతృప్తి. రెండవది ఆ దేశంలో వున్న వనరులను కొల్లగొట్టుకుపోవడానికి అమెరికా జోక్యం.

సిరియా సారవంతమైన భూమి, ఎత్తైన పర్వతాలు, ఎడారులు, చమురు నిక్షేపాలు కలిగిన అందమైన దేశం. ప్రపంచంలోనే అత్యంత పురాతన నగరమైన డెమాస్కస్ ఈ దేశం రాజధాని. భౌగోళికంగా ఆసియాకు, యూరప్ ఖండానికి మధ్యగల మధ్యదరాసముద్రాన్ని ఆనుకొని వున్న దేశం. పశ్చిమాసియాలో పట్టు పెంచుకోవడానికి అమెరికా గత అనేక సంవత్సరాలుగా ప్రయత్నం చేస్తూ ఉంది. తన మాట వినని ఆఫ్ఘనిస్తాన్, ఇరాక్, లిబియా వంటి దేశాల్లో ప్రత్యక్షంగా జోక్యం చేసుకొని అక్కడున్న ప్రభుత్వాలను కూల్చేసిన దుష్టచరిత్ర అమెరికాది. నేడు దాని కన్ను సిరియాపై పడింది. సిరియా చేసిన నేరం ఏమిటంటే అమెరికా మాట ఆ దేశ ప్రభుత్వం వినకపోవడం. ఇరాన్ కు సన్నిహితంగా వుండటం. పాలస్తీనా ప్రజలకు అండగా వుండడం. ఇవేవీ అమెరికాకు నచ్చలేదు. అంతేకాక సిరియాలో వున్న మసూద్ ప్రభుత్వం లౌకిక విలువలకు కట్టుబడి వుండడం కూడా అమెరికాకు కంటకింపుగా మారింది. దీనితో తనకు అనుకూలంగా లేని ఎన్నికల ద్వారా అధికారంలోకి వచ్చిన ప్రజాస్వామ్య ప్రభుత్వాన్ని

ఎలాగైనా కూల్చివేయాలని కుట్రపన్నింది. ఆఫ్ఘనిస్తాన్ లో తాలిబాన్లను ప్రోత్సహించినట్లుగానే సిరియాలో కూడా జభాత్, స్వెచ్సా సిరియన్ ఆర్మీ, అల్ఖైదా తీవ్రవాదులు, ఇతర ఇస్లామిక్ సంస్థలను ప్రోత్సహించి ప్రభుత్వంపైకి ఉసిగొల్పింది. ప్రభుత్వాన్ని అస్థిర పరచడానికి ఈ గ్రూపులకు అవసరమైన ఆయుధ సామాగ్రి, రసాయన సామాగ్రి ఇచ్చి అంతర్యుద్ధాన్ని ప్రోత్సహించడంతో నేడు ఆదేశం అల్లకల్లోలంగా మారింది. "ఇస్లామిక్ రాజ్యం" ఏర్పాటు పేరుతో మతోన్మాదాన్ని రెచ్చ గొడుతోంది.

ఫలితంగా నేడు ప్రపంచంలోనే అతిపెద్ద మానవ సంక్షోభాన్ని సిరియా ఎదుర్కొంటోంది. ఈ నాలుగేళ్ళలో రెండున్నర లక్షలకు పైగా సాధారణ పౌరులు ప్రాణాలు కోల్పోయారు. సగం మంది జనాభా శరణార్థులుగా మారారు. వీరిలో సగం మంది పిల్లలే. సిరియా మహిళల్లో నేడు 5 లక్షల మంది గర్భిణీ స్త్రీలున్నారు. వీరు నేడు తమ మాతృత్వాన్ని ఫణంగా పెట్టి పరుగులు పెట్టి పారిపోవాల్సి వస్తోంది.

మంచిసీరు, పౌష్టికాహారం, పారిశుధ్యం వంటివి సక్రమంగా లేకపోవడంతో పిల్లలు పెద్ద ఎత్తున అనారోగ్యం పాలవుతున్నారు. కలరా, పోలియో వంటి వ్యాధులకు గురవుతున్నారు. విద్యార్థులు స్కూళ్ళకు వెళ్ళే పరిస్థితి లేదు. ఈ పిల్లలకు గతం, భవిష్యత్ ప్రశ్నార్థకంగా మారింది. ఐక్యరాజ్య సమితి అంచనాల ప్రకారం సిరియా దేశంలో తక్షణం సాధారణ పరిస్థితులు నెలకొల్పకపోతే ఒక తరాన్ని ఆదేశం కోల్పోవాల్సి వస్తుంది.

సాధారణ స్థితి నెలకొల్పడానికి రష్యా, చైనా వంటి దేశాలు ఐక్య రాజ్య సమితి ద్వారా ప్రయత్నాలు చేస్తున్నా అమెరికా అడ్డగోలుగా మోకాలు అడ్డడంతో సిరియాలో అంతర్యుద్ధం కొనసాగుతూనే వుంది. తన ఆర్థిక ప్రయోజనాలకు, ఆధిపత్యానికి అమెరికా ఎంతకైనా తెగిస్తుందనటానికి మొన్న ఆఫ్ఘనిస్తాన్ - ఇరాక్ లు, నిన్న లిబియా, నేడు సిరియా దేశాలు ప్రత్యక్ష తార్కాణాలుగా నిలుస్తున్నాయి. నయా ఉదారవాద విధానాలను వేగంగా అమలు చేయించడం, ప్రజల అసంతృప్తిని పక్కదారి పట్టించడానికి మతోన్మాదాన్ని పెంచి పోషించడం - ఈ రెండూ అమెరికా వ్యూహాలు. నేడు మన దేశంలోని మోడీ ప్రభుత్వం ఇదే బాటలో పయనించడం గమనార్హం.

లౌకిక భారతదేశం మరో సిరియాలా మారకుండా ఉండాలంటే ప్రజలు ముఖ్యంగా కార్మికవర్గం అప్రమత్తంగా ఉండటం అవసరం. భావ ప్రకటనా స్వేచ్ఛపై దాడి, ప్రజలు తిండితో సహా ఎలాంటి ఆచారాలు పాటించాలో శాసిస్తున్న మతోన్మాద శక్తులను దేశంలో తిప్పికొట్టడం నేటి చారిత్రక అవసరం. సిరియా అనుభవం ఇదే మనకు తెలుపుతుంది.

★

గడ్డిపోచలు

- కోటపర్తి రాధాహిమబిందు

అదో రేకుల పెద్ద.. ఆ పెద్ద ముందు ఓ పదిహేను మంది కార్మికులు చేతులు కట్టుకుని నిల్చున్నారు.. సూపర్వైజరు కృష్ణమూర్తి వాళ్లని నిలదీస్తున్నాడు.. సరిగ్గా అదే సమయంలో కాంట్రాక్టర్ వరదరాజులు కారు గేటు నుండి లోపలికివస్తూ పెద్ద ముందాగింది. కాంట్రాక్టర్ని చూసుకుని కృష్ణమూర్తి గొంతు మరింతగా పెరిగింది.

“ఏంటి.. ఏంటి గొడవ” కారు దిగివస్తూ అడిగాడు వరదరాజులు. “గొడవా? మేం ఏదైనా అంటేగా గొడవ.. సార్ ఏదన్నా నోరుమూసుకుని వుంటున్నాం” ఆ పదిహేను మందిలో కాస్తంత ధైర్యస్తుడు ఎవరికీ వినపడనంత మెల్లిగా గొణికాడు.. అతని ప్రక్కనే వున్న నరహరి అన్నాడు.

“సార్.. మొన్న నిన్న పనిలోకి రాలేదు. మొన్న మా నాన్నగారికి హార్ట్ ఎటాక్ వచ్చింది. ఆస్పత్రికి తీసికెళ్ళటం.. చెక్ వీలు చేయించటంతో రాలేకపోయాను. సార్తో అదే చెబుతున్నా.”

“ఇదిగో హరీ.. ఇట్లాంటి మాటలు చెప్పకు.. మీ సమస్యలు మాకెందుకు చెప్పు.. మాకు కావాల్సింది పని.. అంతే.. మా నాన్నకు బాగాలేదు.. మా చెల్లికి పెళ్లిచూపులు.. నా కొడుక్కి విరేచనాలు, వాంతులు అంటూ ఏవేవో సాకులు చెబితే ఎట్లానయ్యా.. పోనీ నీకు ఇబ్బందిగా వుంటే చెప్పు.. నీ పని చేయటానికి రెడీగా పదిమంది వున్నారు.. ఏదో కాస్త మంచి పనివాడినని నీమీద దయతలిస్తే నువ్వు నాగాలు చేస్తాన్నవ్.. “నల్ల కళ్లజోడుని కళ్లకు తగిలించుకుంటూ అందర్ని ఓసారి వరికించి చూశాడు వరదరాజులు.

“అదిగాదు సార్”

“ఇంకేం చెప్పకు.. పనికి కరెక్ట్ గా వస్తే రండి.. లేకుంటే శుభ్రంగా మానేయండి.. నాకు కోపం త్వరగా రాదు.. వచ్చిందంటే ఇంక అంతే సంగతులు.. ఆం.. ఏంటిమరి.. వింటున్నావా! ఇదిగో కృష్ణమూర్తి.. ఇట్లా” అంటూ కృష్ణమూర్తిని గేటుదాకా తీసుకెళ్లి అతనితో ఏదో గుసగుసలాడి కారులో వెళ్లిపోయాడు వరదరాజులు.

ఓ చెట్టుక్రింద కూర్చుని భోజనాలు చేసేందుకు క్యారియర్లు విప్పారు ఆ నలుగురూ,

“ఛీ.. చాకిరీ..చాకిరీ.. అర్థంపర్థంలేని చాకిరీ అవుతుంది మనది” విసుగ్గా అన్నాడు డేవిడ్..

“ ఏం చేస్తాం.. చెప్పాడుగా కాంట్రాక్టరు.. మనం పని వద్దు అనుకుంటే పదిమంది పని చేయటానికి రెడీగా వున్నారట” అన్నాడు సమ్మయ్య.

“పనివద్దని ఎట్లా అనుకుంటం భాయ్.. మనం బ్రతకాలి.. మన వాళ్ళనీ బ్రతికించాలిగా.. నా బాధ అదిగాదు.. ఇంతగాడిద చాకిరీ చేస్తున్నాం.. మనకేం చేస్తుండ్రు అని.. మనం ఎంత కష్టపడుతున్నాం.. మనలో వున్న రక్తాన్నంతా వీళ్లకి ధారపోస్తున్నాం.. ఛీ.. వెధవ బ్రతుకు.. వెధవ బ్రతుకు” చిరాగ్గా అన్నాడు ఖాసిం.

“చావకుండా బ్రతుకుతున్నాం.. ఇక ఆ ఒక్క విషయానికే సంతోషించాలి.. ఛీ.. ఎంత దరిద్రపు బ్రతుకులురా మనవి.. ఓ స్వేచ్ఛ లేదు.. ఆనందం అంతకన్నా లేదు.. ప్రతిక్షణం వాళ్ల బెదిరింపులు భరిస్తూ భయం గుప్పిట్లో బ్రతకటమే.. ఆరు నెలలకోసారి పనిమాన్పించి ఇంట్లో కూర్చోబెడుతుంటారు.. నాలుగైదు ఏళ్ల నుండి పని చేస్తున్నాం.. ఇన్నేళ్ల, నుండి అడుగుతున్నా రూపాయి పెంచలేదు.. బజార్లో అన్నింటికి రేట్లు పెరుగుతున్నాయి గాని మన జీతం మాత్రం పెరగదు.. వాళ్లకేం దర్జాగా బ్రతుకుతున్నారు.. మన చెమటతో దప్పిక తీర్చుకుంటున్నారు.. వాళ్లు చేసేది వాళ్లు చేసుకుంటూ మన నోళ్లు నొక్కిస్తున్నారు. హుం.. చట్టానికి దొరకరుగా..” ఆవేశంగా అన్నాడు నరహరి.

“బాగా చెప్పినవ్ అన్నా..” అన్నాడు సమ్మయ్య.

“మాటలు చెప్పుకోవటంగాదు సమ్మయ్య.. ఇదంతా చేతల్లో చూపించాలి.. మనం అడగకుండా ఊరుకుంటే వాళ్లు అంతే చేస్తారు.. మనం ఇంతే వుంటాం.. వాళ్లని నిలదీయాలి..”

“ఏం చేద్దాం హరీ..”

“ఏం చేద్దాం అనుకుంటూ ఏళ్లు గడవటం గాదు.. ఏదో ఒకటి చేయాలి.. అంతే..”

నరహరి డిగ్రీ పాసయ్యాడు.. డేవిడ్ ఇంటర్ పూర్తయింది.. ఖాసిం ఐటిఐ.. సమ్మయ్య టెన్త్ తో ముగించారు. ఆ నలుగురికీ ఇంకా ఇంకా చదువుకోవాలనే వుంది. కానీ వాళ్ల ఆర్థికపరిస్థితుల వల్ల చదువులు కొనసాగించలేక వేరే ఇతర కారణాల వల్ల నిరుద్యోగులుగా మారి ఆ వేటలో కాంట్రాక్టు కార్మికులుగా వరదరాజులు దగ్గర కుదిరాడు.

జెట్ సోర్సింగ్ అన్నమాట ఈ మధ్య తరచుగా వినిపిస్తున్న పదం.. అంటే ఒక పనిని యాజమాన్యం తను నేరుగా తమ కార్మికులతో చేయించకుండా ఆ పనిని వేరే కాంట్రాక్టరుకు ఇవ్వటం వల్ల తక్కువ ఖర్చు.. తక్కువ కాలంలో ఎక్కువ పనిని పొందవచ్చు. దీనివల్ల ఆ పనిలో వున్న కార్మికుల స్థితిగతుల గురించి యాజమాన్యానికి ఎటువంటి బాధ్యత వుండదు. ఈ విధానంలో యాజమాన్యం, కాంట్రాక్టరు ఇద్దరూ లాభపడతారు. ఎటొచ్చి నష్టపోయేది కార్మికుడే.. వీళ్లు కాంట్రాక్టర్ల వద్ద పనిచేసే వాళ్లు కాబట్టి పూర్తిగా వాళ్ల దయాదాక్షిణ్యాలమీద ఆధారపడి ఉండాల్సిందే.. వీళ్లకు ఓ యూనియన్ అంటూ ఏమీ లేదు. చాలీచాలని జీతాలతో, విపరీతమైన పనిభారంతో సతమతమైపోతున్నారు. వీళ్లకు పర్మినెంట్ కార్మికులకుండే సౌకర్యాలు ఏమీ లేవు. వీరికి కనీసవేతనాల చట్టం ప్రకారం వేతనం ఇవ్వరు.. వీళ్లకు ఇచ్చే దాంట్లో కొంతభాగం కాంట్రాక్టర్ మినహాయించుకుని మిగతాది నెలకోసారి ఇస్తుంటాడు. ఇదీ ఈ కార్మికుల జీవనస్థితిగతి.

ఆరోజు కాంట్రాక్టర్ కి కార్మికులకు పెద్ద గొడవ అయింది. సమ్మయ్య పనిచేసుకుంటూ ఎత్తుమీది నుండి క్రిందికి పడిపోయాడు..

అతనికి బాగా గాయాలయ్యాయి. ఓ ఇద్దరు అతన్ని హాస్పిటల్‌కి తీసుకెళ్లారు.. హరి, ఖాసిం, డేవిడ్ కాంట్రాక్టర్‌కి విషయం తెలియజేసి సమ్మయ్యకు వైద్య సహాయం చేసి అతన్ని ఆదుకోవాలని కోరారు.. కాంట్రాక్టర్ చిరునవ్వులు చిందించాడు.

★ “చూడండి బాబూ.. మేం వైద్యం చేయించం.. ఆ ఖర్చు మేం భరించం.. అవన్నీ మీరు చూసుకోవల్సినవి. కాకపోతే అతను కోలుకున్న తర్వాత అతన్ని మళ్లీ పనిలోకి తీసుకుంటాను.. అంతే” అంటూ ఇంకేం మాట్లాడకుండా కారులో తాపీగా వెళ్లిపోయాడు.

ఆ ముగ్గురిలో ఆగ్రహం కట్టలు తెంగుకుంది. భోజనాల సమయంలో అందరినీ ఒకచోట చేర్చి నరహరి అన్నాడు.

“అన్నా.. ఇక మనం ఇట్లా ఊరుకోకూడదు.. సమ్మయ్య ప్రాణాపాయస్థితిలో వున్నాడు.. వాణ్ని పట్టించుకునే అవసరం మాకు లేదంటున్నాడు కాంట్రాక్టర్.. మనకో వైద్యసదుపాయం లేదు.. లీవులు లేవు.. పిఎఫ్‌గాని ఇంకా ఏ ఇతర సదుపాయాలుగాని లేవు.”

“మన జీతాలు మాత్రం రెగ్యులర్‌గా ఇస్తున్నారా? ఇప్పటికీ రెండు నెలలుగా జీతం ఇవ్వటం లేదు.. అడిగితే బిల్లు శాంక్షను గాలేదంటున్నాడు కాంట్రాక్టరు.. ఇట్లా జరగటం ఇది నాలుగోసారి” కోపంగా అన్నాడు ఖాసిం.

“కాంట్రాక్టు కార్మికులం గాబట్టి అడిగితే అసలు ఉద్యోగానికి ఎసరు వస్తుందని భయంతో మాట్లాడటం లేదు. కానీ ఇంకా ఊరుకోవద్దు” చిరాగ్గా అన్నాడు డేవిడ్.

“మనం ఓ డిమాండ్ పత్రం తయారు చేసి కాంట్రాక్టర్‌కొకటి ఎవల్‌సికి ఒకటి ఇద్దాం.. ఓ ఉద్యమంలా అందరం పూనుకుందాం.. మనం ఐక్యంగా పోరాడి హక్కుగా సాధించుకుందాం” మరింత ఆవేశంగా అన్నాడు నరహరి.

నరహరి ప్రోత్సాహంతో అందరిలో కాస్త చలనం వచ్చింది. ఆ చర్చల్లో ఆందోళనకు ఓ ప్రణాళిక ఖరారైంది.

అనుకున్న ప్రకారం కాంట్రాక్టర్‌కి, ఎ.ఎల్.సి. కి తమ డిమాండు పత్రాలు అందజేశారు కార్మికులు. కాంట్రాక్టర్ నవ్వుకుని ఆ పత్రాన్ని ప్రక్కకు పడేశాడు. కానీ వరదరాజులు అనుకున్న విధంగా వీళ్లేం లేరు.. వీళ్లు ముందు నల్లబ్యాడ్జీలతో.. ఆతర్వాత పనిముందు ఓ అరగంట నిరసనలు తెలిపారు.

కాంట్రాక్టర్ మండిపడ్డాడు.

“మీ ముగ్గుర్ని పని నుండి తొలగిస్తున్నాను.. ఏం చేసుకుంటారో చేసుకోండి. మిమ్మల్ని కన్నపిల్లలా చూసుకున్నాను.. మీకు ఇంత పొగరు ఎక్కువైందా.. “అంటూ వాళ్లను పని నుండి తీసేశాడు. దీంతో మిగతా కార్మికులమీద పని వత్తిడి ఎక్కువైంది. ఈ దశలో మిగతా కార్మికులు అందరూ తమకు జరుగుతున్న ఆన్యాయాన్ని పూర్తిగా ప్రతిఘటించారు.

తొలగించిన కార్మికులను పనిలోకి తీసుకోవటంతోబాటు తమకు న్యాయంగా రావాల్సిన కనీసవేతనం, లీవు, వైద్యసౌకర్యం ప్రమాదం జరిగితే భీమా, పిఎఫ్, వంటి సౌకర్యాలు గావాలని డిమాండ్ చేస్తూ నమ్మెలోకి దిగారు.. వీళ్లకు మద్దతుగా కార్మికసంఘాలు తమతమ సంఘీభావాన్ని ప్రకటించింది, అంతేగాకుండా అవి కూడా ధర్నాలు, రాస్తారోకోలు చేశాయి.. దీంతో

కార్మికుల నైతిక బలం పెరిగింది.

సమ్మె ఉధృతమైంది. ఆరోజు బహిరంగసభ. వేదిక మీద ట్రేడ్ యూనియన్ నాయకులు, కాంట్రాక్టు కార్మికుల ప్రతినిధులు వున్నారు. ముందుగా నరహరి లేచి మైకు ముందుకు వచ్చి ఇలా అన్నాడు.

“కామ్రేడ్స్..

ప్రస్తుతం మన పోరాటం ఒక కీలకదశకు వచ్చింది. మన డిమాండ్లపైన కాంట్రాక్టర్, ప్రభుత్వం దిగివచ్చేదాకా ఈ పోరాటం సాగుతూనే వుంటుంది. బెదిరింపులు, ఒత్తిళ్లు ప్రలోభాలు వస్తాయికానీ వాటికి మీరు లొంగకుండా ఐక్యంగా వుండి పోరాటం చేసి హక్కుల పరిరక్షణకోసం ఉద్యమించాలి. మనలాంటి వాళ్లు ఈ రాష్ట్రంలో ఓ కోటిమంది ఉన్నారు. అంటే దాదాపు జనాభాలో ప్రతి పదిమందిలో ఒకరు అసంఘటిత కార్మికులుగా పని చేస్తున్నారు. వీళ్ల ద్వారా ఒకవైపు కంపెనీలు, ఇంకోవైపు కాంట్రాక్టర్లు కోట్ల కొద్దీ లాభాలు గడిస్తూ మన శ్రమని దోపిడీ చేస్తున్నారు. ఇది ఇంకెంత కాలమో జరగటానికి వీలేదు. మన వెనక కొండంత అండగా మన అన్నలు యూనియన్ నాయకులు వున్నారు. ఈ ఆందోళనని రేపటినుండి మరింత ఉధృతం చేద్దాం. అవసరం అయితే ఆమరణ నిరాహారదీక్షకైనా సిద్ధమే.

మనం కాంట్రాక్టు కార్మికులమని గడ్డిపోచలకన్నా హీనంగా చూస్తున్నారు. కానీ ఈ గడ్డిపోచే ఒక తాడైతే మదపుటేనుగుని కూడా కట్టిపడేస్తుంది. ఈ నిజాన్ని గ్రహిస్తే మంచిది.

‘పోరాడితే పోయేది ఏమీ లేదు సంకెళ్లు తప్ప’.. మనకు మంచిరోజులు రాబోతున్నాయి.. అదీ చాలాచాలా తొందరలోనే రాబోతున్నాయి..” అంటూ ముంగించాడు. ఆతర్వాత యూనియన్ నాయకులు కార్మికులను సమర్థిస్తూ మాట్లాడారు.

వరదరాజులకి ఫోను వచ్చింది.

“రాజుగారూ నేను” అవతలి నుండి వాయిస్

“నమస్తే డి.ఇ. గారూ”

“ఏం నమస్తే బాబూ.. మీవాళ్లు నమ్మెలోకి దిగిండు ఇక్కడేమో పని ఆగిపోయింది. పైన సి.ఇ. గారు కోప్పడుతున్నారు.. మీ కాంట్రాక్ట్ తీసేసి వేరే వాళ్లకు ఇవ్వమని వత్తిడి వస్తుంది.. మనకున్న రిలేషన్‌ని బట్టి మీకు చెబుతున్నా.. తొందరగా ఏదో ఒకటి నిర్ణయం తీసుకోండి. లేకుంటే మీకే నష్టం”.

వరదరాజులు ఆలోచనలో మునిగిపోయాడు. చర్చలకు రమ్మంటున్నట్లు వరదరాజులు నుండి కార్మికులకు వర్తమానం వచ్చింది. కార్మికులు యూనియన్ నాయకులు వెళ్లి చర్చలో పాల్గొన్నారు. ఎ.ఎల్.సి. మధ్యవర్తిగా వున్నాడు. సుదీర్ఘవాదనల తర్వాత చర్చలు ముగిశాయి. చర్చల ఫలితాలు విన్న తర్వాత కార్మికుల్లో ఆనందోత్సవాలు వెల్లివిరిశాయి.

వీళ్ల డిమాండ్స్ ప్రధానంగా పిఎఫ్, భీమాసౌకర్యం, నెలకోరోజు వేతనంతో సెలవు, వైద్యసహాయం, యూనిఫాం, ఐడికార్డు, అడ్వాన్సు మొదలగు సౌకర్యాలు కలుగజేస్తారు. కనీసవేతనాల చట్టం ప్రకారం చెల్లిస్తారు. తొలగించిన కార్మికులను తిరిగి పనిలో చేర్చుకుంటారు.

కార్మికులంతా ఒకరినీ ఒకరు అభినందించుకుంటూ ఆలింగనాలు చేసుకున్నారు.

★

ధరాఘాతం

నిత్యావసర వస్తువుల ధరలు ప్రజానీకానికి శరాఘాతంలా తాకుతున్నా ప్రభుత్వాలకు చీమ కుట్టినట్టు కూడా లేకపోవడం దారుణం. నిన్నటి దాకా ఉల్లి పెట్టించిన కన్నీటితో కుదేలయిన ప్రజలను ఇప్పుడు కందిపప్పు కుదేలెత్తిస్తున్న తీరు విస్మయాన్ని కలిగిస్తోంది. గతంలో ఎన్నడూ లేని విధంగా కందిపప్పు ధర డబుల్ సెంచరీని దాటింది. పప్పుల ధర కేవలం ధరల సమస్యల మాత్రమే కాదు, అధికశాతం జనాభాకు పప్పులనుండే అందే ప్రోటీన్ల వంటి పోషకాలు దూరమవుతాయి. ప్రతిరోజు 50 నుండి 60 గ్రాముల పప్పులు తీసుకోవాల్సివుండగ ఇప్పుడు పేదలు 30 గ్రాముల కన్నా తక్కువ తీసుకుంటున్నారు. పండుగల ఉత్సాహంపై ఈ ధరాఘాతం నీళ్లు చల్లింది. పప్పు వండు కోవాలన్నా తటపటాయించే స్థితికి సాధారణ ప్రజానీకం చేరుకున్నారు. ఇప్పుడు చింతపండు సైతం చెట్టెక్కి కూర్చోంది. ఈ దుస్థితి నుండి ప్రజలను బయట పడేయాల్సిన పాలక వర్గాలు పట్టించుకోకుండా, మార్కెట్ శక్తుల లాభాల రక్షణకే ప్రాధాన్యమిస్తున్న తీరు దుర్మార్గం. కందిపప్పుతో పాటు మిగిలిన అన్ని పప్పులూ, నిత్యావసరాల ధరలూ గత ఏడాది కాలంగా పైచూపే చూస్తున్నా సకాలంలో చర్యలు తీసుకోవాలన్న కనీస ఆలోచన కూడా పాలక వర్గాలకు రాకపోవడం ఆశ్చర్యమే!

నిజానికి కందిపప్పు ధర ఆకాశానికి ఎగబాకడానికి పప్పుధాన్యాల దిగుబడికి తగ్గడానికి వర్షాపాతం తగ్గిందని కారణాలు చెబుతున్నారు. ఊహించనిదేమీ కాదు. కొంత కాలంగా ప్రభుత్వాలు అనుసరిస్తున్న విధానాల కారణంగా దేశ వ్యాప్తంగా అపరాల సాగు గణనీయంగా తగ్గిపోయింది. ప్రతి ఏడాది కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు విడుదల చేస్తున్న గణాంకాలే ఈ విషయాన్ని స్పష్టం చేస్తున్నాయి. దీనికి తోడు దేశవ్యాప్తంగా నెలకొన్న అనావృష్టి పరిస్థితులూ సమస్యను తీవ్రం చేశాయి. వర్షాభావ పరిస్థితులు ఇదే మాదిరి కొనసాగితే రానున్న రోజుల్లో కొరత తప్పదంటూ ఆహార రంగ

నిపుణులు కొన్ని నెలలుగా చేస్తూ హెచ్చరికలనూ ప్రభుత్వం బేఖాతరు చేసింది. ఇక అడ్డా అదుపు లేకుండా బ్లాక్ మార్కెట్ సాగించే అక్రమార్కుల జోలికి వెళ్లే తెగువనూ ప్రదర్శించ లేకపోయింది. అధికారంలోకి వచ్చింది మొదలు విదేశాల్లో సైతం ప్రచారార్థాటాలు సాగించిన నేతల ఆచరణ శూన్యత్వం మరీ ఇంత అధ్వానంగా ఉంటుందని ఊహించలేదు.

ఇప్పటికీ దేశంలో ఉన్న డిమాండ్ ఎంత, అంతర్గతంగా అందుబాటులో ఎన్ని క్వంటాళ్లు నిల్వలున్నాయి, విదేశాల నుండి దిగుమతి చేసుకోవాల్సిన పరిమాణం ఎంత అనే అంశాలపై కేంద్ర ప్రభుత్వ పెద్దలు కనీస కసరత్తు చేయక పోవడం బాధ్యతా రాహిత్యమే! ఏడాది క్రితం దాదాపుగా 85 రూపాయలున్న కందిపప్పు ప్రస్తుతం 200 రూపాయలు దాటినా చలనం లేదు. ధరలు ఏ నెలకానెల పెరుగుతూ ఉన్నా పూర్తి స్థాయి సమీక్షా సమావేశాన్ని నిర్వహించక పోవడం నిర్లక్ష్యానికి నిలువెత్తు నిదర్శనం.

మార్కెట్ శక్తుల ప్రయోజనాల కోసం ఒక వ్యూహం ప్రకారమే ప్రభుత్వాలు ఈ ధోరణిని అనుసరిస్తున్నాయి. రేషన్ షాపులకు సరుకుల్లో కోతలు పెట్టడం, సరఫరాలను అరకొరగా చేయడం, వాటిలోనూ నాణ్యతను తగ్గించడం వంటి చర్యలతో ప్రజా పంపిణీ వ్యవస్థను ఒక పథకం ప్రకారం నిర్వీర్యం చేస్తున్నాయి. మార్కెట్ శక్తులపై అనివార్యంగా ఆధారపడే పరిస్థితిని సృష్టించడమే లక్ష్యంగా సాగుతున్న ఈ చర్యలను ప్రతిఘటించాల్సి ఉంది. ప్రజా పంపిణీ వ్యవస్థను పటిష్ఠం చేయడానికి చర్యలు తీసుకోవాలి. దీనికి భిన్నంగా మార్కెట్ ప్రయోజనాలకే పట్టం కడితే ఏం తినేటట్టు లేదంటూ నిట్టూర్పులు విడిచే ప్రజలే ఎదురుతిరిగి పాలకులకు గట్టి గుణపాఠం చెప్పడానికి వెనకాడరు.

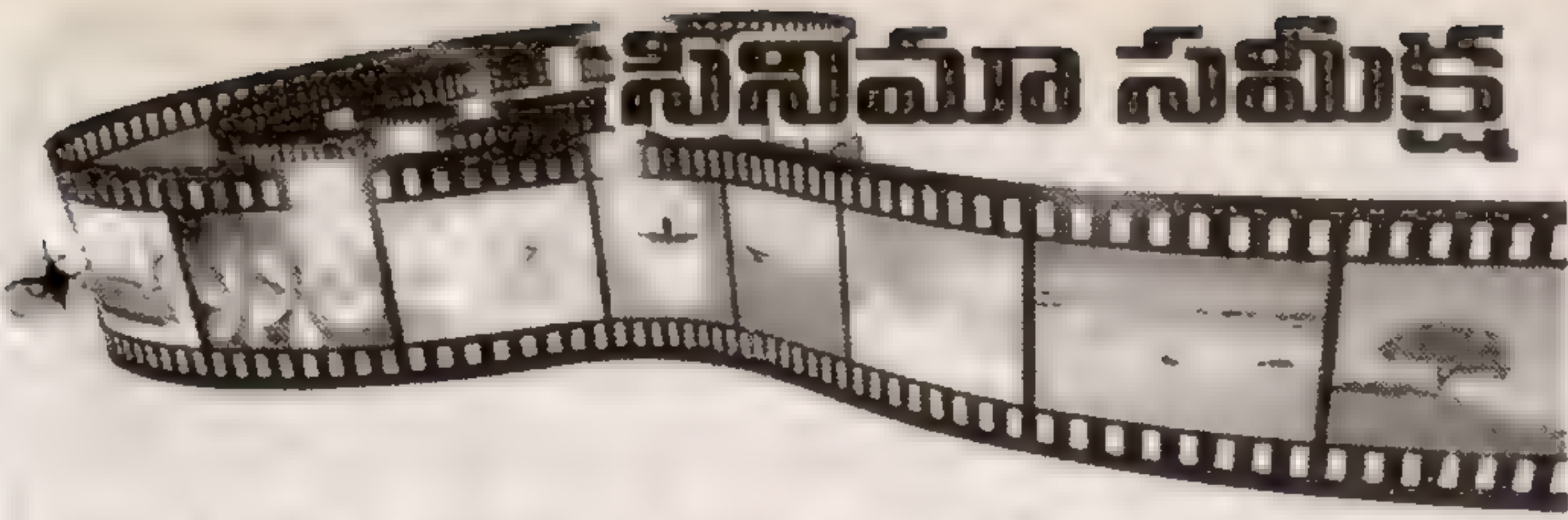
ఆకాశాన్ని లింతుతున్న ధరలు-నెలలు చూసిస్తున్న వి.డి.ఎ పాయింట్లు

పారిశ్రామిక కార్మికులకు మరియు వ్యవసాయ కార్మికులకు ప్రతి 6 నెలలకు కార్మికశాఖ విడుదల చేసే వి.డి.ఎ పాయింట్లు కొత్త ప్రభుత్వం (చంద్రబాబు ప్రభుత్వం) ఏర్పడినప్పటి నుండి సక్రమంగా విడుదల చేయడం లేదు. ఎన్నికల హామీలలో మేం వస్తే వంద రోజుల్లో ధరలను తగ్గిస్తామని కేంద్ర రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ప్రచారం గుప్పించి కార్మికుల ఓట్ల ద్వారా లబ్ధిపొంది ప్రభుత్వం ఏర్పడిన తరువాత నిత్యావసర వస్తువుల ధరలు విపరీతంగా పెరుగుతున్న తరుణంలో కార్మికులకు ఇవ్వాలన్న వి.డి.ఎ పాయింట్లను తప్పుడు లెక్కలతో దగాచేస్తున్నారు.

ఒకటిన్నర సంవత్సరం క్రితం ఉమ్మడి ఆంధ్రప్రదేశ్ లో ప్రతి 6 నెలలకొకసారి వి.డి.ఎ పాయింట్స్ విడుదలవుతూ వస్తున్న తరుణంలో 2014లో ప్రభుత్వం ఏర్పడిన తరుణంలో ఈ సంవత్సర కాలంలో తప్పుడు లెక్కలతో సంవత్సరకాలం పాయింట్స్ ఎగ్గొట్టే ప్రయత్నం చేస్తుంది. ఉమ్మడి ఆంధ్రప్రదేశ్ గా ఉన్నప్పుడు 1060 వద్ద ముగిసి గత ఏప్రిల్ నాటికి తెలంగాణాలో 1169 ఎపికి వచ్చేసరికి 1133 గా వి.డి.ఎ పాయింట్లు విడుదలచేశారు. ఈ 6 నెలల కాలంలో ధరల పెరుగుదలను లెక్కించి వి.డి.ఎ పాయింట్లను చూసినప్పుడు 4.57 బేస్ తో లెక్కిస్తే ఎపికి 1218 పాయింట్లు రావల్సి ఉండగా కార్మికశాఖ వారు కనీసం ఒక్క పాయింటు కూడా పెరుగుదల లేకుండా ఈ ఆరునెలలకు సంబంధించి పాత పాయింట్లనే కొనసాగించే పత్రికా ప్రకటన ఇచ్చారు. రెండేళ్లకు ఒకసారి రావల్సిన మినిమమ్ వేజ్స్ వి.డి.ఎ పాయింట్ల వంకతో 5 సంవత్సరాలు గడుస్తున్నా నేటికీ విడుదల చేయకుండా ఉన్న ప్రభుత్వ విదానాన్ని వ్యతిరేకించి కార్మికవర్గం పోరాటానికి ముందుకై రావలసి కోరుకుంటున్నాము...

ధన్యవాదాలు

కర్ర రామక్రిష్ణ, కొత్తూరి రంగారావు, హార్లిక్స్ వర్మర్స్

గత రాజుల చరిత్రను వాళ్లు వీళ్లు చెప్పడం, పాఠ్యపుస్తకాల్లో ముక్తసరిగా రాయడం మినహా అసలు కథ ఇలా ఉంటుందని 'రుద్రమదేవి' సినిమా చూస్తే గానీ తెలియలేదు. అప్పటి తరానికి రుద్రమదేవిని పురుషునితో సమానంగా పెంచారనే ఒక్కముక్క మాత్రమే తెలుసు. కానీ అలా ఎందుకు చేశారు? అనేది గుణశేఖర్ పరిశోధించి సినిమాలో చూపించాడు. అయితే వాస్తవంగా తీయాలంటే కొన్ని టెక్నికల్ ఇబ్బందులు ఉన్న దృష్ట్యా సినిమాటిక్ గా మార్చి తీయడంలో సఫలం చెందాడు. 13వ శతాబ్దానికి చెందిన ఈ సినిమాను మొట్ట మొదటి హిస్టారికల్ స్టీరియో స్కోపిక్ 3డి ఫిల్మ్ గా మార్చడంలో ఎన్నో కష్టాలకోర్చారు.

నటీనటులు : అనుష్క అల్లు అర్జున్, రానా, ప్రకాష్ రాజ్, నిత్యా మీనన్, హంసానందిని, కృష్ణంరాజు, జయప్రకాష్ రెడ్డి, సుమన్, కేథరిన్, బాబా సెహగల్ తదితరులు.

కథ : బ్రిటీష్ దేశస్తుడు మార్కోపోలో తన దేశాధినేతకు వెల్లడిస్తున్న చరిత్రను చిరంజీవి వాయిస్ ఓవర్ తో సాగే కథ. క్రీ.శ. 1261 నుంచి 1289 వరకు జరిగిన కాకతీయ సామ్రాజ్యం కథ. కాకతీయ రాజులు ఓరుగల్లు(నేటి వరంగల్) రాజధానిగా చేసుకుని దక్షిణ భారతమంతా పాలించారు. విక్రమ సింహపురి (నేటి నెల్లూరు) వరకు సామ్రాజ్యం విస్తరించింది. అలాంటి కాకతీయ రాజు గణపతిదేవుడు (కృష్ణంరాజు)కి పుత్రసంతానం లేదని జ్యోతిషుల ద్వారా తెలుసుకుంటాడు. ఇది చెవిన పడిన దాయాదులైన హరిహరి దేవుడు (సుమన్), మురారిదేవుడు (అదిత్యమీనన్) సామ్రాజ్య ఆక్రమణ కోసం కుయుక్తులు పన్నుతుంటారు. అలాంటి సమయంలో పుట్టింది మగబిడ్డ అని రుద్రవీరగా నామకరణం చేసి ప్రజలకు పరిచయం చేస్తాడు మంత్రి శివదేవయ్య (ప్రకాష్ రాజ్). తగినట్లుగా యుద్ధ విద్యలు నేర్పిస్తాడు. చాళుక్య వీరభద్రుడు (రానా), గోన గన్నారెడ్డి (అల్లు అర్జున్)లు ఆమెకు చిన్ననాటి స్నేహితులు. తన ప్రజల కోసం తండ్రి ఇలా పెంచాడని తెలుసుకున్న రుద్రవీర (అనుష్క) పురుషుడిగానే ప్రవర్తిస్తుంది. కానీ మహిళలో ఉన్న ప్రకృతి సహజం వల్ల ఓ సందర్భంలో ఆమె రహస్యం బట్టబయలువుతుంది. ఫలితం చిన్ననాటి స్నేహితుడు చాళుక్య వీరభద్రుని ప్రేమకు దారితీస్తుంది. మరోవైపు రుద్రవీర గానే ఆమె ఓ సామంతరాజు కుమార్తె ముమ్మిడమ్మ (నిత్యమీనన్)తో వివాహం జరుగుతుంది. ఆ తర్వాత దాయాదులు, శత్రు సామంతుల వేసిన పన్నాగంలో రుద్రవీర.. రుద్రమదేవి అనే రహస్యం బయటపడుతుంది. ఫలితం ఊరి బహిష్కరణ. ఇదే సమయమని దేవగిరి ప్రాంతానికి చెందిన శత్రు సామంతరాజు మహదేవ నాయకుడు (విక్రమ్ జీత్) కాకతీయ సామ్రాజ్యం పై దాడిచేసి ఆక్రమించడానికి యుద్ధం చేస్తాడు. తన రాజ్యాన్ని కాపాడుకు నేందుకు రుద్రమదేవి తిరిగి రాజ్యానికి వచ్చి పోరాడు తుంది. పోరులో

ఒంటరియిన రుద్రమదేవికి చిన్ననాటి స్నేహితుడు గోన గన్నారెడ్డి వచ్చి అండగా నిలుస్తాడు. విజయాన్ని సాధించిన రుద్రమదేవి పట్టపురాణిగా నియమితరాలవుతుంది. ఆ తర్వాత ప్రతాపరుద్రుడు ఆమె వారసుడు అంటూ ముగింపు ఇస్తారు.

విశ్లేషణ : ఏ జాతి చరిత్ర చూసినా ఏముంది గర్వ కారణం...అని శ్రీశ్రీ చెప్పినట్టు ...రాజరిక చరిత్ర అంటే.. కుట్రలు, కుతంత్రాలు, యుక్తులు, కుయుక్తులు, రాజ్యం కోసం ఎన్ని ప్రాణాలైన తృణప్రాయంగా తీసే రాజులు.. చేసేదంతా ప్రజల క్షేమం కోసమని చెప్పుకుంటూ చరిత్రలో నిలిచిపోయారు. ఇందులో ప్రత్యేకంగా చెప్పుకోవాల్సింది. మహిళకు ఆనాడు ఇసుమంతైనా గౌరవం లేదు. ఒక మహిళ రాజ్యాధికారం చేపట్టడం సహించని ప్రజలు. అలాంటి రోజుల్లో రుద్రమదేవి ఏ విధంగా వ్యక్తిగతాన్ని వదులుకొని రాజ్యం కోసం పాటుపడిందనేది చరిత్రలో లిఖితమైంది. 'రుద్రమదేవి చరిత్రే... బ్రిటీష్ వారికి కనువిప్పు కలిగించడం విశేషం. మార్కోపోలో చెప్పిన రుద్రమదేవి కథకు ఇన్ స్పైర్ అయిన ఆ దేశ రాజు కూడా తన కుమార్తెను పట్టపురాణిగా ప్రకటించడంతో రుద్రమదేవి ఔన్నత్యాన్ని పెంచగలిగింది. ఇలాంటి చరిత్రను పాఠ్యపుస్తకాల్లో ఏమాత్రం చెప్పకుండా.. కేవలం ముక్తసరిగా వెల్లడించడంతో అప్పటి తరానికి కూడా రుద్రమదేవి చరిత్ర ఇదా! అని నోరెళ్లబెట్టేలా చేసింది. ఈ చిత్రానికి కర్త, కర్మ, క్రియ మొత్తం గుణశేఖర్ కాబట్టి... ఒక్కడే అన్ని బాధ్యతలు తీసుకుని సక్సెస్ అయ్యాడు. ఊహాజనితమైన కథకు విజువల్ ఎఫెక్ట్స్, గ్రాఫిక్స్ తో మైమరిపించిన 'బాహుబలి'కి ఎంతోమంది వెన్నుండి నడిపిస్తే 'రుద్రమదేవి'కి ఒకే ఒక్కడుగా గుణశేఖర్ చేసిన ప్రయత్నం అభినందనీయం. రొటీన్ కథలతో విసిగిపోయిన ప్రేక్షకులకు ఇలాంటి చారిత్రక కథలు తెలుసుకోవాల్సిన అవసరం ఎంతైనా ఉంది. అందులోనూ..

కొసమెరుపు : 'రుద్రమదేవి చరిత్రను పరిశోధించి ఈ చిత్రం తీసినా, గోన గన్నారెడ్డి పాత్రకు సరైన న్యాయం జరగలేదని అడవి బాపిరాజు రాసిన నవల ఆధారంగా తెలుస్తుంది.

పారిశ్రామిక కార్మికులకు ప్రకటించిన ఇండెక్స్ పాయింట్లలో దొరికిన లోపాన్ని సరిచేయాలి

- సి.ఐ.టి.యు

2015 అక్టోబరు నుండి అమలుకావల్సిన పారిశ్రామిక కార్మికుల ఇండెక్స్ పాయింట్లు 1133గా రాష్ట్ర ప్రభుత్వం చేసిన ప్రకటనలో తీవ్రమయిన లోపం జరిగింది. దీన్ని వెంటనే సరిచేయాలని రాష్ట్ర ప్రభుత్వాన్ని డిమాండ్ చేస్తున్నాము. ధరలు తీవ్రంగా పెరుగుతుండగా విడివిడి పాయింట్లు మాత్రం పెరగకుండా అంతకు ముందటి స్థాయిలోనే ఉండటం కార్మికుల్లో తీవ్రమయిన ఆందోళనకు దారి తీసింది.

రాష్ట్ర సీరీస్లోని కాకినాడ, జగ్గయ్యపేట, తిరుపతి సెంటర్లకు చెందిన 2015 జూన్ పాయింట్లను 1982 ఇండెక్స్లోకి మార్చినపుడు వేసిన లెక్కల్లో తీవ్ర తప్పిదం జరిగింది. కన్వర్షన్ చేయగా వచ్చే పాయింట్లను చాలా తక్కువ స్థాయిలో చూపించారు. వెంటనే ఈ తప్పిదాన్ని సరిచేసి తాజాగా ఇండెక్స్ పాయింట్లను ప్రకటించాల్సిందిగా డిమాండ్ చేస్తున్నాం. ఇంత తీవ్రమైన తప్పిదం ఎలా జరిగిందో విచారణ చేయించాల్సిందిగా రాష్ట్ర ప్రభుత్వాన్ని కోరుతున్నాం. ఇక ముందు ఇటువంటి పొరపాటు జరగకుండా తగు చర్యలు తీసుకోవాలని కోరుతున్నాం.

వినిమయ ధరల సూచిక (బేస్ 2001=100)

2015

సెంటర్ సీరీస్	జూన్	జూలై	ఆగస్టు	సెప్టెంబర్
ఆల్ ఇండియా	261	263	264	206
గుంటూరు	257	257	259	262
విశాఖపట్నం	264	263	266	270
విజయవాడ	252	251	253	256
హైదరాబాద్	229	228	229	232
రాష్ట్ర సీరీస్	మే	జూన్	జూలై	ఆగస్టు
విజయనగరం	272	275	274	276
కాకినాడ	275	280	278	281
జగ్గయ్యపేట	280	284	284	286
తిరుపతి	256	260	261	265
ఏ.పి	271	265	265	268

రికింగ్ ఫ్యాక్టర్	1971=100	1960=100	1982=100
ఆల్ ఇండియా	-	4.93	4.63
హైదరాబాద్	-	5.23	4.79
గుంటూరు	-	5.60	4.57
విశాఖపట్నం	2.48	1.87	4.64
విజయవాడ	-	-	4.28
విజయనగరం	-	-	3.93
కాకినాడ	2.55	1.81	4.26
జగ్గయ్యపేట	-	-	4.28
తిరుపతి	-	-	4.57

పాఠకులకు గమనిక 'కార్మికలోకం లేఖలు' శీర్షికపై పాఠకుల స్పందనను ఆహ్వానిస్తున్నాము. పాఠకుల అభిప్రాయాలు, సూచనలు, సలహాలతో పాటు వారి ఫోటో కూడా పత్రికలో ప్రచురిస్తున్నాము. పత్రికలోని వ్యాసాలపై పాఠకులు స్పందించి తమ అభిప్రాయాలు నిర్దిష్టమైన రీతిలో రాయడం ద్వారా పత్రిక అభివృద్ధికి సహకరించాలని విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాము. తమ అభిప్రాయాలు తెలిపే లేఖలతో పాటు పాస్పోర్ట్ సైజు ఫోటో కూడా పంపగలరు. అడ్రస్ : నందూరి ప్రసాదరావు భవన్, 24-24-14, రజకవీధి, దుర్గాపురం, విజయవాడ.

ఫోన్ : 8333013761, 9490300371, e-mail : karmikalokam@gmail.com, kseenucltu@gmail.com

సర్కులేషన్ వివరాలకు సంప్రదించాల్సిన ఫోన్ నెంబర్లు
9490098022, 9494899322
 కొత్త చందాలు కట్టేవారు, పాత చందాలు పునరుద్ధరించుకొనే వారు మీరు కట్టే
 డబ్బును యూనియన్ బ్యాంక్ విజయవాడ పేరుతో పంపించండి.
Karmika Lokam A/c No. : 448802010000833
(IFSC UBIN0534641), Governarpet Branch, Vijayawada.

రచయితలకు సూచన కార్మికలోకం పత్రికకు రచనలను ఆహ్వానిస్తున్నాము. కార్మికుల జీవితానికి సంబంధించిన కథలు, కవితలు, వాస్తవ జీవిత చిత్రణలు పంపించవచ్చును. కార్మికులను కదిలించే వాటికి ప్రాధాన్యత. రచనలను, వార్తలను పంపేవారు ప్రతి 20వ తేదీలోపు కార్మికలోకం మెయిల్ లడస్సుకు లేదా పోస్టల్ లడస్సుకు పంపించండి. తరువాత పంపే రచనలు ప్రచురించటం కష్టం.
 ఇట్లు : ఎడిటర్

Printed & Published by Sri.M.A.Gafoor On behalf of CITU A.P. State Committee from N.P.R. Bhavan, 24-24-14, Rajaka veedhi, Durgapuram, Vijayawada -3, Type setting & Printing at Prajasakti Daily Printing Press, Nulakapeta, Tadepalli, Guntur Dt. Editor Karusala Srinivasa Rao

అంగన్వాడీ వర్కర్స్ & హెల్పర్స్ యూనియన్

8వ రాష్ట్ర మహాసభల దృశ్యమాలిక

సభలో ప్రసంగిస్తున్న సి. హెచ్. నరసింగరావు

సభలో ప్రసంగిస్తున్న జి. బేబిరాణి

సభలో ప్రసంగిస్తున్న ఎస్. పుణ్యవతి

సభలో ప్రసంగిస్తున్న బి. ప్రభావతి

కోలాట దృశ్యం

ప్రదర్శన

KLVO2A501

అంగన్వాడీ వర్కర్స్ & హెల్పర్స్ యూనియన్ 8వ రాష్ట్ర మహాసభల దృశ్యమాలిక

సభలో ప్రసంగిస్తున్న డా॥ హేమలత

రాష్ట్ర కమిటీ సభ్యులు

జెండా ఆవిష్కరణ

సభలో ప్రసంగిస్తున్న పి. రోజా

ప్రసంగిస్తున్న చౌదరి పురుషోత్తమ్

ప్రతినిధులు

36

ಮಹಸು ಫೌಂಡೇಷನ್
ಪುಸ್ತಕಾಲ ಪರಿಶೀಲನಾಪಟ್ಟಿಕೆ

ಪುಸ್ತಕಂ ಸಂಖ್ಯೆ	KLV 01 A 501
ಪುಸ್ತಕಂ ಪೆರು	ಕಾರ್ತಿಕೇಶ್ವರ ಪುಸ್ತಕಾಲ
ಕಾರ್ತಿಕ	28/8/23
ಮುಂದು ಅಟ್ಟ	95
ವೆಳುಕ ಅಟ್ಟ	95
ಮುಕ್ತಂ ವೆಳೆಲು	34
ವೆದ್ದ ಸೇಜ ವೆಳೆಲು	No
ಭಾಕ ವೆಳೆಲು	No
ಲೆಖ ವೆಳೆಲು	No
ಕಯಾರು ಚೆಪಿಪದಿ	sandhya
ವೆಳೆಲು ದಿಡಬಿಪದಿ	sandhya
ಪ್ಲಾನ್ ಚೆಪಿಪದಿ	Nandhu
ಪರಿಕ್ಷೆ ಚೆಪಿಪದಿ	pragathi
ವೆಳೆಲು ಪರಿಮಾಪಿಪದಿ	
ಲೇಂಡಿಂಗು ಚೆಪಿಪದಿ	
ಪ್ಯಾಕಿಂಗು ಚೆಪಿಪದಿ	
ಪ್ಲಾನ್ ಚೆಯ್ಯುವಿಡಿ	
ಕವುಲು	No
ಪರಿಶೀಲಿ	good